

परामर्श लिंदै विद्यार्थी
कान्तिपुर हिसान एडुफेयर सुरु । १०

डी सिने अवार्ड
नीता र अनमोल अखल । १७

नेपालमा सर्वाधिक बिक्री हुने राष्ट्रिय दैनिक

kantipurdaily.com

कान्तिपुर

सातै प्रदेशबाट एकैसाथ प्रकाशित

वर्ष २६ अंक ९६ काठमाडौं

११ जेठ २०७५ शुक्रबार अधिक ज्येष्ठ शुक्लपक्ष एकादशी

नेपाल संवत् १९३८

राष्ट्रिय संस्करण

KANTIPUR, Nepali National Daily, Friday, May 25, 2018

पृष्ठ १२+१०+२+१२

१० रुपैयाँ

THE KING OF GOOD TIMES!

NOW IN NEPAL

Enjoy Responsibly.

max. 18%

Kingfisher Nepal

कान्तिपुर

सातै प्रदेशबाट एकैसाथ प्रकाशित

वर्ष २६ अंक ९६ काठमाडौं ११ जेठ २०७५ शुक्रवार अधिक ज्येष्ठ शुक्लपक्ष एकादशी नेपाल संवत् १९३८ राष्ट्रिय संस्करण KANTIPUR, Nepali National Daily, Friday, May 25, 2018 पृष्ठ १२+१०+२+२ १० रूपैयाँ

१३ वर्षमै आमा

२९ की हजुरआमा

■ जनकराज सापकोटा

काठमाडौं- सहिद गंगालाल राष्ट्रिय हृदय केन्द्रको जनरल वार्ड, बेड नम्बर ४। तेह्र वर्षीया ममता मरिक् एकमाहिने शिशुलाई जेनतेन सम्हालि रहेकी छन्। आफैलाई सम्हाल्न नसकिरहेकी किशोरीका काखमा दूध बाल्क ! उनको यो दयनीय अवस्था देखे सबैका आँखा रसाउँछन्। ममताको मातृत्वबारे जान्न उनकी आमा २९ वर्षीया भुटी मरिक्को कथा सुन्नुपर्ने हुन्छ। घाँटीमा कालो र मैलो कपडाको धजोमा भुन्डिएका दुई बुटी। एउटा, भूत, प्रेत र डाइन लादेन भनेर पचास रूपैयाँमा गाउँकै धामीले भिडाएको, अर्को दशाग्रह कटछु भनेर पण्डितले। महिनाअघि हजुरआमा बनेकी भुटीको परिचय यतिमै सकिँदैन। १५ वर्षमा बिहे, चार सन्तानकी आमा उनका अतिरिक्त परिचय हुन्। रक्सीका अम्मली श्रीमान् गुजाई मरिक्को रातदिनको टोकसो र हिंस्रक व्यवहार पचाइरहेकी भुटीले सुनाएको छोरी ममताको बिहे र त्यसपछिका घटनाक्रमको कथा आइ नै सिरिंग पार्ने खालको छ।

२०७४ जेठ। सुनसरीको गढी गाउँपालिका ९, सतरभोडास्थित घरबाट १२ वर्षीया ममता उदयपुर, आमवासीस्थित फुपू ललिता मरिक्को घर पुगिन्। फुपूले अभिभावकलाई थाहै नदिई फकाएर सिरहा, गोलबजारछेउको मुसुरिया टोलका ३१ वर्षीय प्रकाश मरिक्सँग उनको बिहे गरिदिइन्। केही दिनपछि मात्रै भुटीले छोरीको बिहे भएको थाहा पाइन्। उनी श्रीमानलाई लिएर ललिताको घर पुगिन्। तर ललिताले राम्रो र माया गर्ने केटी भएकोले बिहे गरिदिएको, दाइजो जोगाईदिएको बताइन्। ललिताले प्रकाशसँग पटक-पटक गरेर ५० हजारभन्दा धेरै रकम र एउटा सुँगुर लिएको भुटीले गाउँलेबाट थाहा पाइन्। उदयपुरस्थित कान्तिपुरकसीसँग कुरा गर्दै ललिताले आफूले केटा पक्षबाट ६० हजार रूपैयाँ र फुड्डे १६ किलोको सुँगुर लिएको स्वीकारिन्। उनले भनिन्, 'लिएको पैसा बिहेमा खर्चिए। त्यही सुँगुर काटेर जन्तीलाई भोज खुवाई।'

निरक्षर मरिक् दम्पती छोरीले घरमा नभनी बिहे गरेको भन्दै मुर्मुरिएर गाउँ फर्क्यो। दिन, साता र महिना बिते। नौ महिनापछि भुटीले खबर पाइन्, ममता सुत्केरी भई। नातिनी जन्मेको छैटौँ दिन अर्थात् छठहारका दिन बाबु गुजाई संस्कारअनुसार ५ केजी चामल, आधा लिटर तेल, सुतीको सारी, पेटकोट, चोली, बच्चाको कपडा र अरूको नजर नलागोस् भनेर बच्चाका हातमा बाँजे कालो धागो लिएर छोरी भेट्न सिरहा पुगे।

त्यहाँ पुगेपछि उनले चाल पाए, ज्वाइँ प्रकाशले यसअघि नै अर्को बिहे गरिसकेका रहेछन्। उनकी पहिली श्रीमतीबाटै दुई छोरी भइसकेका रहेछन्। सौताको अवहेलना र छोरी जन्माएको भन्दै श्रीमानको निरन्तर कुटपिटले ममता थिलथिलो भइसकेकी रहिछन्। आफैलाई सम्हाल्न नसक्ने उनी जेनतेन छोरी स्याहारिरहेकी थिइन्। क्षयरोग लागेका ज्वाइँले आफैँ विरामी भएको भन्दै छोरी लिएर जान दवाव दिएपछि भुटीका श्रीमान् छोरी र नातिनी लिएर घर फर्के। कान्तिपुरको सम्पर्कमा आएका लहानका एक दलित अभियन्ताले प्रकाशले दोस्रो बिहे गरेको, दोस्रीबाट पनि छोरी नै जन्मेपछि कुटपिट गरेको खबर गाउँलेबाट थाहा पाएको बताए। ती अभियन्ताले भने, 'यो कुराबारे मुसुरियाका धेरै जानकार छन् तर उनीहरू खुलेर यसबारे बोल्न चाहँदैनन्।'

बाँकी पृष्ठ १८ >>

१३ वर्षमै आमा बनेकी ममताको मुटुका दुईटै भ्रम खराब छन्, उनकी एकमहिने छोरी पनि कुपोषणले ग्रस्त छिन्

कविता बरिवाली

भ्याटको ५४ अर्ब व्यापारीको खल्तीमा

विभिन्न उच्चस्तरीय अध्ययन कार्यदल र महालेखा परीक्षक कार्यालयलगायतले 'भ्याट फिर्ता' लाई खारेज गर्न सुझाव दिए पनि सरकारद्वारा अटेर

■ कृष्ण आचार्य

काठमाडौं- उपभोक्ताले तिरैको ५४ अर्ब रूपैयाँ मूल्य अभिवृद्धि कर (भ्याट) को रकम सरकारले व्यापारीको खल्तीमा पुर्याएको छ। उपभोक्ताबाट उठाइएको भ्याट रकम स्वदेशी उद्योगलाई प्रोत्साहन र चोरीका मोबाइल नियन्त्रणका नाममा व्यापारीलाई सरकारले फिर्ता दिएको हो। आन्तरिक राजस्व विभागका अनुसार वनस्पति घिउ तथा तेल, चिनी, मैदा, कपडा र मोबाइल फोन सेटलगायत सामग्री बिक्रीका क्रममा उपभोक्ताबाट उठाइएको ५४ अर्ब रूपैयाँ १५ वर्ष अघिमै व्यापारीको पोल्तामा पुगेको हो।

मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ लागू भएको केही वर्षपछि विभिन्न अर्थमन्त्री तथा सरकारका उच्च अधिकारी र व्यापारीबीचको मिलेमतोमा भ्याट फिर्तासम्बन्धी अवधारणा व्याइएको हो। फिर्ता थपघटसम्बन्धी निर्णयमा प्रायःजसो अर्थमन्त्रीको संलग्नता रहने गरेको छ। भ्याटको सिद्धान्तविपरित व्यापारी तथा उद्योगीलाई फिर्ता दिने परिपाटीका कारण उपभोक्ताले अतिरिक्त भार र राज्य ढुक्टीले दोहन खेप्नु परिरहेको छ।

पटक-पटक गठन भएका भन्डै आधा दर्जन उच्चस्तरीय अध्ययन तथा छानविन कार्यदल, महालेखा परीक्षक कार्यालयलगायतले भ्याट फिर्ता पुनरावलोकन तथा खारेज गर्न सुझाव दिए पनि सरकारले अटेर गरिरहेको छ। 'उपभोक्ताबाट व्यापारीले उठाएको रकम कि त सरकारको ढुक्टीमा जानुपर्‍यो, कि उपभोक्ताले नै छुट सुविधा पाउनुपर्छ,' अन्तर्राष्ट्रिय कर विज्ञ तथा नेपालको उच्चस्तरीय कर प्रणाली पुनरावलोकन आयोगका अध्यक्ष रूपबहादुर खड्काले भने, 'संसारमा कहिले नभएको यो अवधारणाको खारेजी वर्तमान अर्थमन्त्री युवराज खतिवडाले गर्नुपर्छ।'

व्यापारी, नेता तथा सरकारका उच्च अधिकारीको मिलेमतोकै कारण भ्याट फिर्तासम्बन्धी व्यवस्था खारेजी गर्ने अट हालसम्म कुनै पनि अर्थमन्त्रीले गरेका छैनन्। पटक निर्णय तथा बजेटसँगै आउने आर्थिक ऐनमार्फत वनस्पति घिउ तथा तेल, चिनी, मैदा, कपडा र मोबाइल फोन सेटलगायत सामग्री बिक्रीमा उपभोक्ताबाट उठाइने भ्याट उद्योगीले फिर्ता पाउँदै आएका हुन्। व्यापारीले ती सामग्रीमा ४० देखि शतप्रतिशतसम्म भ्याट फिर्ता पाउने गरेका छन्। यसलाई सरकारका पूर्वअधिकारीहरूले 'नीतिगत भ्रष्टाचार' भन्दै आएका छन्। 'उपभोक्ताबाट उठाइएको रकम लेखांकन नै नगरी सौकै उद्योगीलाई दिनु गम्भीर नीतिगत अपराध हो,' पूर्वकार्यवाहक महालेखा

घोटालाका लागि तथ्यांक नै फरक

राष्ट्रिय लेखा प्रणालीमा समावेश नै नहुने हुँदा उद्योगी र सरकारी अधिकारीको मिलेमतोमा बढीभन्दा बढी भ्याट फिर्ता लिई घोटाला गर्न तथ्यांक नै फरक-फरक कायम गर्ने गरिएको छ। आन्तरिक राजस्व विभाग, राजस्व छुटको प्रभाव मूल्यांकन कार्यदल र महालेखा परीक्षकको कार्यालयका भ्याट फिर्तासम्बन्धी तथ्यांक नै आपसमा मिल्दैनन्। महालेखा परीक्षकको कार्यालयका अनुसार आर्थिक वर्ष २०७०/७१ देखि २०७३/७४ सम्म २४ अर्ब ३६ करोड ५५ लाख रूपैयाँ भ्याट उद्योगीले फिर्ता लिएका छन्। त्यसको अधिकारिक तथ्यांक राख्ने निकाय आन्तरिक राजस्व विभागका अनुसार सोही अवधिमा २० अर्ब ४ करोड रूपैयाँ मात्रै फिर्ता भएको छ। अर्को उदाहरण विभाग र राजस्व छुटको प्रभाव मूल्यांकन कार्यदलबीचको तथ्यांक हो। कार्यदलले आर्थिक वर्ष २०६४/६५ देखि २०६९/७० सम्म ८ अर्ब ४९ करोड ३ लाख रूपैयाँ भ्याट फिर्ता भएको तथ्यांक राखेको छ। विभागले सोही अवधिमा १९ अर्ब ६४ करोड रूपैयाँ फिर्ता भएको उल्लेख गरेको छ। 'अभिलेख व्यवस्थित नराख्दा ढुक्टीबाट उल्टै थप रकम उद्योगीले फिर्ता लगेको उदाहरण पनि छ,' पूर्वकार्यवाहक महालेखा परीक्षक खत्रीले भने। उनका अनुसार अधिल्लो आर्थिक वर्षमा मोबाइल फोन सेटको सन्दर्भमा दुई करोडताले ७ करोड ९८ लाख रूपैयाँ उठाएका थिए। ती व्यापारीले भ्याट फिर्ता रकम भने ११ करोड ९० लाख फिर्ता लगे। 'उठाएको कुल रकमभन्दा ३ करोड ९१ लाख बढी फिर्ता लगे,' उनले भने, 'अभिलेख नै व्यवस्थित नराख्दा उल्टै ढुक्टीबाट थप रकम फिर्ता दिइएको छ।'

परीक्षक सुकदेव खत्रीले भने, 'भ्याट फिर्तामाफत लुटको व्यापार गरिएको छ।'

भ्याट फिर्ता थालिएको केही वर्षदेखि नै विरोध सुरु भएको थियो। हालका अर्थमन्त्री युवराज खतिवडाको संयोजकत्वमा २०१९ मा गठित वित्तीय सुधार कार्यदल, भन्सार विभागका पूर्वमहानिदेशक बालगोविन्द विष्ट

संयोजकत्वको राजस्व छुटको प्रभाव मूल्यांकन कार्यदल, अन्तर्राष्ट्रिय कर विज्ञ रूपबहादुर खड्काको संयोजकत्वको उच्चस्तरीय कर प्रणाली पुनरावलोकन आयोगलगायतका अध्ययन प्रतिवेदनले भ्याट फिर्तासम्बन्धी व्यवस्था तत्काल खारेज गर्न सरकारलाई सुझाव दिएका थिए। बाँकी पृष्ठ १८ >>

नेकपामा ३३ प्रतिशत महिला महाधिवेशनपछि - ओली पृष्ठ ३

आज

१२ पृष्ठको प्रदेश ५ विशेषांक

गजब छ बा !

- अविन -

चिन्ति लागेन !... यस्तो छलफलमा 'नि के वस् ?'... हिँडे म त !

20 दिन बाँकी

Unlimited fun

एक घण्टाको डाटा प्याकको साथ

इनसेलको एक घण्टाको अनलिमिटेड डाटा प्याकको साथ अब ढुक्कसँग इन्टरनेट चलाउनुहोस्, आफूलाई मनपर्ने भिडियो हेर्नुहोस्, गीत सुन्नुहोस् र साथै Youtube Go बाट पनि भिडियोहरु स्ट्रिम गर्नुहोस्।

✉ खरिद गर्न U टाईप जारी १७१२३ मा SMS गर्नुहोस्

Introducing

YouTube Go

अन्य विवरणका लागि ९००५ अक्षल गर्नुहोस् वा हाम्रो वेबसाइटमा जानुहोस्।

www.ncell.axiata.com

नयाँ वर्षको MEGA OFFER

नयाँ BUDGET सँगै हाम्रो New Year Mega Offer सकिदैछ...
फाइदामा त्यो हुन्छ, जसले BUDGET अघि नै DATSUN लाई आफ्नो बनाउँछ

DATSUN GO TOTAL BENEFITS UP TO*
RS. 405,000

DATSUN GO+ TOTAL BENEFITS UP TO*
RS. 457,000

DATSUN REDI GO TOTAL BENEFITS UP TO*
RS. 307,000

FREE 1 YEAR INSURANCE*

3 YEARS WARRANTY

3 YEARS FREE SERVICING

FREE ROAD TAX*

EASY & SPOT FINANCING

Break Through

Pioneer Moto Corp Pvt. Ltd.

Thapathali, Tel: 01-4101627, 01-4101628, 01-4101678
9801142993 (Niran) | 9801142948 (Dipen) | 9801142928 (Amita) |
9801142926 (Runa) | 9801142949 (Ragini) | 9801142992 (Navaraj)
E-mail: sales@pioneeratsun.com.np

NOW
YOU CAN ALSO
VISIT US AT:

Birtamod : 023-541113, 9852640333 | Dharan: 9852049468, 025-526258 | Biratnagar: 021-460972, 9801142934 / 33 / 36 | Narayanghat: 056-523657, 9855061999 |
Pokhara: 061-541692, 9856029578 | Butwal: 071-437239, 9851231113 | Dhangadhi: 091-416234, 9801712451 | Dang: 9857830465, 082-560136 | Bardibas :
9807850200 | Janakpur: 041-523998, 9801651865 | Bhairawa: 9802602626, 9801058499, 071-522549 | Nepalgunj: 9858023645, 081-551744

www.facebook.com/DatsunNepal

SERVICE CENTRE
Khumaltar-01 5548969
Service Helpline: 9801205500
service@pioneeratsun.com.np

Innovation
that excites

MICRA ACTIVE

Drive the New Nissan Micra Active with intelligence this New Year 2075 – as Pioneer Moto Corp brings you an abundance of offers, one of which can take you for a Malaysia trip. Drive with intelligence, drive smart – with New Nissan Micra Active.

Mileage
PETROL 19.49KM/L

**BEFORE BUDGET
ANNOUNCEMENT**
Get your Nissan Micra Active now

**SPECIAL
CASH DISCOUNT***

**FREE COMPREHENSIVE
INSURANCE
for 1 Year**

**FREE ROAD TAX OF
1 Year**

**EXCHANGE
BONUS***

**FREE
ACCESSORIES***

**ON SPOT FINANCE &
EXCHANGE FACILITY**

**3 YEARS
SERVICE & WARRANTY**

Pioneer Moto Corp Pvt. Ltd.

Kamaladi, Kathmandu, Tel: 01-4427871, 9801142926 (Runa), 9801142988 (Anish), 9801142989 (Anil), 9801142993 (Niran), 9801142995 (Dikshant), 9801142997 (Rajkumar), Email: sales@nissan-nepal.com

NOW YOU CAN ALSO VISIT US AT: Bhairahawa: 9802602626, 9801229990, Biratnagar: 021-460972, 9801142933/34/36, Birtamode: 023-541113, 9802775781, Butwal: 071-415408, 9802737877, Dang: 082-560136, 9857830465, Dhangadi: 091-416234, 9801712451, Nepalgunj: 081-551744, 9858023645, Pokhara: 061-541335, 9856019445, Narayanghat: 056-530660, 9855061999, Janakpur: 041-523998, 9801651865, Bardibas: 9807850200

SERVICE CENTRE: Khumaltar: 01- 5548969, Service Helpline: 9801205500

For more information, please visit www.nissan-nepal.com, [f NissanNep](#), [t NissanNepal](#), [nissan_nepal](#) or visit any of our dealerships across the country

*Conditions apply

‘३३ प्रतिशत महिला महाधिवेशनपछि’

कान्तिपुर संवाददाता

काठमाडौं- प्रधानमन्त्री एवं नेकपा अध्यक्ष केपी ओलीले अन्तरिम व्यवस्था भएकाले एकैकृत पार्टीको कार्यसमितिमा ३३ प्रतिशत महिलाको संख्या नपुगेको बताएका छन्।

दुई दश मिलेर बनेको ४ सय ४९ सदस्यीय कार्यसमितिमा महिलाको संख्या ३३ प्रतिशत नपुगेको र यो राजनीतिक दलसभामध्ये एनको समेत प्रतिष्कूल होन भन्दै प्रश्न उठाउँछिन्।

ओलीले बिहीबार केन्द्रीय समिति बैठकमा यसबारे स्पष्ट पारेका हुन्।

नेकपाको कार्यसमितिमा हाल ७३ जना महिला छन्।

‘एक तिहाइ हुनुपर्छ भन्ने हामीलाई थाहा नभएर वा कानुनको हेक्का नराखेर होइन,’ ओलीले भने, ‘दुई पार्टी मिलेकाले त्यस्तो भएको हो तर यो अन्तरिम व्यवस्था हो । हाम्रो अधिवेशन भएको छैन, अधिवेशनपछि सबै करा मिल्छ ।’

ओलीले समावेशीकरण, लैंगिक जातीय-क्षेत्रीय प्रतिनिधित्वलगायत विषयमा कम्युनिस्ट पार्टीले नै कुरा उठाएको र त्यसैले कारण अहिलेको उपलब्धि हासिल भएको बताएका

नेपाल कम्युनिस्ट पार्टीको बिहीबार बसेको केन्द्रीय समिति बैठकमा अध्यक्षद्वय केपी ओली र पुष्पकमल दाहाल । तस्विर : कविन अधिकारी

थिए । महिला सशक्तीकरणमा पार्टीले खेलेको भूमिकाबारे उल्लेख गर्दै उनले अन्तरिम व्यवस्थालाई धेरै नउछान्न अप्रार्थ गरे । संविधान जारी भएपछि दलसम्बन्धी ऐन बनेको र यो ऐन बनेपछि पार्टी महाधिवेशन नभएकाले तत्कालका लागि ऐनको प्रावधान अकार्षित नहुने व्याख्या नेकपाले गरेको छ ।

संविधान जारी भएपछि तीन तहका निर्वाचनका लागि दल दर्ता गर्दा महाधिवेशनपछि केन्द्रीय समितिमा

३३ प्रतिशत प्रतिनिधित्व पुर्‍याउने प्रतिबद्धतासहित तत्कालीन एमाले-माओवादीले हस्ताक्षर गरेका थिए। त्यही प्रतिबद्धताअनुसार ३३ प्रतिशत महिला संख्या नपुग्दा पनि निर्वाचन प्रयोजनका लागि दल दाउत भएकै थियो। दुई पार्टी एकिकरणबाट बनेको पार्टीमा पनि त्यही नजिर कायम हुने तर्क नेकपाका नेताहरूको छ।

ओलीले कामको माध्यमबाटै
परिणाम निकाल्ने दाबी गर्दै कुनै
पनि पपलिस्ट कामको पछि नलाग्ने

वताए । 'हामी ५ वर्षका लागि स्थापित भएका छौं, त्यसलाई आत्मसात् गरेर अघि बढ्नुपर्छ,' उनले भने ।

વૈઠકમા સમ્બોધન ગને કમમા
પ્રધાનમન્ત્રી ઓલીલે 'આમેલ' વિરોધ
ગંઠરુઆલ પલિચલત હૈદને બનેકો
થાઈ. પીઠકૃત પાર્ટી ભર પીન પુરુકો
પાર્ટીકે જસરી ઓલીલે આમેલે મનેપછિ
હલમા નેતારુશ્વીચ હોસી ચલેકો
થાયો. ત્યસપછિ ઓલીલે આફનો
વિચી સચ્ચાઈ. 'કેહો સમય અકનો
હનુહ, મૈલે આમેલે ર પ્રચન્ડજીલે
માઓવાદી મનુષ્યો મને સુપાની
છીંકઈહાનુલપૈવને, 'અનેલ મને, 'આમેલે
ર માઓવાદી સચ્ચાઈવહારચાઈં ગારિનુ
હૈદને ર ગારિદને '.

अर्का अध्यक्ष पुष्पकमल दाहालले पनि पार्टी एकीकरण ऐतिहासिक आवश्यकताका कारण भएको बताए । उनले इमानदार भएर जिम्मेवारी पूरा गर्न पनि केन्द्रीय सदस्यलाई आग्रह गरेका थिए ।

निर्वाचन आयोगमा दल दर्ता गर्ने प्रयोजनका लागि सबै केन्द्रीय सदस्यको हस्ताक्षर, नागरिकता र माइन्सुट तयार गर्न बिहीबार बैठक राखिएको हो । त्यही क्रममा अध्यक्षद्वयले सम्बोधन गरेका थिए ।

राष्ट्रकविको स्वास्थ्यमा सुधार

■ सुरेशराज न्यौपाने

नयाँदाली- सानो आन्द्राको आन्तरिक रक्तस्राव नरोकिएपछि थप उपचारका लागि भारतको स्वास्थ्यमन्त्री ल्याइएको राष्ट्रकैव माघव चिमिरेको स्वास्थ्यमन्त्री ल्याएर देखिएको छ। बुधवार साँझ ६ बजे जेट एअरवेजको विमानबाट नयाँदाली ल्याइएको चिमिरेलाई नयाँदालीबाट गुवागारिस्थितिकी मन्त्रालय अस्पतालको ११ औँलालाको १५२९ नम्बरको हाइकेयर युनिटमा भर्ना गरिएको छ। चिमिरेलाई अर्न्तराष्ट्रबाट सौकीं मेदान्त पुऱ्याएको थियो। भर्नागरिदै उनको स्वास्थ्य परीक्षण पनि सुरु गरिएको छ।

छेरा इन्डियनर देवाए।

[illegible]

गरिनेछ,' चिकित्सकलाई उद्धृत गर्दै उनले बताए ।
'छिट्टै नैको भएर फर्कन्छ'

राष्ट्रकविले आफू निको हुनेमा दुवक रहेको बताएका छन् । घिमिरेका छोरा इन्दिरले राष्ट्रकविलाई उद्धृत गर्दै भने, 'बुवा दुवक हुनुहुन्छ, नेपालीसमेत थप उपचारका लागि आउने र्यात मूलो अस्पतालमा आफ्नो समस्या पहिचान हुन्छ र आफू निको भएर फर्कन्छु भन्नुभएको छ ।'

उच्च रक्तचाप र दिसामा रगत देखा पर्ने समस्याका कारण दुई सातादेखि घिमिरेको काठमाडौंको धारापीसीस्थित गान्धी अस्पतालमा उपचार हुँदै आएको थियो । तर, सानो अन्जाबाट नियमित रक्तस्राव हुने ठाउँ पत्ता नलागेकाले चिकित्सकले थप उपचारका लागि भारत लैजान सुझाव दिएका थिए । १९ वर्षीय राष्ट्रकवि घिमिरेको उपचारको सम्पूर्ण खर्च सरकारले बेहोर्ने निर्णय गरिसकेको छ ।

प्रविधि मुलुकमै
उपलब्ध : नर्भिक

काठमाडौँ (कास)- निर्भक हस्पिटलले राष्ट्रकवि माधव धर्मिरेको उपचारका लागि आवश्यक प्रविधि मुलुकमै उपलब्ध रहेको जनाएको छ। विहीवार विज्ञापित जारी गरी निर्भकले धर्मिरेको उपचारका लागि आवश्यक प्रविधि मुलुकमै उपलब्ध नभएको र त्यससम्बन्धी विशेषज्ञसमेत नेपालमा अप्रप्य रहेको भन्दै सरकारी खर्चमै उपचारका लागि भारत लिएएको तर उपचार नरहेको विशेषज्ञ मुलुकमा उपलब्ध छैन भन्नु सत्य रहेको जनाएको छ।

नर्मिकले तीन वर्षदेखि नै इन्ट्रोस्कोपी प्रविधिको सफलतम प्रयोग गर्दै आएको जनाएको छ । यस्ताखाले चिकित्सा समस्याको उपचारका लागि कुनै पनि नेपालीले विदेश जानुपुग्ने अवस्था न बाध्यता नरहेको नर्मिकका वरिष्ठ चिकित्सक तथा पेटेरोग विशेषज्ञ डा. मधु धिमिपले बताए । नर्मिकले यस घटनाले निगतमा तत्कालीन राष्ट्रपतिलाई मुलुकमा कोलोनोस्कोपी प्रविधि समेत भएको भन्दै जाना पठाएको घटनालाई स्मरण गराएको भने उल्लेख गरेको छ ।

कैद मिनाहा
सिफारिसविरुद्ध
रिट

गठमाडौँ (कास)- ज्यान मारेको अभियोगमा दोषी ठहर भई कारागारमा रहेका तत्कालीन माओवादी नेता बालकृष्ण हुँगेको जुरी कैद मिलाहा गर्ने निर्णयविन्द गर्वोच अदालतमा रिट निवेदन गर्ता भएको छ । अधिवक्ता जेनेश विप्राठीले कैद मिलाहा गर्ने उपरिसरले मुलुको फौजदारी न्याय प्रणालीको मर्ममाथि प्रहार गरेको भन्दै परोचमा रिट निवेदन दिएका हुन ।

रिट निवेदनमा गम्भीर फौजदारी
 अभियोगमा दोषी ठहर भएका
 यत्कालीन शक्ति पट्टाका
 आधारमा जथाभावी रूपमा माफी
 दिनासा विनु गलत भएको उल्लेख
 छ। पक्राउ पतुनभन्दा केही समयअघि
 पक्राउ जोगिएका मुद्दाको फैसला गर्ने
 न्यायाधीशमार्थि नै ज्यान माने धम्की
 गरेको अवस्थामा कैद दिनाहा गर्ने
 न्यायको समज र पीडितलाई समेत
 चिन्तित पत्ने उल्लेख छ। फगर रहेकै
 अवस्थामा पक्राउ परेको, पक्राउ
 रहेको छ महिनासमेत बितिनसकेको
 अवस्थामा ६० प्रिस्टिज कैद दिनाहा
 गर्ने तथापि दण्डहीनता मौलाउने
 नै सिफारिसविरुद्ध अन्तरिम
 दण्ड जारी गर्ने माग गरिएको छ।
 गेलाललाई १२ वर्ष ५ महिना २२ दिन
 गरी सर्वोच्च अदालतले गरी वर्ष
 दण्ड नै जारी गर्नुपर्को थियो।

दुर्गलसहित प्रतिवादी भएको
तत्कालीन ज्ञान मुद्रामा सर्वोच्चले
०२६ साल पुस ११ गते दुर्गललाई
सर्वोच्चसहित जन्मकैदको साथै
गन नै फौसला गरेको थियो। आफू
स्थानमन्त्री भएको दुर्दुर् महिनाभित्रै
बुधवार भद्राशुद्ध मन्त्रिपरिषदले
०२६ कात्तिक २२ मा उनलाई
नैसलाएको कैद माफी गर्न
सफारिस गर्यो। त्यो निर्णयविरुद्ध
भएको दुर्गलमा सर्वोच्चले २०५२ पुस
१३ गते मुद्राको कैद सजाय माफी
मनाहा नहुने निर्णय गरेको थियो।

The difference
**between visitors
and guests.**

Premium German Beer Since 1753.

हरिवहादुर थापा

प्रधानमन्त्री र मन्त्रीका सम्पत्ति-विवरण सार्वजनिकीकरणसँगै अनेकन टीकाटिप्पणीले समाज र्गिएको छ। धेरैजसो मन्त्रीहरू राम्रै सम्पत्तिका मालिक देखिन्छन्, जुन अस्वाभाविक लाग्ने खालको छ। अधिकांशले श्रीमतीका नाममा सम्पत्ति राखेका छन् र श्रीमतीबाटै आर्जित भएको जिकिर पनि गरेका छन्। समाजमा गरिव नेतामा स्थापित मन्त्री लालबाबु पण्डित पनि व्यापक चर्चाको विषय बनेका छन्। उनी र उनकी श्रीमतीको ‘बैंक ब्यालेन्स’ अस्वाभाविक ठानिँदैछ। विगतमा बारबार मन्त्री भएका कतिपय पात्रलाई शंकाको घेरामा राख्दै सहज प्रश्न उठ्दैदैंछ, ‘तिनको सम्पत्ति त्यतिमात्र हो र ?’

राजनीतिमा मात्र सलनता रहेकाहरूसँग कसरी त्यति सम्पत्ति संग्रहित भयो ? स्वाभाविक प्रश्न उठ्छ। तिनीहरूसँग संग्रहित भएको स्रोत खोजिएन भने यो ‘पुख्छीलीकरण’मा रूपान्तरित हुनेछ। उनीहरूको सम्पत्तिका सन्दर्भमा कुनै बेला छान्विन हुने परिस्थिति उत्पन्न भए हाल सार्वजनिक सम्पत्तिलाई आधार बनाइनेछ। अर्थात् श्रव यिनको स्रोत प्रमाण देखाउनुपर्ने छैन, यसमा जोडिने सम्पत्तिको मात्रै वैधानिक स्रोत देखाए पुग्छ। त्यसकारण मन्त्रीहरूले विगतमा जे-जसरी आर्जन गरे पनि त्यो पुख्छीलीकरण हुनेछ।

यसरी नै विगतमा पनि मन्त्रीका सम्पत्ति सार्वजनिक हुन्थे। तिनीहरूमाथि यस्तै किसिमको टिकाटिप्पणी हुन्थ्यो। तर सार्वजनिक भएको सम्पत्तिमा वैधानिक स्रोत खोज्ने परम्परा बसालिएन। प्रधानमन्त्री-मन्त्री पदबाट बाहिरिएपछि, सम्पत्ति विवरण सार्वजनिक गर्नुपर्ने न कानुन छ, न त नैतिक बाधता नै प्रदर्शन हुन्छ। खासमा पदमा पुगेपछि, तिनले अनुचित धन आर्जनको खेल रच्छन्। त्यो पृष्ठभूमिमा बाहिरिँदा सम्पत्ति विवरण गर्ने कानुनी बाधता नभएसम्म आर्थिक अपराधका खेल चलि्रहन्छन्।

२०५८ यता शासकीय वृत्तका पात्रहरूका सम्पत्तिमा निरन्तर प्रश्न उब्जिरहेको छ, एकाधमात्र सजायको परिवर्तनभित्र परेका छन्। अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले २०४९ पछि बेलाबखत सम्पत्तिमा निगरानी आयोगको दृश्य मन्त्रीहरूले नदेखेका होइनन्। पछिल्लो समयमा शासकीय वृत्तका पात्रहरूले सम्पत्ति आफू र श्रीमतीका नाममा राखेर जति होइन कि विदेश या तेस्रो व्यक्तिकहाँ पुर्‍याउने खेल भित्रिएको छ। त्यसो त शासकीय वृत्तका पात्रहरूले भ्रष्टाचारबाट आर्जित धन विदेश लैजाने अपराध कर्म १ सय ३२ वर्षअघि वीरशमशेरले भित्र्याएका हुन्।

मन्त्रीहरूका सार्वजनिक सम्पत्ति कति सत्यताको पृष्ठभूमिमा आधारित छन् भन्न सकिने अवस्था छैन। २०४९ पछि आधा दर्जन पूर्वमन्त्रीहरू अकुत सम्पत्तिकै फन्दामा परेको आलो पृष्ठभूमिलाई आधार मान्दै सम्पत्ति व्यवस्थापन सहितको विवरण बाहिर आएको पनि हुनसक्छ। अस्वाभाविक सम्पत्तिका हकमा कुनै बेला छान्विन भयो या वैधता प्रमाणित गर्नुपर्ने भयो भने दायित्व अभियुक्तकै हुन्छ। तिनले स्रोत देखाउन नसकेको सङ्गडमा सम्पत्ति स्वतः भ्रष्टाचारबाट आर्जित भएको प्रमाणित हुन्छ।

शासकीय वृत्तका धूर्त र चतुर पात्रहरूले अवैध सम्पत्ति वैधानिकीकरण गर्ने अनेक उपाय र प्रपञ्च रचेका हुन्छन्- छान्विनको दायराबाट टाढा पुर्‍याउनु। उपल्ला तहका अधिकारी पात्रहरूका छोरा-छोरी या आफ्नै विदेश छन्, तिनले हन्डीमार्फत सम्पत्ति विदेश पुर्‍याउने, वैधानिक गराउने क्रम बढेको छ। हामीकहाँ विदेश पुगेको सम्पत्तिका हकमा त्यो तहसम्म पुगेर छान्विन भएको पाईदैन।

प्रा. अमरकान्त कार्का

राज्यका तीनै तहमा सम्पन्न निर्वाचनले नयाँ संविधानको कार्यान्वयनको वाटोलाई प्रशस्त गरे पनि संविधानका विभेदपूर्ण धारा यथावत् कायम रहेकाले मुलुकमा द्वन्द्व जारी रहने र शान्ति, विकास एवं समृद्धिको लक्ष्य समेतलाई कुण्ठित पारिरहने स्थिति देखिन्छ। दोस्रो जनआन्दोलनका ६ स्तरीय ऐतिहासिक आधार-पत्रमा उल्लेख भएको ‘उत्पीडित महिला, दलित, जनजाति, मधेसी समुदाय, पिछ्डीएका क्षेत्रका जनता आदिलाई पनि समाप्त अधिकाए एवं अवसरद्वारा सबल बनाउन सामाजिक न्यायको आधारमा आरक्षणको संवैधानिक प्रावधानसहित समवेशी बनाउने’ आश्वासनको कसीमा संघ एवं प्रदेशको निर्वाचन परिणाममा उपेक्षित समूहको प्रतिनिधित्व परीक्षण गर्नु आवश्यक छ छ।

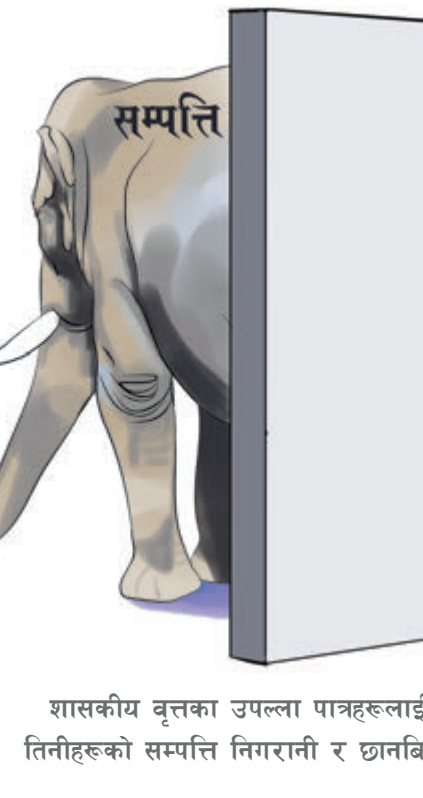
हजार-हजारमा निर्वाचन ऐन, नियम बनेकाले एवं निर्वाचनपूर्ण मधेसी दलहरू आन्दोलनरतकै अवस्थामा रहेकाले व्यवक छलफलको आवश्यकता ऐनमा समावेशी समूह वर्तमान बृटिपूर्ण देखिन्छ। पहाडका दलित र मधेसका दलितबीच भाषिक, सांस्कृतिक आदि भिन्नता रहेको र मधेसका दलितमा उत्पीडनको अवस्था उच्च राम्भीर रहेको अवस्थामा यी दुवैलाई एउटै समूहमा गाभिनु उचित देखिँदैन। अर्को कुरा, तराई-मधेसका थारुलाई अलग समूह बनाई राजवंशी, सतार, फाँगड आदि तराई-मधेसका विभिन्न आदिवासी जनजातिलाई पहाडका आदिवासी जनजातिसँग मिलाएर कायम गर्नु पनि दोषपूर्ण छ। त्यस्तै दलित, जाति, जनजाति आदि विभिन्न समावेशी समूह बनाएपछि ती सबैको समिश्रणबाट कायम अल्पसंख्यक समूहले समूह-समूहबीच भन्न असप्यता र अन्धोल सिर्जना गरेको छ। तसर्थ संघीय संसद एवं प्रादेशिक व्यवस्थापिकाको निर्वाचन परिणामलाई सहज ढंगबाट समीक्षा गर्न खस-आर्य, पहाडी आदिवासी जनजाति, पहाडी दलित, मधेसी दलित, एवं तराई-मधेसवासी गरी ४ वटा समूह बनाई विश्लेषण गर्ने प्रयास गरिएको छ।

अकुत सम्पत्तिमा असंगति

‘तेस्रो पक्षमा सम्पत्ति कसरी पुर्‍याइन्छ ?’ काठमाडौँ महानगरपालिका नसमा फाँटका इन्जिनियर देवेन्द्र ङंगोलको ‘अकुत सम्पत्ति’ प्रकरण पनि एउटा उदाहरण हो। ङंगोललाई भ्रष्टाचारी ठहर्‍याउँदै सर्वोच्च अदालतले गरेको फैसलाको पूर्ण पाठ भर्खै सार्वजनिक भएको छ जसमा सम्पत्ति चोख्याउन ङंगोलले अपनाएको ‘फेल’का चित्रहरू उदांग पारिएको छ। सँगै, सहरमा नक्सा-पासमा हुने धनको चलखेलका पात्र प्रतिनिधिका रूपमा उनलाई लिन सकिन्छ।

ङंगोलले गैरकानुनी तवरमा आर्जित धन ठूलो परिणाममा आफ्ना भतिजाको नाममा राख्दै आएका थिए। भतिजाको बैंक खातामा अस्वाभाविक रकम जम्मा भएपछि तिनी छान्विनका दायरामा तानिएका थिए। ङंगोलले अख्तियार र अदालतसामु संग्रहित धनको वैधानिक स्रोत देखाउन सकेनन्। अन्ततः सर्वोच्च अदालतबाट भ्रष्टाचारी ठहरिए। सम्पत्ति स्रोत देखाउने क्रममा दाइजो, श्रीमतीको पैवा, अरूबाट वकस पाएको उल्लेख गरी वैधानिकीकरण गर्ने उनको प्रयत्न असफल भएको छ।

न्यायाधीशद्वय केदारप्रसाद चालिसे र डा. आनन्दमोहन भट्टराईको इजलासबाट ङंगोल भ्रष्टाचारी ठहरिएका हुन्। अकुत सम्पत्तिका हकमा यो फैसला उदाहरणीय कडी मान्नुपर्ने देखिन्छ। भ्रष्टाचार त्यन गर्ने हो भने अमिलो र अस्वाभाविक जीवनस्तर जिउनेहरूलाई जतिसुकै बेला ‘अनुमानित कसुर’मा सजाय दिलाउनुपर्छ भन्ने वाक्यसहित फैसला आएको छ। फैसलामा भनिएको छ, ‘मुलकचाहिँ भ्रष्टाचारमय हुने, तर भ्रष्टाचारी भने कतै नभेटिने,

सेवामा रहँदा घुस नलिई काम नगर्ने, तर सेवा निवृत्त हुँदा निरापद एवं सुकिलो-मुकिलो रूपमा निस्कने एउटा विडम्बनापूर्ण स्थिति रहन जान्छ।’ शासकीय वृत्तका पात्रहरूबाट भएका भ्रष्टाचारमा प्रमाण भेटिँदैन। भ्रष्टाचार मूलतः आर्थिक अपराध हो र यसको चरित्र गोप्य र संगठित पृष्ठभूमिमा हुन्छ। सँगै, पदीय हैसियतको आडमा सार्वजनिक पदाधिकारीबाट हुने आर्थिक अपराध पत्ता लगाउनु सजिलो हुँदैन। तर उनीहरूको आर्थिक जीवनस्तर अत्यधिक मात्रामा रवाफिलो बन्दै गएको हुन्छ। हलो जोत्दा-जोल्दै, विद्यालय पढाउँदा-पढाउँदै सांसद-मन्त्री भएको आदर्शमय सादगी जीवनमा आधारित रहेर लेखिएका कथाका मसी नसक्दै महल बासमा पुगेको दृश्य देखिएका छन्। त्यस निम्ति २०४८ पछि मन्त्री भएका र गोरखापत्रमै छाँपिएका तिनका सम्पत्ति विवरण हेरे पुग्छ। एकध बाहेक अधिकश छान्विनको दायरामा तानिएका छैनन्, तानिएकाहरू पनि अनेकन प्रपञ्चबाट बाहिरिएका छन्।

ङंगोल प्रकरणमा अकुत सम्पत्तिकै हकमा नयाँ शब्द पनि स्वाइन भएको छ, ‘प्रमाणको प्रचुरता’। कुन प्रकरण या टेन्डरमा कति घुस लियो भनी घटना खोज्ने होइन कि तिनीहरूसँग अस्वाभाविक सम्पत्ति हुनु ‘प्रमाणको प्रचुरता’ हो भन्ने निष्कर्ष अदालतको छ। नत्र विगतमा शंकाको सुविधा अभियुक्तले पाउने प्रचलन स्थापित भएको थियो। अदालतको नयाँ व्याख्या अनुरूप कानुनलाई सार्थकता न्विन्दै, कसुरलाई बेकसुर कायम हुने गरी कानुनको व्याख्या र प्रयोग कदापि गरिनु हुन्न भन्ने छ। अदालतको यो नयाँ नजिरलाई आधार मान्ने हो भने ‘सुकिला-मुकिला

महलबाला’ पात्रहरू सजिलै जेल पुग्नेछन्। किनभने अदालतले भनेको छ, ‘गैरकानुनी सम्पत्ति आर्जनको मुद्दामा घटना विशेषमा आधारित मुद्दामा जस्तो अभियोग शंकारहित तवरबाट प्रमाणित हुन आवश्यक हुँदैन। यसमा प्रमाणको प्रचुरता हेरी अदालत निर्णयमा पुग्छ। यो नै अस्वाभाविक सम्पत्ति आर्जनको मुद्दाको महत्त्वपूर्ण आयाम हो।’

विगतमा कतिपय अकुत सम्पत्ति मुद्दामा अदालतले प्राविधिक आधार र कारण टेकेपछि अभियुक्तहरूले उक्तिकने अवसर प्राप्त गरेका थिए। समाजमा जतिसुकै भ्रष्टाचारका बहस भए पनि अख्तियार, सम्पत्ति शुद्धीकरण र अदालतका पात्रहरू गम्भीर नभएसम्म स्वतः अपराध न्युनीकरण हुँदैन। यिनीहरूकै अकर्मण्यता कारण आर्थिक अपराधीहरूले सजाय नपाउने र राजनीतिमा हावी हुँदै अघक प्रयासद्वारा एकातिर स्वतन्त्रता तथा आत्मनिर्भरतामा जोड दिँदै अर्कोतिर खुल्लापन तथा सहकार्य र दुवै पक्षको हित हुने कुरालाई पनि विचार गरी चिनियाँ विशेषतायुक्त समाजवादी बाटोको सिर्जना गरेका थिए। सन् २०१७ मा चीनको अर्थतन्त्र सम्पूर्ण विश्व अर्थतन्त्रको १५ प्रतिशत पुगेको थियो। तुलनात्मक मूल्यका आधारमा गत चालिस वर्षमा चीनको राष्ट्रिय गार्हस्थ्य उत्पादनको औसत वृद्धिदर लगभग ९.५ प्रतिशत रहेको थियो। हाल चीन विश्वको दोस्रो ठूलो अर्थतन्त्र, सबैभन्दा ठूलो औद्योगिक देश, सबैभन्दा ठूलो व्यापारिक देश र विदेशी मुद्राको सञ्चय पनि सबैभन्दा बढी भएको देश बनेको छ। चिनियाँ जनतको जीवन पहिलेको स्रोतसाधन अभावको अवस्थाबाट हाल

मध्यमस्तरीय सम्पन्नतातर्फ उन्मुख भइरहेको छ। संयुक्त राष्ट्र संघको वर्तमान मापदण्ड अनुसार चीनले ७० करोडभन्दा बढी जनताको सफलतापूर्वक गरिवी निवारण गरिसकेको छ, जुन संख्या उक्त अर्बधमा विश्वमा गरिवी निवारण गरिएको जनसंख्याको ७० प्रतिशतभन्दा बढी थियो। चीनको समाजले पूर्ण बन्द अवस्थाबाट अर्ध-खुला हुँदै सम्पूर्ण रूपमा खुल्ला बन्ने महान् सफलता हासिल गरेको छ। लामो समय यतादेखि विश्वको आर्थिक वृद्धिमा चीनको योगदान निरन्तर रूपमा ३० प्रतिशतभन्दा बढी रहँदै आएको छ। यसका साथै चीन विश्वको आर्थिक प्रगतिमा स्थिरता कायम गराउने अग्रगामी शक्तिका रूपमा पनि रहँदै आएको छ।

चीनको सफलताको अनुभवले आधुनिकीकरणतर्फ लम्कने बाटो एउटैमात्र नभएको पुष्टि गरेको छ। गत चालिस वर्षमा चिनियाँ जनताले साहसपूर्वक आफ्ना पुराना कमी-कमजोरी हटाई नयाँ प्रयोगहरूद्वारा चिनियाँ विशेषतायुक्त समाजवादलाई निरन्तर रूपमा पूर्णता दिलाउनुका साथै विकासको क्रममा देखिएका नीतिगत तथा प्रक्रियागत बाधा-अडचनलाई निरन्तर हटाउँदै लगेका छन्। सुधार तथा खुल्लापन नीति भनेको चीनको दोस्रो क्रांति हो। चीनको सुधार तथा खुल्लापन नीति चिनियाँ जनताको विकास सम्बन्धी चाहना अनुकूलमात्र नभई विश्वका विभिन्न देशका जनताका विकास, सहयोग तथा शान्तिनज्दका वर्तमान युगका मागहरूसँग पनि अनुकूल छ। सुधार तथा खुल्लापन नीति सम्पूर्ण विश्वसँगै संयुक्त विकास तथा प्रगति हासिल गर्ने चीनको महान प्रयास पनि हो।

हाल विश्वमा नयाँ चरणका विकास, सुधार तथा समायोजनका कार्यहरू भइरहेका छन्। ती कार्यमा अनिश्चित तथा अस्थिर कारक तत्त्वहरू धेरै छन्। त्यसैले पारस्परिक सम्पर्क तथा आदान-प्रदानको विस्तार गर्नु र मैत्रीपूर्ण विकासलाई छरितो बनाउनु नै विभिन्न मुलुकका लागि संयुक्त विकास गर्ने एकमात्र विकल्प बनेको छ। हामीले शीतयुद्धको सोचाइ र शून्य प्रतिफलको प्रयास त्यागी शान्तिपूर्ण विकास र आपसी सहयोगद्वारा दुवै पक्षको हितलाई अधिकतम बनाउने प्रयास गर्नुपर्छ।

‘बेल्त र रोड’ प्रस्ताव चीनले प्रत्यक्ष विदेशी लगानी भित्र्याउने तथा विश्व व्यापार संगठनको सदस्य बने उप्रान्त फेरि एकपटक सक्रियताका साथ चालेको खुलापन नीतिको एक कदम हो। यो सम्पूर्ण विश्वसँग एकाकार हुनका लागि चीनले गरेको एउटा नयाँ प्रयास पनि हो। यसको विगत चालिस वर्षदेखि साक्षा विकासका लागि विश्वसँगै संयुक्त रूपमा चीनले गरेको प्रयाससँग पनि घनिष्ठ सम्बन्ध छ। ‘बेल्त र रोड’ प्रस्ताव आपसी छलफल, संयुक्त निर्माण तथा सहउपभोग गर्ने सुनौलो प्रस्ताव हो। साथै यो एक खुल्ला, समावेशीकरण र सहयोगको मञ्च पनि हो। यसले बजार प्रणाली तथा बजारका नियमहरूको पालना गरी अन्तर्राष्ट्रिय नियम अनुसार काम गर्छ। ‘बेल्त र रोड’ प्रस्तावमार्फत चीन विभिन्न देशको राष्ट्रिय नीति, आधारभूत संरचना, व्यापार, वित्तीय र जनता बीचको आपसी सम्पर्क बढाई आपसी समर्थन तथा प्रवर्द्धनमा आधारित विकासलाई साकार बनाई विश्व शान्तिको अफ्न राम्रो जगेर्ना, विश्व खुला अर्थतन्त्रको विकासलाई अघि बढाउनुका साथै विश्वव्यापीकरणलाई अफ्न खुला, समावेशी, उपकरी, सन्तुलित तथा आपसी हितको दिशामा अघि बढाउँदै संयुक्त दायित्व वहन र लाभको सह-उपभोगद्वारा साक्षा भाग्ययुक्त मानव समुदायको सिर्जना गर्ने आशा गर्छ।

गतवर्ष अक्टोबरमा सम्पन्न चिनियाँ कम्युनिष्ट पार्टीको १९ औँ महाधिवेशनमा चीनको ऐतिहासिक अवस्थाबारे महत्त्वपूर्ण निर्णय

गहन सुधार र थप खुलापनतर्फ चीन

यु होड

चीनमा सुधार तथा खुलापन नीति प्रारम्भ भएको यो चालिसौँ वर्ष हो। वित्तेका चालिस वर्षमा सुधार तथा खुलापन नीतिबाट चीनमा अकल्पनीय परिवर्तन भएको मात्र होइन, यसले सम्पूर्ण विश्वलाई पनि प्रभावित गरेको छ। सन् १९७८ मा चीनको अर्थतन्त्र सम्पूर्ण विश्व अर्थतन्त्रको १.८ प्रतिशतमात्र थियो। त्यसबेला चीन हेर्दा विशाल देखिए पनि निकै गरिव तथा पिछ्डीइएको मुलुक थियो। त्यसै वर्ष (स्वर्गीय) तेङ्ग सियाओफेङको नेतृत्वमा चीनमा सुधार तथा खुल्लापन नीतिको ऐतिहासिक प्रारम्भ भएको थियो। विगत चालिस वर्षमा चिनियाँ कम्युनिष्ट पार्टीको सही नेतृत्वमा चिनियाँ जनताले कठिन संघर्ष तथा अथक प्रयासद्वारा एकातिर स्वतन्त्रता तथा आत्मनिर्भरतामा जोड दिँदै अर्कोतिर खुल्लापन तथा सहकार्य र दुवै पक्षको हित हुने कुरालाई पनि विचार गरी चिनियाँ विशेषतायुक्त समाजवादी बाटोको सिर्जना गरेका थिए। सन् २०१७ मा चीनको अर्थतन्त्र सम्पूर्ण विश्व अर्थतन्त्रको १५ प्रतिशत पुगेको थियो। तुलनात्मक मूल्यका आधारमा गत चालिस वर्षमा चीनको राष्ट्रिय गार्हस्थ्य उत्पादनको औसत वृद्धिदर लगभग ९.५ प्रतिशत रहेको थियो। हाल चीन विश्वको दोस्रो ठूलो अर्थतन्त्र, सबैभन्दा ठूलो औद्योगिक देश, सबैभन्दा ठूलो व्यापारिक देश र विदेशी मुद्राको सञ्चय पनि सबैभन्दा बढी भएको देश बनेको छ। चिनियाँ जनतको जीवन पहिलेको स्रोतसाधन अभावको अवस्थाबाट हाल मध्यमस्तरीय सम्पन्नतातर्फ उन्मुख भइरहेको छ। संयुक्त राष्ट्र संघको वर्तमान मापदण्ड अनुसार चीनले ७० करोडभन्दा बढी जनताको सफलतापूर्वक गरिवी निवारण गरिसकेको छ, जुन संख्या उक्त अर्बधमा विश्वमा गरिवी निवारण गरिएको जनसंख्याको ७० प्रतिशतभन्दा बढी थियो। चीनको समाजले पूर्ण बन्द अवस्थाबाट अर्ध-खुला हुँदै सम्पूर्ण रूपमा खुल्ला बन्ने महान् सफलता हासिल गरेको छ। लामो समय यतादेखि विश्वको आर्थिक वृद्धिमा चीनको योगदान निरन्तर रूपमा ३० प्रतिशतभन्दा बढी रहँदै आएको छ। यसका साथै चीन विश्वको आर्थिक प्रगतिमा स्थिरता कायम गराउने अग्रगामी शक्तिका रूपमा पनि रहँदै आएको छ।

चीनको सफलताको अनुभवले आधुनिकीकरणतर्फ लम्कने बाटो एउटैमात्र नभएको पुष्टि गरेको छ। गत चालिस वर्षमा चिनियाँ जनताले साहसपूर्वक आफ्ना पुराना कमी-कमजोरी हटाई नयाँ प्रयोगहरूद्वारा चिनियाँ विशेषतायुक्त समाजवादलाई निरन्तर रूपमा पूर्णता दिलाउनुका साथै विकासको क्रममा देखिएका नीतिगत तथा प्रक्रियागत बाधा-अडचनलाई निरन्तर हटाउँदै लगेका छन्। सुधार तथा खुल्लापन नीति भनेको चीनको दोस्रो क्रांति हो। चीनको सुधार तथा खुल्लापन नीति चिनियाँ जनताको विकास सम्बन्धी चाहना अनुकूलमात्र नभई विश्वका विभिन्न देशका जनताका विकास, सहयोग तथा शान्तिनज्दका वर्तमान युगका मागहरूसँग पनि अनुकूल छ। सुधार तथा खुल्लापन नीति सम्पूर्ण विश्वसँगै संयुक्त विकास तथा प्रगति हासिल गर्ने चीनको महान प्रयास पनि हो।

हाल विश्वमा नयाँ चरणका विकास, सुधार तथा समायोजनका कार्यहरू भइरहेका छन्। ती कार्यमा अनिश्चित तथा अस्थिर कारक तत्त्वहरू धेरै छन्। त्यसैले पारस्परिक सम्पर्क तथा आदान-प्रदानको विस्तार गर्नु र मैत्रीपूर्ण विकासलाई छरितो बनाउनु नै विभिन्न मुलुकका लागि संयुक्त विकास गर्ने एकमात्र विकल्प बनेको छ। हामीले शीतयुद्धको सोचाइ र शून्य प्रतिफलको प्रयास त्यागी शान्तिपूर्ण विकास र आपसी सहयोगद्वारा दुवै पक्षको हितलाई अधिकतम बनाउने प्रयास गर्नुपर्छ।

‘बेल्त र रोड’ प्रस्ताव चीनले प्रत्यक्ष विदेशी लगानी भित्र्याउने तथा विश्व व्यापार संगठनको सदस्य बने उप्रान्त फेरि एकपटक सक्रियताका साथ चालेको खुलापन नीतिको एक कदम हो। यो सम्पूर्ण विश्वसँग एकाकार हुनका लागि चीनले गरेको एउटा नयाँ प्रयास पनि हो। यसको विगत चालिस वर्षदेखि साक्षा विकासका लागि विश्वसँगै संयुक्त रूपमा चीनले गरेको प्रयाससँग पनि घनिष्ठ सम्बन्ध छ। ‘बेल्त र रोड’ प्रस्ताव आपसी छलफल, संयुक्त निर्माण तथा सहउपभोग गर्ने सुनौलो प्रस्ताव हो। साथै यो एक खुल्ला, समावेशीकरण र सहयोगको मञ्च पनि हो। यसले बजार प्रणाली तथा बजारका नियमहरूको पालना गरी अन्तर्राष्ट्रिय नियम अनुसार काम गर्छ। ‘बेल्त र रोड’ प्रस्तावमार्फत चीन विभिन्न देशको राष्ट्रिय नीति, आधारभूत संरचना, व्यापार, वित्तीय र जनता बीचको आपसी सम्पर्क बढाई आपसी समर्थन तथा प्रवर्द्धनमा आधारित विकासलाई साकार बनाई विश्व शान्तिको अफ्न राम्रो जगेर्ना, विश्व खुला अर्थतन्त्रको विकासलाई अघि बढाउनुका साथै विश्वव्यापीकरणलाई अफ्न खुला, समावेशी, उपकरी, सन्तुलित तथा आपसी हितको दिशामा अघि बढाउँदै संयुक्त दायित्व वहन र लाभको सह-उपभोगद्वारा साक्षा भाग्ययुक्त मानव समुदायको सिर्जना गर्ने आशा गर्छ।

गतवर्ष अक्टोबरमा सम्पन्न चिनियाँ कम्युनिष्ट पार्टीको १९ औँ महाधिवेशनमा चीनको ऐतिहासिक अवस्थाबारे महत्त्वपूर्ण निर्णय

गहन सुधार र थप खुलापनतर्फ चीन

गरिएको छ। चिनियाँ विशेषतायुक्त समाजवाद नयाँ युगमा प्रवेश गरेको छ। सन् २०२० सम्ममा चीनले चौतर्फी रूपमा मध्यमस्तरीय सम्पन्न समाजको निर्माणमा पूर्णता प्राप्त गर्नेछ। यसै क्रममा चीनका अगाडि ठूला जोखिमहरूबाट बच्ने, तीन करोड जनताको गरिवी निवारण तथा वातावरण प्रदूषण नियन्त्रणका तीन ठूला चुनौती छन्। त्यसैगरी सन् २०३५ सम्ममा चीनले समाजवादी आधुनिकीकरण आधारभूत रूपमा पूरा गर्ने भएको छ। र यस शताब्दीको मध्यमा चीन एक समृद्ध, प्रजातान्त्रिक, सम्भ, मेरिलामाययुक्त र सुन्दर समाजवादी आधुनिक शक्तिशाली देश बनेछ।

चीन अझै पनि कठिनातापूर्वक मिहेनत गरिरहेको एउटा विकासोन्मुख मुलुक हो। आफूने सुधार तथा विकासको कठिन कार्यभार पनि बाँकी नै छ। राष्ट्रिय आधुनिकीकरणको लक्ष्यलाई साकार तुल्याउन अझै लामो बाटो हिँड्न बाँकी छ। विश्व बैंकको तथ्याङ् अनुसार सन् २०१६ मा चिनियाँको औसत प्रतिव्यक्ति राष्ट्रिय गार्हस्थ्य उत्पादन ८,१२३ अमेरिकी डलर थियो, जुन विश्वको औसत स्तर अर्थात् १०,१९० अमेरिकी डलरको करिब ८० प्रतिशतमात्र थियो भने संयुक्त राज्य अमेरिकाको १/७ मात्र थियो, चीन अहिले विश्वको ६८ औँ स्थानमा पर्छ। लगानीको परिमाणबाट हेर्ने हो भने हाल आधारभूत संरचनामा चिनियाँको प्रतिव्यक्ति लगानी पुँजीको परिमाण विकसित मुलुकहरूको २०-३० प्रतिशतमात्र छ। चीनका पश्चिमी प्रान्तहरू र केही पिछ्डीएका ठाउँमा यातायात, सञ्चार तथा जलविद्युत आदि आधारभूत संरचनाको निर्माण निकै कठमात्र भएको छ। सन् २०१६ मा चिनियाँको प्रतिव्यक्ति व्यय २,५०६ अमेरिकी डलर थियो, जुन विश्वको औसत स्तर अर्थात् ५,९१३ अमेरिकी डलरको आधा पनि पुगेको थिएन भने संयुक्त राज्य अमेरिकाको ७ प्रतिशतमात्र रहेको थियो। चीनको आर्थिक संरचनामा ठूलो परिवर्तन भए पनि व्यावसायिक संरचना र रोजगारी संरचनामा अफ्न विकास गर्नु जरुरी छ। नवसिर्जनाबाट विकासलाई अघि बढाउने प्रणाली अफ्न तयार भएको छैन। सहर तथा गाउँबीच, विभिन्न क्षेत्रहरूबीच र समाजका विभिन्न नीतो बीचको असन्तुलित विकास एउटा ठूलो समस्या बनेको छ। अपर्याप्त विकास पनि तुरुन्तै समाधान गर्नुपर्ने समस्याको रूपमा रहेको छ।

चीन अन्तर्राष्ट्रिय समुदायसँग खुलापन र आपसी हितका आधारमा सुधार तथा नवसिर्जनाद्वारा विकासका अवसरको सहउपयोग गर्न, बृहत् विकासको योजना तयार गर्न र सुन्दर भविष्य निर्माण गर्न इच्छुक छ।

चीनले आफ्नो शक्ति एकीकृत गरी देशको विकास गर्नुपर्छ, आफ्नो विकास लक्ष्यलाई साकार तुल्याउनुपर्छ। यसका साथसाथै चीनले आफ्नो विकासबाट विश्वमा पर्ने प्रभाव र विकासोन्मुख मुलुकका हैसियतले आफूले बेहोर्नुपर्ने जिम्मेवारीबारे स्पष्ट रूपमा बुझेको छ। आगामी दिनमा चीनले उच्च गुणस्तरको विकासको लक्ष्यलाई साकार तुल्याउनेछ, जसका लागि चीनले आफूलाई अफ्न खुला बनाउँदै लैजानेछ। पोआउ एशिया फोरम २०१८ वार्षिक सम्मेलनमा चीनका राष्ट्राध्यक्ष सी चिनफेङले सुधार तथा खुलापन नीति चीनले विकासको आवश्यकता अनुसार गरिएको रणनीतिक छनोट भएको बताउँदै यसबाट आर्थिक विश्वव्यापीकरणलाई देवा पुने र सम्पूर्ण विश्वका जनतालाई कल्याण हुने कुरामा जोड दिनुभएको थियो। सो अवसरमा राष्ट्राध्यक्ष सीले केही महत्त्वपूर्ण कदमबारे घोषणा गर्नुभएको थियो, ती कदमहरू यी हुन्- बजार प्रवेशको सहजीकरण, बैंक, सेयर-स्टक र विमा क्षेत्रमा विदेशी लगानीको सेयर नियन्त्रणलाई कम गर्ने, विमा व्यवसायलाई अफ्न खुला बनाउने, उत्पादन व्यवसायको सेयर नियन्त्रणलाई कम गर्ने, अन्तर्राष्ट्रिय व्यापारको नियमसँग चीनलाई जोड्ने, पारदर्शिता बढाउने, उत्पादन सर्वाधिकारको संरक्षणलाई अफ्न बढी महत्त्व दिने, वर्तमान सरकारि निकायहरूमा ठूलो मात्रामा पुनर्गठन गर्ने, कार्यणाली र व्यवस्थामा रहेका बाधा-अड्चन हटाउने, लगानीका लागि आकर्षक वातावरण सिर्जना गर्ने, बौद्धिक अधिकार संरक्षणलाई मजबुत बनाउने, आयातलाई विस्तार गर्ने। यस वर्षको नोभेम्बरमा चीनको शाङ्हाई सहरमा चीनको पहिलो अन्तर्राष्ट्रिय आयात एक्सो आयोजना गरिने भएको छ। चीनको विकास विश्वबाट अलगिएन सक्नेन भने विश्वको विकास पनि चीनलाई अलप्याएर हुन सक्दैन।

नेपालको नयाँ सरकारको सम्पूर्ण ध्यान विकास तथा निर्माणमा केन्द्रित छ। नेपालको देश निर्माणको नयाँ अवसर पनि आउँदैछ। चीन र नेपालले अहिलेको यस उचित अवसरलाई सदुपयोग गरी दूरदर्शिता अपनाई नीतिगत पक्षमा आपसी छलफललाई बढाउनुपर्छ। विकासको रणनीतिगतलाई एकाकार गर्दै लगानी तथा पुँजी संकलनका सम्बन्धमा विभिन्न किसिमका मोडालिटी अपनाउनुपर्छ। यसका साथै दुवै पक्षले पारस्परिक सम्पर्क तथा सहकार्यलाई मजबुत पारी व्यापार, पर्यटन, ऊर्जा-स्रोत र मानवीय सांस्कृतिक आदि क्षेत्रको सहकार्यलाई सक्रियताका साथ अघि बढाएर ‘चीन-नेपाल साक्षा भाग्ययुक्त समुदाय’ निर्माण गर्नुपर्छ। चीन अन्तर्राष्ट्रिय समुदायसँग खुल्लापन तथा आपसी हितको आधारमा सुधार तथा नवसिर्जनाद्वारा विकासका अवसरको सहउपयोग गर्न, बृहत् विकासको योजना तयार गर्न र सुन्दर भविष्य निर्माण गर्न इच्छुक छ।

यु नेपालका लागि चिनियाँ राजदुत हुन्।

प्रतिनिधित्व प्रतिविम्बित गरेको छ। वृटिपूर्ण एवं उद्देश्यहीन संघीय संरचनाले गर्दा नै सातै प्रदेशमा खस-आर्यले जनसंख्याको अनुपातभन्दा बढी सांसद प्राप्त गरेका छन्। चारवटा प्रदेशमा त मुख्यमन्त्री नै खस-आर्यका छन्। एउटै खस समूहको केन्द्र र प्रदेशको सत्तामा आधिपत्य हुनु संघीयताको उपहास नै हो। राष्ट्रियसभा गठनबारे जुन संवैधानिक व्यवस्था छ, त्यसले गर्दा तराई-मधेसवासीले कहिले पनि उचित प्रतिनिधित्व पाउन सक्दैन। वर्तमान संवैधानिक व्यवस्था अनुसार राष्ट्रियसभाका सदस्य निर्वाचनमा प्रदेशसभाका सदस्यसहित गाउँपालिका अध्यक्ष र उपाध्यक्ष तथा नगरपालिका प्रमुख र उपप्रमुख पनि मतदाता हुन्छन्। स्थानीय तहका ७५३ एकाइमध्ये विभेदपूर्वक हिमाल-पहाडको ४९.८५ जनसंख्यामा ४८७ गापा/नपा र एघारौँ संघको ५०.२५ जनसंख्यामा मात्र २५४ गापा/नपा रहेकाले प्रदेश नं. १, ४ र ७ का तराई मधेसवासीको संदेव न्युन प्रतिनिधित्व रहिरहनेछ। विश्वको कुनै पनि संघीय देशमा माथिल्लो सदनको गठनमा स्थानीय तहबाट मतदाता हुँदैन। स्वीट्जरल्यान्ड, अमेरिका, भारत, दक्षिण अफ्रिका, अष्ट्रेलिया, बेल्जियम आदि सबै संघीय देशमा यस्तो संस्थाको गठन संघीय एकाइ अर्थात् प्रदेश/राज्यको व्यवस्थापिकाद्वारा हुन्छ। अर्को कुरा, राष्ट्रियसभाका लागि सातै प्रदेशबाट ८-८ जना गरी ५६ सदस्यको निर्वाचनको आधार जनसंख्या नभई समान रूपमा चयन गर्ने वर्तमान संवैधानिक व्यवस्थाले गर्दा सधैँका लागि प्रतिनिधित्वमा ठूलो विभेद कायम रहनेछ। जनतामा, लोकतन्त्र प्रतिनिधिमूलक शासन व्यवस्था अर्थात् जनताले आफ्ना प्रतिनिधित्वबाट सत्ता सञ्चालन गर्ने पद्धति हो। सबै जाति, जनजाति, वर्ग आदिले समानताको आधारमा प्रतिनिधित्वको मौका पाउने संवैधानिक व्यवस्था नहुने हो भने सही अर्थको लोकतन्त्र स्थापना गर्ने लक्ष्य अशुभो रहेको ठहरिन्छ। यो अवस्थाका एकाइहरू शताब्दीका मुलुक भित्रका विरोध स्वरलाई राज्यपक्षले जति दमन वा आलटाल गरे पनि द्वन्द्व भन्न तीव्र हुँदै जान्छ र शान्ति, विकास एवं समृद्धिको प्रक्रिया त्यति नै जटिल बन्दै जान्छ। तसर्थ राष्ट्रियसभद्वारा एउटा समूहको हितमा केन्द्रित नभई जनसंख्या अनुसार नेपाली जनताको कल्याणका लागि संविधानमा रहेका विभेदपूर्ण धाराहरूलाई अविचल्य संशोधनद्वारा उचित निराकरण गर्नु आवश्यक छ छ।

भया राजपा नेपालका केन्द्रीय सदस्य हुन्।

संसद्मा असमान प्रतिनिधित्व

प्रतिनिधिसभाको प्रत्यक्ष एवं समानुपातिक निर्वाचनको २ सय ७५ सदस्य पदमा जनसंख्याको अनुपातमा खस-आर्य (३१.२५) ले पाउनुपर्ने ८६ सदस्य पद हो। तर ११९ जनाको प्रतिनिधित्व भएको छ। पहाडी आदिवासी जनजाति (२६.८५) ले ७६ सदस्य पाउनुपर्नेमा ६४ सदस्य पाएका छन्। पहाडी दलितको २३ सदस्य हुनुपर्नेमा १७ मधेसी दलित (४.४६१) को १२ सदस्य हुनुपर्नेमा १ जनाको मात्र प्रतिनिधित्व भएको छ। तराई-मधेसवासी (२८.७४) ले पाउनुपर्ने ७८ सदस्यमा ७४ सदस्य पद प्राप्त गरेको अवस्था छ। राष्ट्रियसभाका ५९ सांसदमा जनसंख्याको अनुपातमा खस-आर्यले पाउनुपर्ने १८ हो, तर ३२ जना छन्। पहाडी आदिवासी जनजातिले पाउनुपर्ने १६ रहेका १२ जनाको प्रतिनिधित्व छ। पहाडी दलितले भने जनसंख्या अनुसार पनि ५ सांसद पाएका छन्। मधेसी दलितले ३ सांसद पाउनुपर्नेमा २ पाएका छन्। तराई-मधेसवासीको १७ सांसद हुनुपर्नेमा ८ जनामात्र छन्। प्रदेश नं. १ को व्यवस्थापिकामा प्रत्यक्षमा ५६ र समानुपातिकमा ३७ गरी कुल सदस्य संख्या ९३ छ। जनसंख्या अनुपातमा खस-आर्यले पाउनुपर्ने २७ सदस्य हो, तर ३३ सांसद छन्। पहाडी आदिवासी जनजातिले पाउनुपर्ने ३५ सदस्य रहेकामा ४२ जना छन्। पहाडी दलितले ६ सदस्य पाउनुपर्नेमा मात्र २ जनाको प्रतिनिधित्व छ। तराई मधेसवासीले जनसंख्याको अनुपातमा पाउनुपर्ने २३ सदस्य हो, तर १६ जनामात्र छानिएका छन्। मधेसी दलित र सदस्य हुनुपर्नेमा एक जनाको पनि प्रतिनिध

‘रोजगारमूलक शिक्षामा प्राथमिकता’

■ **सुदीप केनी**

काठमाडौँ- प्रधानमन्त्री केपी ओलीले सरकारले रोजगारमूलक शिक्षामा जोड दिने बताएका छन्। 'नेपालमै उत्कृष्ट शिक्षा' भन्ने नारासहित विहीबारबाट राजधानीको भूकट्टीमण्डपस्थित प्रदर्शनी हलमा पाँचौँ कान्तिपुर हिसान शैक्षिक मेला उद्घाटन गर्दै उनले देशलाई आवश्यक पर्ने जनशक्ति उत्पादन गर्न सरकारले नीति बनाउन लागेको जानकारी दिएका हुन्।

'शिक्षा गुलाफको फूलजस्तै हुनुपर्छ,' उनले उदाहरण दिँदै भने, 'टिप्पों, तुरुन्तै बेच्नो, हातमा पैसा आइहाल्छ।' देशलाई आवश्यक पर्ने जनशक्ति उत्पादनका लागि प्राविधिक शिक्षा आवश्यक रहेको उनले औल्याए। 'सर्टिफिकेट पीढाको विषय भएको छ, काम नपाउने शिक्षा काम छैन, पढ्दा ऋण लाग्छ, जागिर खोज्दा जुताको तलवा खिइन्छ,' प्रधानमन्त्री ओलीले भने, 'जीवनलाई सरल र सहज बनाउने शिक्षा चाहिन्छ, देशलाई चाहिने जनशक्ति उत्पादन गर्न सक्ने शिक्षा हुनुपर्छ।' कस्तो जनशक्ति आवश्यक छ भन्ने पहिल्यै सर्वेक्षण गरेर शिक्षा नीति बनाइने उनले बताए।

विद्यार्थीलाई उनीहरूको रूचि र क्षमताअनुसारको विषय पढ्न दिनुपर्ने उनको भनाइ थियो। 'कुनै विद्यार्थी फेल हुँदैन, जुनतारा टिर्पूला भनेर हिम्मतमाथि असफलताको वित्ता भिराएर बन्चरो प्रहार गरिन्छ,' उनले भने, 'विद्यार्थीलाई रूचिको विषय पढ्न दिनुपर्छ।' इच्छाअनुसार नेपाली युवायुवतीले

राजधानीको भूकट्टीमण्डपमा जारी पाँचौँ कान्तिपुर हिसान शैक्षिक मेलाको उद्घाटन गर्दै प्रधानमन्त्री केपी ओली। तस्विर : डिलिप जोशी

अवसर पाए विश्वमा कीर्तिमान कायम गर्न सक्ने ओलीले बताए। क्रिकेटर सन्दीप लामिछानेको उदाहरण दिँदै उनले भने, 'क्रिकेटमा राम्रो गरेका सन्दीपलाई गायन वा चित्रकारितामा लगायो भने अहिले जस्तो हुन सक्छ।' यसका लागि सरकारले सोच विचार गरेर शिक्षा नीति तय गर्ने उनको आशय थियो।

शिक्षामा गरिएको लगानी प्रतिफल दिने खालको हुनुपर्ने उनले प्रस्ट पारे। 'छोराछोरीको पढाइमा लगानी गर्ने आमाबाबुको सपना पूरा गर्ने शिक्षा हुनुपर्छ। अहिलेको शिक्षा फूल फुलेको बिरुवामा अर्सनाले हानेजस्तो भयो,' प्रधानमन्त्री ओलीले भने। उनले सरकारीले व्यवस्थापनमा सञ्चालित

शैक्षिक संस्थाहरूको गुणस्तर बृद्धि गरिने दाबी गरे। 'सरकार शिक्षा क्षेत्रको सुधार गर्न गम्भीर छ, अब नेपालमा निरक्षर भनेको ५ वर्षमुनिका बालबालिका मात्र हुन्छन्,' उनले भने। शिक्षा क्षेत्रमा निजी क्षेत्रको योगदानको प्रशंसासमेत उनले गरे। 'सरकारदेखि प्रत्येक नागरिक र निजी क्षेत्रले शिक्षामा लगानी गरेका छन्,' उनले भने। कतिपय शैक्षिक संस्थाको नाममा कमाउन धन्दा चलेको भन्दै प्रधानमन्त्रीले असन्तुष्टि व्यक्त गरे। 'ढाड हेरेर ढाडभन्दा ठुलो लोरोले हान्न पाउनु हुँदैन,' निजी शैक्षिक संस्था संचालकहरूलाई चेतावनी शैलीमा उनले भने, 'ठगी र लुटमार चलेको छ। कमाउने स्पिड अलिकति कम गरे हुन्छ,

नाफा नकमाउनु भनेको हैन।' नागरिकहरूले उचित शिक्षा पाएमात्रै देशले काँचुली फेर्ने उनले बताए। शिक्षाले मात्रै प्रत्येक व्यक्तिको सोच र जीवनशैली परिवर्तन गर्न सम्भव रहेको उनको भनाइ थियो।

उच्च शिक्षालय तथा माध्यमिक विद्यालय संघ नेपाल (हिसान) र कान्तिपुर दैनिकले शैक्षिक मेलाको आयोजना गरेका हुन्। एसईई र कक्षा १२ को परीक्षा दिएर बसेका विद्यार्थीहरूलाई लक्षित गरेर शैक्षिक मेलाको आयोजना गरिएको हो। शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधिमन्त्री गिरिराजमणि पोखरेलसमेत प्रधानमन्त्री ओलीसँगै मेलाका स्टलहरूको अवलोकन गरेका

थिए। चर्चित क्रिकेटर सन्दीप लामिछानेको उपस्थितिमेला स्थलमा रौनक थपेको थियो। सन्दीपलाई जेम्भियर इन्टरनेसनल कलेजका एम्बेसेडरका रूपमा चयन गरिएको मेला आयोजक समितिका संयोजक लोकबहादुर भण्डारीले जनाए।

उद्घाटन सत्रमा हिसानका अध्यक्ष रमेश सिलवाल, मेला संयोजक भण्डारीलगायतले चारदिने मेलाको आकर्षणबारे जानकारी गराएका थिए। मेलामा १ सय ५० भन्दा बढी शैक्षिक संस्थाहरूका स्टल रहेका छन्। स्टलमा गएर विद्यार्थी तथा अभिभावकले शैक्षिक परामर्श लिने गरेका छन्। 'कुन कलेज पढ्ने कुन विषय पढ्ने जस्ता विषयमा विद्यार्थीले परामर्श लिन सक्छन्,' संयोजक भण्डारीले भने।

शिक्षासँग सरोकार राख्ने विद्यार्थी र अभिभावक आएर मेलाको अवलोकन गर्ने र परामर्श लिन गिरिरेका छन्। 'हामीले आशा गरेजस्तिकै पहिलो दिनमै परामर्श लिने विद्यार्थीको चाप धेरै बढ्यो,' मेलामा सहभागी इन्स्टिटुटन कलेजकी म्यानेजर अनुश्री मानन्धरले भनिन्, 'सकेसम्म जिज्ञासा मेटाउने प्रयासमा छौं।' जेठ १३ गतेसम्म चल्ने मेलाको दोस्रो दिनबाट संघीयतामा शिक्षालगायत विविध शैक्षिक जानकारीमूलक तथा विषयगत सेमिनारहरू हुनेछन्। साथै विभिन्न कलेजले विद्यार्थीलाई अध्ययन छावनी व्यवस्था गरेको जनाएका छन्। मेलाको पहिलो दिन करिब ३५ हजारले अवलोकन गरेको आयोजकले जनाएका छन्।

राजधानीको भूकट्टीमण्डपमा जारी पाँचौँ कान्तिपुर हिसान शैक्षिक मेलामा परामर्श लिँदै विद्यार्थी। तस्विर : कान्तिपुर

‘निजी क्षेत्रलाई पनि सम्बोधन गर्न सक्नुपर्छ’

मेलाको पाँचौँ संस्करणसम्म आइपुग्दाको अनुभव ?

अहिलेसम्म आउँदाखेरी शैक्षिक मेलाको माइलेज बढेको छ। सबभन्दा राम्रो माइलेज 'उत्कृष्ट शिक्षा नेपालमै' भन्ने नाराले सार्थकता पाउँदै गएको छ। कारण किन भन्दाखेरी नेपालमा पनि राम्रा शैक्षिक संस्थाहरू छन्। राम्रा बन्ने क्रममा छन्। विद्यालय शिक्षा, विश्वविद्यालय शिक्षा राम्रो ढंगले उपलब्ध गराउने सक्षम संस्था छन्। राम्रो संस्थाको विकास गर्नुपर्छ। कमीकमजोरीलाई हटाउनु पर्छ भन्ने सकारात्मक सन्देश गएको छ। हामी राष्ट्रिय मात्र होइन अन्तर्राष्ट्रिय विद्यार्थी पनि सरकारले स्पष्ट नीति ल्याइदियो भने भित्राउन सक्षम छौं।

लगानीको कुरा नि ?

राम्रो लगानी नगरी गुणस्तर हासिल गर्न सकिदैन। पहिलो कुरा भौतिक पूर्वाधारमै लगानी चाहिन्छ। मानवश्रोत विकास गर्न, अनुसन्धान गर्न, अतिरिक्त क्रियाकलाप, खेलकूद, प्रोजेक्ट बर्कहरू गर्न र विद्यार्थीलाई एन्टरप्रेनर गर्नका निम्ति अगाडि बढाउन लगानी आवश्यक छ। यो लगानी गर्ने क्रम दिन प्रति दिन बढ्दो छ। अहिले विद्यालय शिक्षाका निम्ति विदेश पठाउनु पर्ने स्थिति सिर्जना भएको छैन। बाध्यताले विदेश जानु पर्ने स्थिति सिर्जना गर्दैनौं। रहरले जानु बेग्लै कुरा हो। आफ्नै घरआँगनमा बसेर सस्तो शुल्कमा पढ्ने वातावरण बनाएका छौं।

सहभागीको अवस्था के छ ?

मेलामा कुनै पनि स्टल रिक्ता छैनन्। साजसजावटसहित प्रतिस्पर्धि देखिन्छन्। फरक फरक कलेजका शैक्षिक कार्यक्रमहरूले सजिएका छन्। यसले

एकापसमा व्यवस्थापनमा मात्र होइन, मार्केटिङमा पनि भइरहेको छ। यो शैक्षिक मेालेले हरेक पटक आमसञ्चारका माध्यमहरूमा पनि धेरै स्पेस पाएको छ। रेडियो, टेलिभिजन, अनलाईन, पत्रपत्रिका सबैमा शिक्षा विषयको उठान गर्ने श्रेय 'कान्तिपुर हिसान शैक्षिक मेला' लाई जान्छ।

निजी क्षेत्रले शिक्षामा विभेद गरेको आरोप छ ?

शिक्षामा सरकारी र निजी भनेरपनि विभेद आउँछ।

राम्रो गुणस्तरीय शिक्षा दिनु पर्छ। निजी वा सरकारी, सामुदायिकका पनि हुन्। यसमा बारबन्धेनै लगाउनु हुन्न। नियमनमा जानु पर्छ। निजी क्षेत्रलाई पनि सरकारले सम्बोधन गर्न सक्नुपर्छ। निजीले सरकारलाई सहयोग गर्नुपर्छ। सुलुक समृद्ध बनाउने साझा कर्तव्य हो। प्रधानमन्त्रीले गुणस्तरीय शिक्षाका निम्ति सहयोग गर्नु भन्नुभएको छ। साँगुरो घेरामा रहेर अघि बढ्न सकिन्छ। प्रस्ट भनौं विद्यालय शिक्षामा २० प्रतिशत मात्रै निजी शैक्षिक क्षेत्रले ओगटेका छन्। ८० प्रतिशत सामुदायिक छन्। तर, चर्चा परिचर्चाचाहिँ २०

प्रतिशतको हुन्छ। सरकारीको चर्चा भयो भने निजी क्षेत्र अघि बढेको छ। विश्वविद्यालय शिक्षामा गुणस्तरको यही हालतमा छ। त्यसैले अहिले निजी कि सामुदायिक, सरकारी भन्ने बेला होइन।

गुणस्तरीय शिक्षा कसरी प्रदान गर्न सकिन्छ। राम्रा कुरा एकापसमा कसरी बाँड्न सकिन्छ भनेर हातेमालो गरेर अघि बढ्ने बेला हो। सरकारी शिक्षा राम्रो भयो भने निजी भन्नु राम्रो बन्न बाध्य हुन्छन्। नत्र पैसा तिरेर को जान्छ ?

प्रस्तुति : गणेश राई

■ **आयुशा ठकुरी**, काठमाडौँ

कलेजमा कस्तो पढाइ हुन्छ ? कसरी पढाइ हुन्छ भन्ने कुरा पनि मेलामा थाहा भयो। पहिले मलाई केही थाहा थिएन। भर्ना गर्नुअघि नै जान्नु पर्ने कुराहरूको जानकारी पाइँदो रहेछ। कक्षा ११ मा आफूले चाहेजस्तो कलेज, पढ्न चाहेको विषय कस्तो, कसरी पढ्ने भन्ने कुरा पनि मेलामा थाहा भयो। अरु धेरै साथीहरूले पनि जानकारी लिनुपर्ने ठानेको छु।

■ **सृष्टि रिजाल**, ललितपुर

मेलामा धेरै कुरा सिक्न पाइयो। कलेजहरूबारे केही थाहा थिएन। भूकम्प गएपछि धेरै कलेजहरूले राम्रो भवन बनाएका

रहेछन्। सेवा सुविधाबारे जानकारी पाइयो। कहाँ, कस्तो, कुन कुन स्तरको कलेज रहेछन् भनेर बुझ्ना पाइयो। छानेको विषय पढ्दा पाउनुपर्ने सेवा सुविधाका विषयहरूबारे जानकारी मिल्यो।

■ **नारायण बस्नेत**, प्यूठान

म पनि उच्च शिक्षा पढ्न कलेजहरूकै खोजीमा छु। थुप्रै कलेजहरूले आफ्नो पढाइ र वातावरणबारे जानकारी दिने रहेछन्। कुरा सुन्दा हेर्दा सबैका बयान राम्रै छन्। सबै कलेजबारे एकै ठाउँमा जानकारी पाउँदा खुसी लाग्यो। मेलामा

कसरी पढ्ने भन्ने कुरा पनि सिक्न पाइयो। पढ्नका लागि धेरै मेहेनत गर्नुपर्ने कुरा सरहरूले सिकाउनुभयो। अब अभिभावकसमेत लिएर आउन जरूरी ठानेको छु।

■ **रिसज कोइराला**, गोरखा

मेलामा धेरै कलेजहरूको जानकारी पाएँ। कलेजहरूबारे पढ्ने कुराहरू दिनुभएको छ। म साइन्स पढ्न चाहन्छु। खुसीको कुरा यहाँ दाइदिदीहरू र सरहरूले सल्लाह सुन्नाबन्दा दिनुहुने रहेछ। धेरै कुरा एकै ठाउँमा बुझ्न पाइयो। कलेज-कलेज जाँदा धेरै समय लाग्छ। सम्भव पनि हुँदैन। म राम्रो पढाइ हुने र सस्तो शुल्क लिने कलेजको खोजीमा छु।

YOUR GATEWAY TO GLOBAL SUCCESS... HERE IN NEPAL

It all begins with that first right step toward your success. Come explore your opportunities with us.

Connect with experts from over 100 top educational institutions at one place, and give your future the right nudge toward excellence.

Date: 24-27 May, 2018 (10-13 Jestha, 2075) | Time: 10 AM to 6 PM | Venue: Bhrikuti Mandap Exhibition Hall

Main Sponsors:

ORGANIZED BY:

Sponsors:

उच्च शिक्षालय तथा माध्यमिक विद्यालय सङ्घ नेपाल
HIGHER INSTITUTIONS AND SECONDARY SCHOOL S' ASSOCIATION NEPAL (HISSAN)
ट्रेडटार नेपाल, बाणबस्ती, काठमाडौँ। फोन नं: ०१-५११०५५५, ५११०५५०। e-mail: hissannepal@gmail.com। WWW.hissan.org.np

For more information please contact: Kantipur HISSAN Education Fair Secretarial Office, Thapathali, Kathmandu, Tel: 01-5111099, www.hissan.org.np, email: hissannepal@gmail.com

GLOBAL COLLEGE

The First Choice in +2 Management

Global College of Management (GCM) aims to be a globally reputed learning center recognized for its academic excellence in teaching and reserach in business and management studies with the best results.

GCM Offers:

- Best teachers, bet students & best environment
- Series of extra & co-curricular activities for holistic personality development
- Research oriented practical exposure for life skill development
- Constantly achieving the outstanding results
- Excellent track records in further study and job placement in and outside Nepal

Kathmandu-31, Devkota Sadak
Mid-Baneshwor
Tel: 1-4490021,4490022,4490023
www.globalcollege.edu.np

असारबाट नियमित उडान हुने

राजविराज विमानस्थल

■ **अवधेशकुमार भा**

राजविराज- सप्तरीको राजविराज विमानस्थलबाट असार १ भित्रै नियमित उडान हुने भएको छ । लामो समयदेखि बन्द रहँदै आएको उक्त विमानस्थलमा पक्की धावनमार्गसहितको संरचना निर्माण भएपछि नियमित उडान हुने भएको हो । विमानस्थल शुभारम्भ कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्दै पर्यटनमन्त्री रवीन्द्र अधिकारीले असार १ भित्रै नियमित उडान सुरु हुने र यसलाई कागौं हबका रूपमा परिणत गरिने समेत बताए ।

नयाँ पूर्वाधार निर्माण भइसकेपछि बुधवार श्री एयरलायन्सले परीक्षण उडान गरेको थियो । विहीवार पर्यटनमन्त्री अधिकारी, संघीय समाजवादी फोरम नेपालका अध्यक्ष उपेन्द्र यादव र पूर्वपर्यटनमन्त्री जितेन्द्रनारायण देवले संयुक्त रूपमा शुभारम्भ कार्यक्रमको उद्घाटन गरे । कार्यक्रममा मन्त्री अधिकारीले राजविराज विमानस्थलवाट श्री एयरलायन्सको नियमित उडान हुने भन्दै आश्वस्त पारे । ‘राजविराज विमानस्थलबाट नियमित उडान हुँदैन भन्ने सोच बदल्नुस्, यहाँबाट नियमित उडान हुन्छ भन्ने सुनिश्चतता सरकारका तर्फबाट गर्छु,’ उनले भने । मन्त्री अधिकारीले श्री एयरलायन्सका प्रमुख सुधीर मित्तललाई अनुरोध गरे, ‘यात्रु भाएको दिन मात्रै चल्ने भान्ने पाउँदैन । तपाईंलाई सुविधा हुने अन्य स्थाानहरू पनि छन्,

लामो समयदेखि बन्द रहेको राजविराज विमानस्थलमा पक्की धावनमार्गसहितको संरचना निर्माण भएपछि नियमित उडान कार्यको शुभारम्भ गर्दै पर्यटनमन्त्री रवीन्द्र अधिकारी, फोरम अध्यक्ष उपेन्द्र यादव र पूर्वपर्यटनमन्त्री जितेन्द्रनारायण देव ।

 तस्विर : अवधेशकुमार भा

राजविराज विमानस्थलबाट सेवा दिने उद्देश्यका साथ नियमित उडान गर्नुस् ।’ उनले एयरलायन्सले राम्रो गरे प्रोत्साहन र नराम्रो गरे नराम्रो रकडँ राखिनेसमेत बताए । समय र उड्ने ग्यारेन्टी नहुँदा नेपाल एयरलायन्समा चढ्ने यात्रुको कमी भएको मन्त्री अधिकारीले बताए । उनले नेपाल एयरलायन्सलाई समयानुकूल बनाउन छवटा टवीनेटर सानो जहाज खरिद गर्न लागिएको जनाए । ‘वर्तमान सरकार नयाँ

विमानस्थल बनाउनुभन्दा रहेकालाई थप सुविधा सम्पन्न बनाउँदै नियमित उडान गर्न सोचका साथ अघि बढेको छ,’ मन्त्री अधिकारीले भने, ‘राजविराज विमानस्थललाई कागौं हबका रूपमा परिणत गरिनेछ ।’ ६ महिनाभित्रै राजविराज विमानस्थलमा इन्धनका लागि भाउजर् व्यवस्थापन हुने गरी आयल निगमसित कुरा भइरहेको पनि उनले जनाए । ‘अब राजविराज विमानस्थल बन्द

हुँदैन,’ मन्त्री अधिकारीले भने । भारतीय पर्यटकलाई राजविराज हुँदै पशुपतिनाथ दर्शनसम्म लिंक गर्न सकिने बताउँदै उनले सीमा क्षेत्रका सडकको स्तरोन्नतिमा सरकारले कुनै कसर बाँकी नराख्ने प्रतिबद्धता जनाए । कार्यक्रममा संघीय समाजवादी फोरम नेपालका अध्यक्ष उपेन्द्र यादवले भारतीय सहरहरूसित सडक यातायातमा रहेको काठमाडौंलाई हवाई यातायातमा जोड्न सकिए सप्तरीको कायापलट हुने विश्वास व्यक्त

गरे । पूर्व पर्यटनमन्त्री एव राष्ट्रियसभा सदस्य जितेन्द्रनारायण देवले लामो समयदेखि बन्द रहेको राजविराज विमानस्थल सबैको प्रयासपछि पुनः सुचारु भएको भन्दै उडानको निरन्तरताका लागि सबैको समन्वय र सहयोग आवश्यक रहेको बताए । नेपाल नागरिक उड्डयन प्राधिकरणका महानिर्देशक सञ्जीव गौतमले राजविराज विमानस्थल ७२ सिट क्षमताको जहाज अवतरणका लागि सक्षम रहेको जनाए ।

अप्टिकल फाइबरको विस्तार

■ **विजय तिमल्सिना**

काठमाडौँ- राष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारीले ससदमा प्रस्तुत गरेको सरकारको आगामी वर्षको नीति तथा कार्यक्रममा सूचना प्रविधिमा सबै नागरिकको पहुँच स्थापित गर्ने घोषणा गरिएको छ । नीति तथा कार्यक्रममा सरकारी सेवालाई सूचना प्रविधिमा जोड्ने घोषणा पनि गरिएको छ । यसका लागि अनिवार्य सर्त हो- गुणस्तरीय र द्रुत गतिको इन्टरनेट । गुणस्तरीय इन्टरनेटको पहुँच विस्तारका लागि देशभर विछ्याउने भनिएको अप्टिकल फाइबरको काम भने अघि बढेको छैन । नेपाल दूरसञ्चार प्राधिकरणले देशभर अप्टिकल फाइबर विछ्याउनका लागि विभिन्न तीन निकायसँग सम्झौता गरेको थियो । सम्झौताअनुसार नेपाल टेलिकमले आगामी असोजसम्ममा अप्टिकल फाइबर विछ्याइसक्नुपर्नेछ । यूटोएल र स्मार्ट टेलिकमले आगामी वर्षभित्र काम सम्पन्न गरिसक्नुपर्ने पूर्वघोषित सम्झौतामा उल्लेख छ । सम्झौता गरेका तीनै संस्थाले अहिलेसम्म काम सुरु गरेकै छैनन् । दूरसञ्चार प्राधिकरणले सातवटै प्रदेशमा अप्टिकल फाइबर विस्तारका लागि तीन चरणमा तीन संस्थासँग सम्झौता गरेको हो । प्राधिकरणसँग सम्झौता गरेका तीनै संस्थाले काम सुरु नै गरेका छैनन् । दुई

वर्षभित्र काम सक्नुपर्ने गरी प्राधिकरणले २०७३ असोजमा नेपाल टेलिकमसँग तीन प्रदेशमा अप्टिकल फाइबर विछ्याउने सम्झौता गरेको थियो । सम्झौताअनुसार टेलिकमले प्रदेश नम्बर १, २ र ३ का सबै जिल्ला सदरमुकाम छुने गरी पाँचथरको चियोभन्ज्याङदेखि गोरखाको आरुघाटसम्म अप्टिकल फाइबर विछ्याउनुपर्ने थियो । यसवापत प्राधिकरणले टेलिकमलाई काम सुरु हुनुअघि, काम सुरु भएपछि र काम सकिएपछि गरी करिब ५ अर्ब दिने सम्झौता छ ।

सिध्याउनुपर्ने बेलासम्म कायै सुरु भएन नयाँ ढंगले अघि बढाइन्छ : मन्त्री

टेलिकमले अहिलेसम्म माइक्रोवेभ ट्रान्समिसनको बोलपत्र मूल्यांकनको चरणमा रहेको जनाएको छ भने टावरको काम मात्रै सुरु भएको छ । अप्टिकल फाइबर विछ्याउने काम सुरु भएको छैन । तीनै प्रदेशमा अप्टिकल फाइबर विछ्याउन फरक फरक बोलपत्र तयार पारिसकिएको र आगामी सञ्चालक समितिमा पेस गरिने टेलिकमले जनाएको छ । तीन प्रदेशमा अप्टिकल फाइबर विछ्याउने कामको जिम्मा दिने गरी तीनवटा बोलपत्र र उपकरण खरिदका लागि दुई बोलपत्र तयार गरी सञ्चालन समितिमा पेस गर्न

टेलिकमले जनाएको छ । प्राधिकरणले २०७४ बैशाखमा गोरखाको आरुघाटदेखि रुकुमको मुसिकोटसम्म अप्टिकल फाइबर विस्तार गर्ने गरी यूटोएलसँग सम्झौता गरेको थियो । तर, आफ्नै समस्याले जेलिएको टेलिकम कम्पनी यूटोएलले आफूले पाएको ठेक्का अर्को कम्पनीसँग मिलेर गर्न खोजेपछि विवाद उत्पन्न भएको छ । यूटोएललाई प्रदेश ४ र ५ का सबै जिल्ला सदरमुकाम जोड्ने गरी अप्टिकल फाइबर विछ्याउने जिम्मेवारी थियो । प्रदेश ६ र ७ का जिल्ला सदरमुकाम

जोड्ने गरी अप्टिकल फाइबर विछ्याउने सम्झौता गरेको स्मार्ट टेलिकमले पनि काम सुरु गरेको छैन । उसले रुकुमको मुसिकोटदेखि दाचुलको फुलाघाटसम्म अप्टिकल फाइबर विछ्याउने सम्झौता गरेको थियो । यसवापत प्राधिकरणले स्मार्टलाई ३ अर्ब रुपैयाँ दिने सम्झौतामा छ ।

यूटोएल र स्मार्ट दुवै अप्टिकल फाइबर विछ्याउनका लागि सर्वेक्षणको चरणमा रहेका नेपाल दूरसञ्चार प्राधिकरणका प्रवक्ता मीनप्रसाद अर्यालले जानकारी दिए । सम्झौताअनुसार काम भएको भए

जनकपुरमा बढे भारतीय पर्यटक

■ **श्यामसुन्दर शशी**

जनकपुर- भारतीय प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीको भ्रमणपछि जनकपुरमा छिमेकी मुलुकबाट पर्यटकको ओड्रो लागेको छ । यहाँका होटल, धर्मशाला तथा लजहरू भरिभराउ छन् । होटल, लज, धर्मशालामा बस्न नपाएपछि एक सयजनाभन्दा बढी पर्यटक जानकी मन्दिर परिसरमा रात बिताउन बाध्य छन् । होटल, लज र धर्मशाला नपाएपछि बिचल्लीमा परेका पर्यटकलाई स्थानीय युवाले जानकी मन्दिरमा बस्ने व्यवस्था मिलाएका थिए । ‘उनीहरू बिचल्लीमा थिए, मन्दिर खोलेर बस्ने व्यवस्था मिलायौँ,’ राष्ट्रिय जनता पार्टीका केन्द्रीय प्रवक्ता कृष्णा सिंहले भने, ‘उनीहरू अंगराजसर पोखरीको डिलमा खाना पकाएर खाए अनि मन्दिर परिसरमै सुते ।’

मंगलवार विहान यहाँ आएका आन्ध्र प्रदेश कोन्ट्रका केशरी वैक्टरसित रेल्वेस्टेसन एरियास्थित होटल आनन्दमा भेट हुँदा ६० जनाको टोलीको नेतृत्व गर्दै ११ दिने धार्मिक यात्रामा नेपाल आएको बताए । धार्मिक यात्राको नेतृत्वकर्ता वैकटले मोदीको जनकपुर भ्रमणपछि, ‘अन्ध्रप्रदेशमा जनकपुर भ्रमणको लहर चलेको बताए । ‘सीताको जन्मस्थलका रूपमा जनकपुर प्रख्यात छ तर मोदीको भ्रमणपछि अफ चर्चित बनेको छ,’ उनले भने, ‘यस वर्षको भ्रमण तालिका परिवर्तन गरेर यहाँ आएको बताउँदै उनले भने, ‘यस वर्ष जनकपुर आउने योजना थिएन, एक्कासि भ्रमणतालिका परिवर्तन गरेर यहाँ आयौँ ।’ होटल आनन्दका सञ्चालक अशोक जलानले बैशाख २८ मोदीको जनकपू्र भ्रमण भएको दिन) यता भारतीय पर्यटकको ओड्रो लागेको बताए । जलानका अनुसार

अचेल यहाँका सम्पूर्ण होटल, धर्मशाला, लज भरिभराउ छन् । जनकपुरमा होटल सीताशरण, जानकी, रामा, सीता पेलेश, सिटी पेलस, वेलकम होटल, आनन्द, नमस्कारसहित डेढ दर्जनभन्दा बढी राम्रा होटल छन् भने गोपाल धर्मशाला, पगलाबाबा, माडवारी सेवा समिति, रौनियार धर्मशाला, यात्री निवासलगायतका सुविधा सम्पन्न धर्मशालालगायत अन्य साना ठूला लज छन् । होटलहरूमा ५ सयजना र धर्मशाला र लजहरूमा ५ सयजना गरी एक हजारजना पर्यटकलाई दैनिक वासस्थान दिन सक्ने क्षमता रहेको होटल व्यावसायी अशोक जलानले बताए । राजपाका प्रवक्ता कृष्णा सिंहले सोमबार र मंगलबार

पर्याप्त वासस्थल नहुँदा पर्यटक खुला आकाशमुनि सुत्न बाध्य

जनकपुरमा ३१ वटा बसमा पर्यटकहरू आएका छन् । प्रत्येक बसमा ४० जनाका दरले दुई दिनमा एक हजार ३ सयभन्दा बढी पर्यटक आएका छन् । पर्यटकहरूको आगमनमा वृद्धि भए पनि जनकपुर उपमहानगरपालिका, प्रदेश सरकार, पर्यटन कार्यालय, विदेह मिथिला पर्यटन केन्द्रलगायतका सरकारी संयन्त्र बेखबर छन् । राजपा नेता सिंहले भने, ‘आवास र खानाको कुरा परै जाओस्, पर्यटकलाई गाडइ गर्नसम्म कोही छैन । व्यावसायिक गाडइको अभावमा यहाँका सिटी रिक्साका चालकहरू पर्यटक गाडइका रूपमा काम गर्दै छन् । ई-रिक्सा चालक शम्भुप्रसाद साहका अनुसार जानकी पुस्तक भण्डारले प्रकाशन गरेको ‘जनकपुरधामकी फाँकी’ पुस्तक नै यहाँको आधिकारिक गाइड किताब हो ।

‘पुस्तकमा जनकपुरका जानकी मन्दिर, राममन्दिर, संकटमोचन, राजदेवी मन्दिर, मणिमण्डप, गंगासागर, धनुषसागरसहित १४ स्थानको सचित्र वर्णन छ ।

पर्यटकहरू ३ घण्टाका लागि ई-रिक्सा बुक गर्छन् अनि यी स्थानहरूको दर्शन गर्छन् । ई-रिक्सा चालक साहले भने, ‘ई-रिक्सामा पाँचजनालाई बसाउँछौँ अनि सबै स्थानको दर्शन गराउँछौँ ।’ यसरी ३ घण्टामा आफूहरू ५ सय भारतीय रुपियाँ कमाउने गरेको उनले जानकारी दिए । जनकपुर उपमहानगरपालिका, प्रदेश तथा संघीय सरकार जनकपुरलाई धार्मिक पर्यटनको गन्तव्य बनाउने घोषणा गरेका छन् । तर, कुनै सकारात्मक नीति तथा कार्यक्रम भने ल्याउन सकेका छैनन् ।

‘जानकी मन्दिर पुग्न पनि मानिससँग सोझ्नुप्यो, कहिँ कतै बोर्ड वा संकेत देखिएन,’ भारत हरियाणा हिसारबाट आएका हरजित सिंहले भने । जनकपुर उपमहानगरपालिकाका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत मदन घिमिरे चालु आर्थिक वर्षको नीति तथा कार्यक्रममा जनकपुरको पर्यटन सूचना वेबसाइट तथा बोसर् निर्माण गर्ने विषयलाई समावेश गरिएको जानकारी दिए । घिमिरेले पर्यटक गाइड तालिम, सूचना बोर्ड, रिक्सा र ई-रिक्सा चालकलाई तालिम आदिको व्यवस्था गर्न आवश्यक रहेको स्वीकार गरे । अहिले हामी सहर बनाउने अभियानमा छौँ, उनले भने, ‘सडक, नाला आदिको निर्माण सम्पन्न भएपछि पर्यटकमुखी कार्यक्रम ल्याउँछौँ ।’ सेभ द हिस्टोरिकल जनकपुरका अध्यक्ष तथा प्रदेशसभा सदस्य रामाशीष यादव पर्यटक टिकाउने कार्यक्रमको आवश्यक औल्याएका छन् । उनले भने, ‘पर्यटक त आउँछन् तर टिक्दैनन् । पर्यटक टिकाउने कार्यक्रम ल्याउनुपर्छ ।’

४२ वित्तीय संस्थाको पुँजी पुगेन

■ **यज्ञ बज्राडे**

काठमाडौँ- चुक्ता पुँजी वृद्धिका लागि दिइएको समय पुरा भएको करिब एक वर्षसम्म पनि ४२ वटा बैंक तथा वित्तीय संस्थाको पुँजी पुगेको छैन । पुँजी वृद्धिका सवालमा राष्ट्र बैंक हदैसम्मको लचिलो बन्दा पनि हालसम्म तीनवटा वाणिज्य बैंक, २१ वटा विकास बैंक र १८ वटा फाइनान्स कम्पनीको तोकिएको न्यूनतम पुँजी नपुगेको हो । राष्ट्र बैंकले विहीवार सार्वजनिक गरेको मौद्रिक नीतिको तेश्रो त्रैमासिक समीक्षामा यस्तो उल्लेख छ । ‘समीक्षा अवधिसम्म २५ वटा वाणिज्य बैंकले तोकिएको चुक्ता पुँजी पु्याइसकेका छन्, तीनवटा प्रक्रियामा रहेका छन्,’ मौद्रिक नीतिको समीक्षामा भनिएको छ, ‘१५ वटा विकास बैंक र सातवटा वित्त कम्पनीले तोकिएको चुक्ता पुँजी पुर्‍याएका छन् ।’ गत चैतसम्म २८ वाणिज्य बैंक, ३६ विकास बैंक र २५ फाइनान्स कम्पनी छन् ।

तोकिएको समयमा पुँजी वृद्धि नगर्ने वित्तीय संस्थालाई कारवाही गरिने बताए पनि त्यसतर्फ कुनै कदम चालिएको छैन । बरु थप लचिलो बन्दै पटकपटक गरी विशेष सुविधा दिँदै आएको छ

राष्ट्र बैंकले आर्थिक वर्ष ०७२/७३

को मौद्रिक नीतिमाफत बैंक तथा वित्तीय संस्थाको चुक्ता पुँजी चार गणायसम्म बढाएको थियो । राष्ट्र बैंकको निर्देशनअनुसार ०७४ असारसम्म वाणिज्य बैंकले न्यूनमत ८ अर्ब, राष्ट्रियस्तरको विकास बैंकले न्यूनतम २ अर्ब ५० करोड र राष्ट्रियस्तरको फाइनान्स कम्पनीले न्यूनतम ८० करोड रुपैयाँ चुक्ता पुँजी पुर्‍याउनुपर्ने थियो । त्रैमासिक समीक्षामा तीनवटा वाणिज्य बैंकको पुँजी नपुगेको उल्लेख भए पनि राष्ट्र बैंकका प्रवक्ता नारायणप्रसाद पौडेलले एउटा बैंकबाहेक सबैले निर्देशित पुँजी पुर्‍याउने बताए । ‘एउटा बैंकमा संस्थापक सेयरधनीहरूबीच विवाद देखिएकाले पुँजी पुर्‍याउने सम्भावना कम छ,’ उनले भने, ‘बाँकी २७ वटै बैंकले न्यूनतम पुँजी पुर्‍याउनेछन् ।’ मौद्रिक नीतिको त्रैमासिक समीक्षामा तीनवटा बैंकको पुँजी नपुगेको उल्लेख छ नि भन्ने जिज्ञासामा उनले भने, ‘त्यो चैतको तथ्यांक हो, त्यसपछि पनि धेरै प्रगति भएको छ, एउटाको भने के होला भने अवस्था छ ।’ पुँजी नपुर्‍याउने बैंकलाई के कस्तो कारवाही गर्ने भन्ने सम्बन्धमा ठोस निर्णय भइनसकेको उनले

क्षीण बन्दै गएको जानकारीहरू बताउँछन् ।

यद्यपि पछिल्लो दुई वर्षमा बैंक तथा वित्तीय संस्थाको पुँजी उल्लेख बढेको छ । गत चैतसम्म बैंक तथा वित्तीय संस्थाको चुक्ता पुँजी २ खर्ब ७४ अर्ब २७ करोड रुपैयाँ पुगेको छ । ०७३ असारमा बैंक तथा वित्तीय संस्थाको यस्तो पुँजी १ खर्ब ६५ अर्ब रुपैयाँ थियो ।

करिब साढे २ वर्षअघि राष्ट्र बैंकले पुँजी वृद्धिको निर्देशन दिएको थियो । पुँजी वृद्धिको निर्देशनले बैंक तथा वित्तीय संस्थाको संख्या घटाएर गुणस्तर वृद्धि होस् भन्ने राष्ट्र बैंकको भित्री उद्देश्य थियो । तर, वित्तीय संस्थाको पुँजी बढाउने उद्देश्यमा राष्ट्र बैंक लगभग सफल भए पनि संख्या घटाएर गुणस्तर वृद्धि गर्नेमा असफल जस्तै भएको विज्ञहरू बताउँछन् । यसअघि पुँजी (वृद्धिको निर्देशन आउनुअघि) नेपाली बजारमा करिब १२/१३ वटा मात्र वाणिज्य बैंक आवश्यक रहेको राष्ट्र बैंकका उच्च अधिकारीहरूले बताउँदै आएका थिए । यही धारणाका आधारमा पुँजी वृद्धिको नीति ल्याइएको थियो । पुँजी वृद्धिको निर्देशन जारी हुँदा

जाजरकोट कुशे गाउँपालिकाको घरंगामा मुसलमा धान कट्दै स्थानीय महिला ।

 तस्विर : रासस

हिउँले याचा टिप्न ढिलाइ

■ हरि गौतम

रुकुम पूर्व- याचा सिजन व्यवस्थापन समितिले आगामी जेठ १५ देखि बुकी खुला गर्ने भएको छ । हिमपातका कारण यस वर्ष जिल्लामा याचागुम्वा संकलन एक साता धक्रेलिएको हो ।

पुथाउत्तररंगा गाउँपालिकाका १ र २ नम्बर वडाका पुपाल, अरविजा, जंगला, पूर्वाङ, भित्रिवन, उङ्ला, निम्कु, पानीढल, फुलबारीलगायत स्थानमा बहुमूल्य जडीबुटी याचागुम्वा पाइन्छ । पुपाल जाने बेसक्याम् दुलेमा बिहीवार बसेको समिति बैठकले जेठ १५ गतेदेखि बुकी खुला गर्न तयारी थालिसकेको छ ।

जेठ पहिलो साता नै बुकी खोल्ने तयारी गरिए पनि हिमपात भइरहेपछि एक सातालाई सारिएको समिति अध्यक्ष अमरधन पुनले बताए । 'हामीले जेठ पहिलो सातादेखि नै सर्वसाधारणलाई बुकीमा छाड्ने तयारी गरेका थियौं,' उनले भने, 'प्रकृति नै प्रतिकूल बनेपछि एक साता ढिलो हुने भयो ।'

समितिले शुक्रवारदेखि दुले बेसक्याम्मा रसिद वितरण थाल्दै छ । संकलनमध्ये सर्वसाधारणसँग प्रतिव्यक्ति १ हजार ५ सय लिने समितिको निर्णय छ । व्यापारिक हकमा भने फरक मूल्य छ । समिति अध्यक्ष पुनले स्थानीय व्यापारीलाई १५ हजार र बाहिरबाट याचां संकलनका लागि आउने व्यापारीलाई प्रतिव्यक्ति ३० हजार रूपैयाँ कायम गरिएको जानकारी दिए । समितिले रसिदका आधारमा याचां टिप्ने र संकलन गर्नेको पहिचान गरी बुकीमा जान अनुमति दिनेछ । उम्निसकेको याचां सुरक्षा गर्न वैशाख ५ गते नै इलाका प्रहरी कार्यालय मैकोटको टोलीसहित ६ सय युवा बुकी पुगिसकेका छन् ।

दुले बेसक्याम् गाउँबाट एक दिनको पैदल दूरीमा छ । त्यहाँ रसिद लिएकाहरु अर्को दिन हिडेर स्याङखोला पुग्छन् । स्याङखोलाबाट एक विहान हिडेपछि मात्रै याचां पाइने बुकी पुगिन्छ । समितिले १५ गतेअगाडि संकलनलाई स्याङखोला भन्दा अघि बढ्न दिदैन । सबै सर्वसाधारण तथा व्यापारी (टेक्रेडर) बुकी पुगेपछि भरुवा बन्दुक पडकाएर याचां संकलन खुला गरिएको जनाउ दिइन्छ । ज्येष्ठ नागरिक, महिला, बालबालिका र विद्यार्थीसमेत याचां टिप्न जान्छन् ।

एक महिनासम्म याचां टिप्नेहरूले त्यसैबाट वर्ष दिनभरिको घरखर्च जुटाउने गरेका छन् । बुकी पुगेर एक जनाले ३० हजारदेखि ५ लाखसम्म आम्दानी गर्ने गर्छन् । याचांको सिजन उनीहरूका लागि ठूलो पर्व हो । गाउँका विद्यालय, पसल, घर सबै बन्द गरेर सर्वसाधारण बुकी उक्लिरन्छन् । मैकोटका पुपालहरूको याचां चीन जान्छ । कुनै सिजनमा चिनियाँ व्यापारी नै आएर धेरै याचां

फाइल तस्विर

पाटन पुगे संकलक

डोल्पा (कास)- जिल्लामा याचागुम्वा पाइने अधिकांश पाटनमा बिहीवारबाट संकलन सुरु गरिएको छ । से फोक्सुन्डो राष्ट्रिय निकुञ्जभित्रका ग्याल्वारा, माटे, छमकुनी, भोक्सा, म्हाक्चा, सिसोललगायत पाटनमा संकलन थालिएको हो । जगदुल्ला, कागमारा, फुलबारी, माफवनलगायतमा भने जेठ १ गतेवाटै संकलन खोलिएको थियो ।

पाटन खुला गरिएपछि संकलकबाट विभिन्न नाकामा एक करोड रूपैयाँभन्दा बढी संकलन भएको सहायक संरक्षण अधिकृत प्रकाश उप्रेतीले बताए । संकलकका लागि संकलन पुर्जी अनिवार्य गरिएको छ । निकुञ्जका अनुसार सुलिगाड, तोइजम र नाउलीबाट उठेको ७० लाख राज्यस् बैकमा जम्मा भइसकेको छ । धोमा ३० लाख राज्यस् संकलन भएको छ । त्यस्तै त्रिपुराकोटमा साढे दुई लाख रूपैयाँ राज्यस् संकलन भएको छ ।

तोइजम, नाउली र सुलिगाडबाट मात्र ५ हजार १ सय २९ जना संकलक पाटन प्रवेश गरेको सहायक संरक्षण अधिकृत उप्रेतीले बताए । यहाँका केही राष्ट्रिय वनमा समेत याचां संकलन सुरु गरिएको छ । माफुफालको साइकुवारी, पोकेपानी, चाहार, वागडाँडा, ठांगे, लैनी, ताचिनलगायत पाटनमा दसौँ हजार मानिस याचां टिप्न गएका छन् । यहाँका स्थानीयको आम्दानीको मुख्य स्रोत नै याचां संकलन हो । अधिकांश स्थानीय याचां टिप्न पाटन उक्लिएपछि गाउँहरू सुनसान बनेको माफुफालका सुमन बुढाले फोनमा बताए । 'बुढापाका र अशक्तमात्र गाउँमा छन्,' उनले भने । बिहीवार विहान ८ बजे ग्याल्वारा, ताक्तारा, भम्पे, भोक्सा, साइकुवारी, वागडाँडालगायत पाटनमा बन्दुक पड्काएर संकलन आरम्भ गरिएको ठूलीभेरी नगरपालिका ६ का वडाध्यक्ष धर्मलाल बुढाले बताए ।

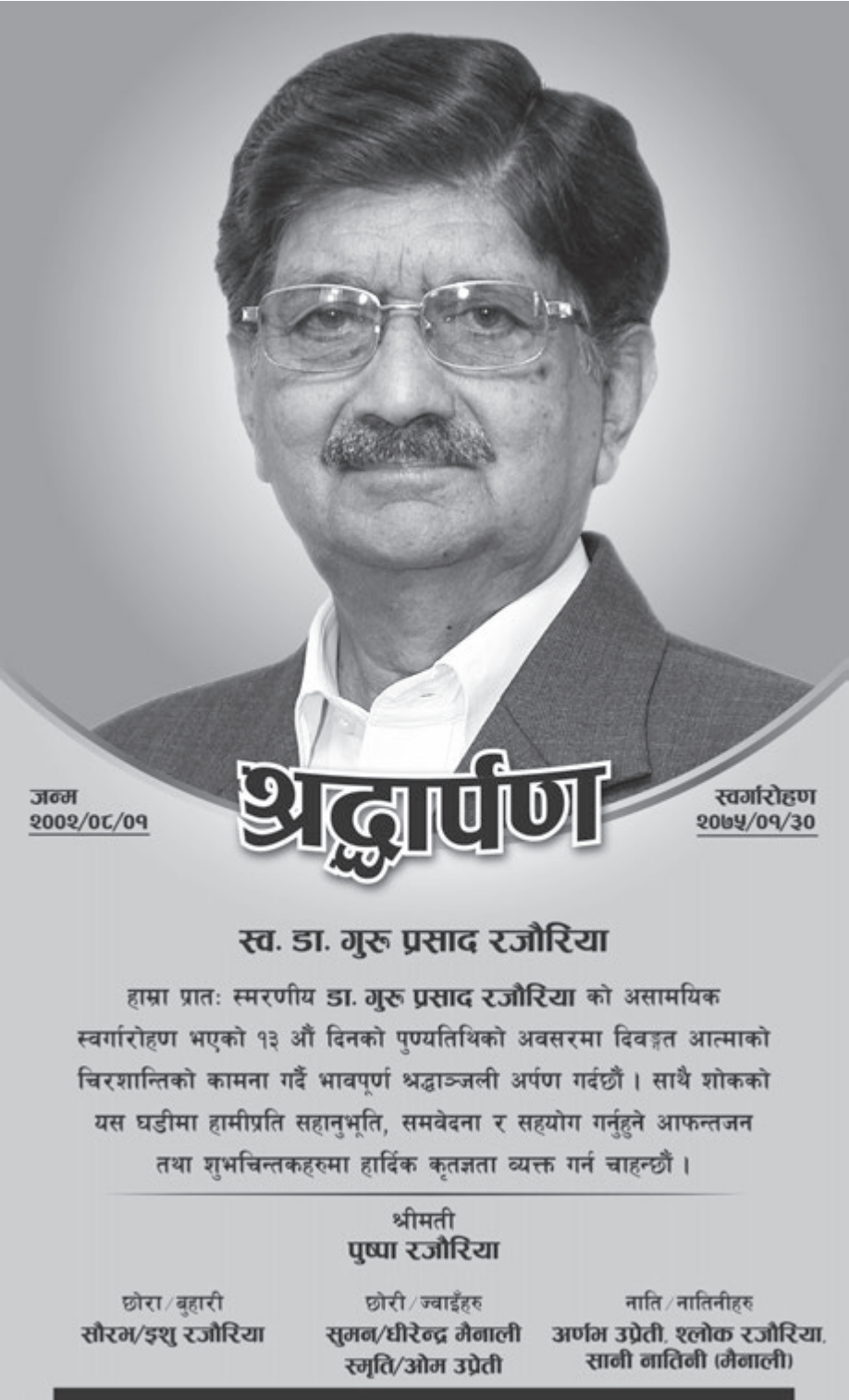
संघीयता कमजोर पारिदैं छ : यादव

कान्तिपुर संवाददाता

राजविराज- संघीय समाजवादी फोरम नेपालका अध्यक्ष उपेन्द्र यादवले प्रदेशलाई स्वायत्तता र स्वशासनको अधिकार नभएसम्म संघीयता मजबुत हुन नसक्ने बताएका छन् । सप्तरीको राजविराजमा बिहीबार आयोजित पार्टी प्रवेश कार्यक्रममा उनले संघीय सरकारले नै संघीयतालाई कमजोर बनाउने

कार्य गरिरहेको आरोप लगाए । स्थानीय तहलाई प्रदेश तह मातहत ल्याउनुपर्नेमा यादवले जोड दिए । लामो संघर्ष र बलिदानीपछि मुलुक संघीयतामा प्रवेश गरे पनि यसलाई व्यवस्थित र सुदृढ गर्न बाँकी रहेको उनको भनाइ छ । 'अर्भे पनि असमानता र विभेद कायमै छ, भेदभाव भइरहेको छ,' यादवले भने, 'राजनीतिक नियुक्तिमा मधेसीको नामोर्निसान छैन, शासन व्यवस्था र प्रशासनमा मधेसीको स्थान छैन ।'

उनले प्रदेश सरकारलाई कमजोर बनाउने खेल भइरहेको बताए । 'प्रदेशमा सरकार त छ तर मन्त्रालयमा रहेका कर्मचारी उसको मातहत छैनन्, सुरक्षा निकायको कमान्ड अर्कैको हातमा छ,' यादवले भने, 'प्रदेश सरकारको अवस्था न माथि जान सक्ने न त तल झर्न सक्ने खालको छ ।' संघीय सरकारको प्राथमिकतामा २ नम्बर प्रदेश सबैभन्दा पछाडि रहेको भन्दै उनले असन्तुष्टि जनाए ।

सांसदले कुटे प्रशासकीय अधिकृत

■ **अमन कोइराला**

सर्लाही- कविलासी नगरपालिकाका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत नवीनकुमार श्रीवास्तवलाई बुधवार राति मलंगवामा प्रदेश सांसदले दुर्व्यवहार गरेका छन् ।

लेखा सहायकको कामसमेत गर्दै आएका वडा नं. १ का सचिव राजेन्द्र ठाकुर र स्थानीय राजनीतिकर्मीसँग जिविस चोकस्थित एक होटलमा बसिरहेका श्रीवास्तवलाई दलबलसहित पुगेका प्रदेश सांसद सञ्जयकुमार यादवले कुटपिट गरेका हुन् ।

यादवले वडासचिवको भोलामा रहेका कागजातसमेत नियन्त्रणमा लिएका छन् । उनले साताअघि नगरपालिकाको कार्यालयमै गएर श्रीवास्तवलाई कोठामा थुनी केही योजनामा जबरजस्ती सम्झौता र कार्यदिशमा हस्ताक्षर गर्न लगाएका थिए । त्यसको विरोधमा अघिल्लो साता बिहीवारदेखि कर्मचारीले नगर कार्यालय बन्द गरेका थिए । उनीहरूले सुरक्षा माग गरेका छन् । यादवले आफ्नो घर रहेको वडा नम्बर १० को उपभोक्ता समिति गठनको टिप्पणी स्वीकृत नभएपछि जबरजस्ती सम्झौतापत्रमा हस्ताक्षर गर्न लगाएका हुन् ।

वडा सचिव ठाकुरले प्रशासकीय अधिकृतसँग छलफल चलि्रहँदा सांसदले एक्कासि आक्रमण गरेको बताए । उनका अनुसार जमुनिया गाउँमा विकास योजना अघि नबढेको सम्बन्धमा बुझ्न रामबली रायलगायतले बोलाएका थिए । त्यही सर्लसिलामा छलफल हुँदै थियो । आक्रमणबाट श्रीवास्तवको टाउकोमा सामान्य चोट लागेको छ ।

‘अरू ठाउँमा ५० प्रतिशत काम भइसकेकाले त्यहाँ पनि छिटो अघि बढाउन उहाँहरूले भन्नुभयो,’ उनले भने, ‘केही बेरमै सांसदको टोली आएर प्रशासकीय अधिकृतमाथि दुर्व्यवहार गर्‍यो । मेरो भोला पनि लगे ।’ भोलामा एउटा निर्णय पुस्तिका र लेखाको कागजात रहेको ठाकुरले जानकारी दिए । घटनाका प्रत्यक्षदर्शी रामबली रायले प्रदेश सांसद आउनासाथ केही नबोली

आँखा खुलेपछि हर्ष

डोटी (कास)- केआईसंह गाउँपालिका-३ दल्की जमुना एर बिहीवार निकै खुसी थिइन् । गाउँमै आएका डाक्टरले उनका आँखा शल्यक्रिया गरिदिए । अहिले उनी प्रस्ट देख्न सक्ने भएकी छन् ।

सोही गाउँपालिका-४ की ६८ वर्षीया सरस्वती खड्कामा पनि हर्षको सीमा थिएन । धर्मलिइसकेका आँखाले फेरि पनि पहिचानसरी प्रस्ट देख्न सकिएला भन्ने उनले सोचेकी पनि थिइनन् । तर, शल्यक्रियापछि त्यो सम्भव भयो ।

केआईसंह गाउँपालिकाको दुर्गामाडौमा बुधवार सञ्चालित दुईदिने आँखा शिविरमा जमुना र सरस्वतीजीस्ता मौतियाविन्दुले ग्रस्त एक सयभन्दा बढी बृद्धबृद्धाले सेवा पाए, त्यो पनि असाध्यै थोरै खर्चमा । उनीहरूले नाम दर्ताका लागि जम्मा २० रूपैयाँ तिरे पुर्यो । बाँकी सबै खर्च आयोजकले नै बेहोर । शिविरमा सेवाग्राहीको ओइरो लागेको थियो । ‘२० रूपैयाँमा संसार देख्न सक्छु जस्तो लागेको थिएन’, ७४ वर्षीया राधा नेपालीले भनिन्, ‘बुढेसकालमा देख्न छाडेपछि घरमै

थर्किएर बसेकी थिएँ, डाक्टरहरू भगवान् बनेर आए, आँखा देख्न सक्ने बनाइदिए ।’ उक्त शिविर गेटा आँखा अस्पतालले सञ्चालन गरेको हो । अस्पतालका नेत्र सहायक सुज बल्लारले केआईसंह गाउँपालिकामा ४ सय ३५ जनाले आँखा परीक्षण गराएको जानकारी दिए । उनले मातियाविन्दु लागेका एक सय विरामीको शल्यक्रिया गरिएको बताए । शिविरमा रोटरी क्लब नवैको आर्थिक सहयोग थियो ।

पहाडी क्षेत्रमा आर्थिक अभाव र जनचेतनाको कमीका कारण आँखासम्बन्धी समस्याका सबै विरामी अर्भै उपचारबाट वञ्चित रहेको केआईसंह गाउँपालिका अध्यक्ष लोकेन्द्र शाहीले बताए । शिविर सञ्चालनबाट अधिकशालाई राहत मिलेको उनको भनाइ छ । गेटा अस्पतालका १३ जना चिकित्सकको केआईसंह गाउँपालिकामा शिविर सम्पन्न गरेर अछाम जवैछ । अछामका तीन ठाउँमा शिविर चलाई फेरि डोटीको शिखर नगरपालिकाको तलकोट पुगेर उनीहरूले बताए ।

अनमोल र नीता उत्कृष्ट

वसुन्धरालाई लाइफटाइम

कान्तिपुर संवाददाता

काठमाडौं- केहीअघि मात्र सम्पन्न छैटौँ एनएफडीसी अवार्डमा सर्वोत्कृष्ट अभिनेताको टुफी जितेका अनमोल केसीले फेरि पनि त्यस्तै सफलता चुमेका छन् । राष्ट्रिय सभागृहमा बिहीबार आयोजित छायाछवि दसौं डी सिने अवार्डमा उनलाई 'कृ' फिल्मको भूमिका लागि सर्वोत्कृष्ट घोषित गरियो ।

‘यो अवार्ड मेरा लागि अवार्ड मात्र होइन,’ अनमोलले टुफी चुम्दै भने, ‘फिल्म क्षेत्रप्रतिको जिम्मेवारी पनि हो । सबैलाई व्याक यु भन्न चाहन्छु ।’ अनमोलकै ‘कृ’ लाई उत्कृष्ट फिल्म मानियो ।

उत्कृष्ट एनिमेसनमा र्लेज इन्टरटेन्मेन्ट र छायाकारमा पुरुषोत्तम प्रधानलाई ‘कृ’ ले नै सफलता दिलायो ।

समारोहमा वरिष्ठ अभिनेत्री वसुन्धरा भुसाललाई ‘लाइफटाइम लिजेन्डी अवार्ड’ स्वरूप सम्मानपत्र र २५ हजार रुपैयाँ प्रदान गरियो । सात वर्षको उमेरदेखि कला यात्रा थालेकी भुसालले नेपालमा बनेको पहिलो फिल्म ‘आमा’ हुँदै ‘हिजो आज भोलि’, ‘भनको बाँध’, ‘सिन्दुर’, ‘जीवनरेखा’ लगायत सयौं फिल्ममा अभिनय गरेकी छन् ।

विसं २०७४ को अन्ततिर प्रदर्शनमा आएको ‘लिलीबिली’ फिल्मका निर्देशक मिलन चाम्सको काम उत्कृष्ट मानियो, उनले निर्देशनतर्फको टुफी घर लगे । सबैभन्दा लोकप्रिय फिल्म चाहिँ ‘छक्का पञ्जा २’ मार्निंदा ‘ब्लाइन्ड रक्स’ र ‘मंगलम्’ लाई क्रमशः क्रिटिक्स र जुरी अवार्ड प्रदान गरियो । पुष्पल खड्काले क्रिटिक्सका तर्फबाट उत्कृष्ट अभिनेताको टुफी पाए भने मोहन त्रिौला, राजेन्द्र उप्रेती, डब्लु क्षत्री, सन्तोष श्रेष्ठ र शबनम मुखियाको निर्णायक टोलीले ‘संरक्षण’ फिल्मका निर्देशक पूर्णेन्द्र भालाई इन्करेजमेन्ट अवार्ड दियो । पब्लिक च्वाइस अवार्डमा ‘शत्रु गते’ ले बहुमत ल्याएको बताइयो ।

सर्वोत्कृष्ट अभिनेत्रीमा ‘पञ्चायत’ बाट नीता ढुंगानालाई अब्बल मार्निंदा नव-अभिनेतामा सलिनमान वानियाँ र अभिनेत्रीमा जसिता गुरुङ सर्वोत्कृष्ट घोषित भए । ‘ए मेरो हजुर २’ का लागि भरना थापालाई नवनिर्देशकका रूपमा स्थावासी दिइयो । उत्कृष्ट खलपात्रको नाम सुनाउनुअघि नै दर्शकहरू प्रशान्त ताम्राकार भन्दै चिच्याएका थिए । तिनको अनुमान सही निस्क्यो । उत्कृष्ट कथा विधामा ‘भुईँमान्छे’ का लागि

डी सिने अवार्ड

राजधानीमा बिहीबार आयोजित डी सिने अवार्डमा पुरस्कृत कलाकारहरू लगायत ।

तरिबर : विजु महर्जन

नवराज बुढाथोकी र पटकथामा प्रदीप भारद्वाजले ‘लिलीबिली’ बाट अवार्ड हात पारे । निर्देशक दीपेन्द्र लामालाई उनको डेब्यु फिल्म ‘धामपाती’ ले उत्कृष्ट संवाद विधामा टुफी दिलायो भने यही फिल्मबाट पुष्कर गुरुङ उत्कृष्ट चरित्र अभिनेता घोषित भए । चरित्र अभिनेत्रीको विधामा मिथिला शर्माको नाम आयो ।

‘छक्का पञ्जा २’ की वर्षा राउत र ‘ए मेरो हजुर २’ का सलोने वस्नेत सहायक भूमिकामा अब्बल ठहरिए । फिल्म सम्पादक मित्रदेव गुरुङले ‘मंगलम्’ मा गरेको कामको सराहना भइरहँदा ‘रुद्र’ बाट हिमाल केसी उत्कृष्ट द्रन्द्र निर्देशक चुनिए । बालकलारकार कृष्णाग भट्टराईलाई ‘पिंजडा ब्याक अगेन’ फायो । केदार घिमिरे ‘माणेबूढा’ ले उत्कृष्ट हास्यकलाकार विधामा बाँकी चारलाई निराश पारे ।

‘लिलीबिली’ को पार्श्व संगीत उत्कृष्ट मानिएपछि एलिस कार्कीको भागमा टुफी आइपुग्यो । सुनयमान श्रेष्ठलाई ‘संरक्षण’ बाट उत्कृष्ट ध्वनि मिश्रण विधामा अवार्ड दिइरहँदा यही फिल्मको ‘सम्झनाको सारंगी...’ गीतका लागि धीरेन्द्र प्रेमर्षिलाई उत्कृष्ट गीतकार घोषित गरियो । उत्कृष्ट गायकमा सुगम पोखरेल र गायिकामा बिन्दु परियारको नाम आयो । संगीतकारमा ‘कुटुमा कुटु...’ गीतका लागि राजनराज शिवकोटी उत्कृष्ट मानिएपछि यही गीतमा नृत्य निर्देशन गरेका कविराज गहतराजले पनि टुफी हात पारे ।

समारोहमा अभिनेत्री मौसमी मल्ल र फिल्मकर्मी नरेन्द्र महर्जनलाई चलचित्र रजत सम्मान प्रदान गरियो । सञ्चारकर्मी श्याम अर्यालले चलचित्र पत्रकारिता पुरस्कारस्वरूप १० हजार रुपैयाँ पाए ।

‘साहित्यमा हाम्रो संस्कृति

नआउनु दुःखद

■ सुनीता सासकर्मौ, भक्तपुर

तै शाख दोस्रो साता सभामुख कृष्णबहादुर महारा वाङ्मय शताब्दी पुरुष संस्कृतिविद् सत्यमोहन जोशी पुल्चोकस्थित साक्षा प्रकाशनको डबलीमा थिए । उनीहरूका हातमा दुई किताब थिए । संस्कृतिविद् एवं साहित्यकार तेजेश्वरबाबु ग्वां:को निबन्ध संग्रह ‘रंग अभिज्ञान’ र प्रदीप नेपालको कथा संग्रह ‘देशको खोजी’ । दुवैले एकसाथ पुस्तक लोकार्पण गरे । प्रदीप मञ्चमै बसेर ताली बजाउँदै थिए भने तेजेश्वर दर्शकदीर्घामा बसेर आफ्नो कृति लोकार्पित भएको देखेर प्रफुल्लित भइरहेका थिए । लेखकीय मन्तव्य पनि तेजेश्वरबाबुले दर्शकदीर्घामै उभिएर दिए ।

मञ्चमा किन नजानुभएको ? केही दिनअघि सूर्यविनायकस्थित निवासमा भेटिएका तेजेश्वर यो प्रश्न सुनेर एकैछिन टोलाए । अनि गम्भीर हुँदै भने, ‘खुट्टाले साथ दिएन । मभन्दा १६ वर्ष बढी उमेरका सत्यमोहन दाइ सिँडी चढेर मञ्चमै गएर मेरो कृति लोकार्पण गर्नुभयो, निबन्धहरूबारे थुप्रै कुरा गर्नुभयो । मचाहिँ लाजले भुत्तुक् भएर लज्जावती फूलजस्तै भएँ । खासमा दुई वर्षअघिदेखि बाथ रोगले थुँडालाई सताउन थालेपछि यी वरिष्ठ स्रष्टा त्यति हिँडडुल गर्न सक्दैनन् ।’

अचेल उनको दैनिकी घरमै बित्ने गरेको छ । बिहान पाँच बजे बिउँफर्छन् । सुत्ने कोठाको टेबलमा पकेट रोडियो राखेका छन्, बिउँफर्नेबित्तिकै टचन गर्छन् । राष्ट्रगानको धुनदेखि लिएर जीवन विज्ञान कार्यक्रमसम्म सुन्छन् । टेलिभिजनले आँखा खराब गर्छ, भनेर उनी कहिलेकाहीँ मात्रै हेर्छन् । टीभीका टक सोहरू हेर्न उनलाई मन लाग्छ । अनि पत्रिकाका समाचारहरू पढ्छन् । त्यसपछि केही बेर उनी कौसीमै हिँड्छन् । उनकै भाषामा भन्नुपर्दा ‘कौसी वाक’ गर्छन् । ‘अरु क्याटवाक, मर्मिड वाक गर्छन्, म अन्त जान नसके मान्छे कौसीमै एक छिन हिँड्छु,’ उनले थपे ।

उमेरले ३८ !

यी स्रष्टालाई चिटिकक परेर बस्न एकदमै मन पर्छ । त्यही भएर दिनहुँ ‘संभ’ गर्छन् । नास्तामा एउटा अण्डा, तुलसीको पात र अन्य जडीबुटीबाट बनेको प्राकृतिक चिया लिन्छन् । दुइटा विस्कूटसहित पानी र दूध आधा-आधा गरेर खान्छन् । त्यसपछि उनले औषधि खान्नुपर्छ । औषधि चार-पाँचवरीका छन् । बाथसँगै मधुमेह, उच्च रक्तचाप, युरिक एसिड र कब्जियत पनि छ । औषधि पहिले खानुपर्दैनथ्यो,’ उनले ठ्ठ्ठा गरे, ‘तन्नेरी हुँदै आएपछि खानुपर्ने रहेछ ।’ ठ्ठ्ठा गर्नु उनको स्वभावै हो । कसैले उनलाई उमेर सोध्यो भने ‘३८’ भनेर जवाफ दिन्छन् र पछि ‘त्यसलाई उल्टाउँदा कीत हुन्छ ?’ भन्दै प्रतिप्रश्न गर्छन् ।

नेपाली वाङ्मयमा सबैभन्दा खट्किने पक्ष

हो— संस्कृति । संस्कृतिबिनाको जीवन विशृंखलित हुन्छ । तर हाम्रो दृष्टि नै विदेशी भयो । साहित्यमा हाम्रा कुराहरू अपेक्षित रूपमा आउँदै आएनन् ।

तेजेश्वरबाबु ग्वां:

संस्कृतिविद्

हालसबर

यसले गर्दा धेरै जना अलमलिनै गरेको उनले सुनाए । दिउँसो उनलाई भेट्न साथीहरू घरमै आउँछन्, गफ गर्छन् । उनलाई युवाहरूले भेट्न आएको निकै मन पर्छ । ‘तन्नेरीहरूसँग भेटिँदा उनीहरूको तन्नेरीपन आफूलाई सरेजस्तो लाग्छ,’ उनले भने । भेटघाटबाहेकको समय उनी केही किताब पढ्छन् । धेरैले उनलाई समीक्षा गरिदिनुपर्‍यो, एक पटक पछिदिनुस् भनेर किताब पुर्‍याउँने आउँछन् । साहित्यको नयाँ धार, नयाँ लेखकहरूको शैली र उनीहरूको अभिव्यक्तिकला बुझ्न पनि उनी नयाँ किताबहरू पढ्छन् । कुनै नयाँ लेखकको कृति पढेर राम्रो लागे फोन नम्बर खोजीखोजी फोन गरेर ‘गज्जब लेख्नुभएछ’ भनेर फुरुङ्ग पारिदिन्छन् । ‘युगलाई मोड्ने त शैली विज्ञानले नै हो । शैली कला मात्रै होइन, विज्ञान पनि हो,’ उनले भने, ‘त्यसमा मनोविज्ञान, दर्शन, देशका छायाहरू उत्रिनुपर्छ । कुनै पनि कुरा डाइरेक्ट नभई विम्बको प्रयोग गर्दै प्रतीकात्मक रूपमा भन्नुपर्छ ।’

महाकवि देवकोटाको अँगालो

तेजेश्वर सानैदेखि मेधावी थिए । उनले भने, ‘कहिले व्याकवेन्चर भइन् ।’ तिनताक किताब नै किन्न पाइँदैनथ्यो । उनी किताबपसल चहाउँ हिँड्थे । रत्न पुस्तक भण्डारको नियमित ग्राहक थिए उनी । पुस्तकालयहरूमा समय बिताउँथे । एसएलसीअघि विसं २०१० मा लक्ष्मीप्रसाद देवकोटासँग पनि पढ्ने अवसर पाएको उनी सम्झिन्छन् । देवकोटाको ‘निद्रा’ निबन्ध पढेर तेजेश्वरले पनि ‘सपना’ निबन्ध लेखेर देवकोटालाई देखाएछन् । ‘उहाँले त मलाई अँगाल्नुभयो,’ उनले भने, ‘देवकोटाले कलम नरोक्नु भन्नुभएपछि फुरुग भएको थिएँ ।’ उनको घरमा आफ्नै पुस्तकालय छ । उनको बैठककोठामा पनि पुस्तकका चाडैचाड छन् । घरमा अन्य सदस्यले पनि किताब पढ्छन् कि भन्ने प्रश्नमा उनी फेरि टुटछौलो बने, ‘किताबले चाहिँ उनीहरूलाई पढ्छन् । किताबहरू त क्वाँक्वाँ रुन्छन् ।’

अहिलेको साहित्यमा संस्कृति छैन

संस्कृतिका क्षेत्रमा उनको योगदान उल्लेख्य छ । अहिलेसम्म पनि नेपाली साहित्य वा वाङ्मयमा सबैभन्दा कमजोर पक्ष नै सांस्कृतिक पक्ष हो भन्ने उनलाई लाग्छ । उनका अनुसार संस्कृतिलाई बुझ्ने मानिस नै कम छन् र लेख्ने मानिस त झनै कम । ‘संस्कृति भनेको जीवन हो, जीवन भनेकै संस्कृति,’ उनले भने, ‘संस्कृतिबिनाको जीवन असांस्कृतिक, विशृंखलित हुन्छ । उसले न त देशको वातावरण बुझ्छ, न पर्यावरण ।’ अहिले नेपाली संस्कृति (कल्चर) लाई भल्चरले खाइरहेको भन्दै उनले व्यथ्य कसे । भने, ‘गाइले चल्लाहरू खाएको जस्तै भइरहेको छ । न मेरो लुगा सांस्कृतिक छ, न खाना, हिँडाइ, बोल्ने भाषाहरू । हेर्ने हेराइ वा दृष्टि पनि विदेशी भयो हाम्रो । विदेशी किताब पढेर लेख्ने शैली, प्रयोग गर्ने उदाहरण, विम्ब प्रतिविम्बको प्रयोग पनि विदेशी नै हुन थाल्यो । हाम्रा कुराहरू त आउँदै आएनन् साहित्यमा ।’ अमेरिकाको मेसिगन स्टेट विश्वविद्यालयबाट स्नातकोत्तर गरेका तेजेश्वरले नेपाली साहित्यमा नेपालका संस्कृति, विम्ब, परम्परा नआएको गुनासो गरे ।

रंगदर्शन लेख्दै छु

उनको पछिल्लो निबन्ध कृतिमा रंगका विभिन्न आयाम र मनोविज्ञान समेटिएका छन् । उनले २०३४ देखिने रंगका बारेमा लेख्न थालेका थिए । रंगसम्बन्धी ‘रङ्ग संस्कार’ निबन्ध लेखेर पत्रिकामा छपाएका पनि थिए । त्यति बेला स्थानीय विकास मन्त्रालयको ट्रेनिङ विभागमा काम गर्थे । ‘बहुदल कि सुधारिएको पञ्चायत ?’ भनेर जनमतसंग्रह हुँदै थियो । बहुदलको मत चिह्न नीलो थियो भने पञ्चायतको रातो । त्यसो त उनी बहुदलको समर्थक थिए, तर खुलेआम पञ्चायतको विरोध गर्ने अवस्था थिएन । उनले नीलो रंगको प्रशंसा गरेर प्रतीकात्मक रूपमा लेखे । त्यसपछि उनले रंगका माध्यमबाट उपचार हुने मात्र नभई रंगको मनोवैज्ञानिक पक्षका अनेक आयाम खोतले ।

वरिष्ठ संस्कृतिविद् सत्यमोहन जोशीले उनलाई ‘रंग दर्शन’ बारे किताब लेख्न सुझाएका थिए । उनले पनि हुन्छ, भनेका छन् । ‘तर अहिले लेख्ने आँट नै आइरहेको छैन,’ उनले भने, ‘खाना पनि रुचन छाडेको छ । फेरि स्वस्थ भएँ भने लेख्छु ।’

‘तान्द्रो’ अर्थात् आशा

कान्तिपुर संवाददाता

काठमाडौं- दसवर्षे सशस्त्र द्वन्द्व । यो बीचको समयलाई चित्रण गर्दै नेपाली बजारमा थुप्रै किताब आए, फिल्म पनि बने । तर अधिकांश किताब र फिल्म कि माओवादी पक्षधर देखिएको आरोप लाग्यो, कि सरकार पक्षधर भएको । तर गत वर्ष साम्तेन भुटियाले निर्देशन गरेको फिल्म ‘तान्द्रो’ ले तत्कालीन द्वन्द्वमा माओवादी पक्षबाट लडेका एक छापामारमा केन्द्रित रही उनैको संघर्षलाई स्वतन्त्र दृष्टिकोणबाट पर्दामा उताऱ्यो । ती छापामार हुन्, गंगाबहादुर लामा । लामाको जीवनकथा समेटिएको ‘तान्द्रो’ बिहीबार फिक्सन फिल्म सेरिजअन्तर्गत देखाइयो ।

विसं २०५८ तिर गंगाबहादुर द्वन्द्वका क्रममा सेनाको गोली खुट्टामा लागेर घाइते भएका थिए, सबै साथीहरू तितरबितर बनेपछि उनले थुप्रै दिनहरू घाइते अवस्थामा कसरी बित्ताए ? यिनै संघर्ष समेटेर उनले पुस्तक नै लेखे । सोही पुस्तकलाई निर्देशक साम्तेनले उपेन्द्र सुब्बासँग मिलेर फिल्मको स्क्रिप्टमा ढाले र फिल्म पनि बनाए । तत्कालीन समयमा राजनीतिक कोणबाट जेजस्तो कार्यहरू भए पनि फिल्ममा भने एउटा सर्जकको रूपमा पोर्जेभनेस

मार्टिन चौतारीमा बिहीबार फिक्सन सिरिजअन्तर्गत ‘तान्द्रो’ प्रदर्शनपछि छलफलमा सहभागी बन्दै निर्देशन साप्तेन भुटिया लगायत ।

देखाउन खोजेको साम्तेनले बताए । ‘नेरोटिभ कुराबाट पनि पोर्जेटिभ कुरा दिन सकिन्छ, भन्ने देखाउन खोजेको हुँ,’ उनले भने, ‘पुस्तक पढेपछि उहाँको जीवन संघर्षले आकर्षित गर्‍यो । मानवता र मनोविज्ञान कति शक्तिशाली हुन्छ, पोर्जेटिभ रूपमा फिल्ममा देखाउने प्रयास गरेँ ।’

फिल्मको नाम ‘तान्द्रो’ लाई अर्थ्याउँदै उनले भने, ‘जीवन र मृत्यु दुवै एक प्रकारको म्याग्नेट हो । दुवैले मानिसलाई एक अर्कातिर तानिरहेको हुन्छ । यही बीच रहेको जीवन

जिउने एउटा फिनो आशा वा मसिनो डोरी तान्द्रो हो ।’ फिल्ममा गंगाबहादुरको भूमिका दयाहाङ राईले गरेका छन् । घाइते अवस्थामा एकै र भोकभोकै दिनहरू बित्ताउनुपर्दा मान्छे कुन आशाले बाँच्न उत्रेरित गरिरहन्छ, भन्ने मनोविज्ञानलाई दयाहाङले अभिनयमा यथार्थपरक ढंगले देखाएका छन् । रियलिस्टिक अप्रोचको यो फिल्म हदै गर्दा आफ्नो आँखा रसाएको फिल्मका रियल पात्र गंगाबहादुरले बताए । ‘घाइते अवस्थामा पनि

म समाजवाददेखि साम्यवादसम्मको सपना देखिरहेको थिएँ । म पनि धेरै माथि पुग्न चाहन्थेँ । तर म त लड्ने,’ उनले भने, ‘फिल्म हेरेर हिजोको मेरो स्मृतिलाई विस्मृतिमा विस्तारै जाँदै गरेको अनुभूति गरेँ । जुन आन्दोलन मैले गरें, जुन सपना मैले देखें, त्यो विस्तारै सिध्दैँदा गर्दा आज फिल्म हेरेर मेरो आँखा रसायो ।’

द्वन्द्वमाथि नै ‘रोल्पा सुइना’ कृति निकालेका युवा स्रष्टा नवीन विभासले फिल्म सरकारी र विद्रोही दुवै अतिवादबाट मुक्त रहेर बनेको भन्दै प्रशंसा गरे । ‘वित्ताका दिनहरूमा कसैले माओवादी मुभमेन्टको स्तुति गरे भने कसैले एकदमै धेरै क्रिटिसिजम गरे,’ उनले भने, ‘तर यो फिल्ममा निर्देशक दुवैबाट मुक्त देखेँ ।’ तर कोसिस गर्दागर्दै पनि फिल्मले माओवादी छापामारको जनतासँग सम्बन्ध राम्रो थिएन भन्ने नै देखाएको उनले दावी गरे । फिल्ममा बृद्ध तामाङ, रामबाबु गुरुङ, सरस्वती चौधरी, राजन खतिवडा, अरूणा कार्की, कमलमोष नेपाल लगायतको अभिनय रहेको छ । कर्मसयल रिलिजमा खासै सफलता बटुल्न नसके पनि फिल्मले थुप्रै राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय फिल्म फेस्टिभलहरूमा प्रवेश पाएको थियो ।

भीमेश्वर नगरपालिकाको सूचना

‘शैक्षिक गन्तव्य हाओ अभियान, गुणस्तरीय शिक्षा दोलखाको शान’ भन्ने मुल नाराका साथ यही मिति २०७५ जेष्ठ १७, १८ र १९ गते हुन गईरहेको **दोलखा शैक्षिक विज्ञान, प्रविधि तथा साँस्कृतिक महोत्सव, २०७५** को अवसरमा दोलखा जिल्लाबाट पि.एच.डी. उपाधि हासिल गर्नुहुने व्यक्तिहरुलाई सम्मान गर्ने कार्यक्रम रहेकाले मिति २०७५ जेष्ठ १४ गते भित्र आफ्नो व्यक्तिगत विवरण उपलब्ध गराई सम्मान कार्यक्रममा सहभागिताका लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

सम्पर्कः
गौरीशङ्कर बहुमुखी क्याम्पस
चरिकोट, दोलखा, मोबाइलः ९८५१०३८९१४
ईमेल : gsmultiplecampus@gmail.com

राजेन्द्र मानन्धर
संयोजक, स्रष्टा सम्मान उप-समिति, मोबाईल नं : ९८५१०९३६८५

बहुभाषी कवि गोष्ठी

काठमाडौं (कास)- नेपाल प्रज्ञा-प्रतिष्ठान र युगकवि सिद्धिचरण प्रतिष्ठानले सिद्धिचरण श्रेष्ठको १०७ औं जन्मजयन्तीका सन्दर्भमा बिहीबार बहुभाषिक कविगोष्ठी गरेका छन् । प्रतिष्ठानको प्रवचन कक्षमा संस्कृत, नेपाली, मैथिली, भोजपुरी, नेवारी, अवधी, लिम्बू, मगर, मगर खाम, तामाङ, थकाली, चाम्लिङ, थारू, गुरुङ, बान्तवा, सुनुवार, डोटेली, थुलुङ र अंग्रेजीमा २९ कविले कविता सुनाए ।

प्रा. मोहनप्रसाद लोहनी, कवि उपा शेरचन, विष्णु ढकाल, डा. रामप्रसाद ज्ञवाली, छम गुरुङ,

प्रोल्लास सिन्धुलीय, धीरेन्द्र प्रेमर्षि, डा. देवी नेपाल, शाशि लुमुम्बु, दुतेन्द्र चाम्लिङ, रामकृष्ण दुवाल, विजयञ्जय थापा, मुक्तान थेवा, सुभास संगम राई, नरेन्द्रबहादुर श्रेष्ठ, विना थिङ, हंसवती कुर्मी लगायतले युगकविलाई रचनामाफत सम्फेका हुन् । प्रतिष्ठानका अध्यक्ष बैरागी

काइँलाले मुलुकका विविध जाति र समुदायका भाषासंस्कृति नै नेपाली बहुलताको विशेषता भएको र त्यसलाई युगकविले उति बेले बुझेको बताए । युगकविका छोरा रविचरणले युगकविले रचनामा माएभाषालाई पनि प्राथमिकता दिएको जनाए ।

सुलाम ज्यूँदो इतिहासलाई !!

बरिष्ठ संगीतकार दीपक जंगम

बरिष्ठ सगितकार दीपक जंगमसँग एउटा अविस्मरणीय भलाकुसारी साथै चर्चित कलाकारहरुद्वारा वहाँको सुमधुर गीतहरुको प्रस्तुती

कलाकारहरु :

प्रमोद खरेल, दीपक लिम्बू, अजर जंगम, भविन ढुंगाना, सरिता शाही, निरा रानाभाट, सोफिया थापा

मिति : २०७५ जेठ १२ गते शनिवार

समय : बिहान ८ बजेदेखि

96.1 MHz
Kathmandu, Bhedetar, Birgunj, Bharatpur, Bhairahaw

101.8 MHz
Nepalgunj, Pokhara, Dhangadi

१२ हजार कर्मचारी सरकारलाई ‘घाँडो’

■ **अब्दुल्लाह मिर्जा**

काठमाडौँ- केन्द्रदेखि जिल्लासम्म कार्यालय कटौती भएपछि करारमा कार्यरत करिव १२ हजार कर्मचारीको व्यवस्थापन गर्न सरकारलाई मुस्किल देखिएको छ। केन्द्रमा मन्त्रालय र विभाग तथा जिल्लामा कार्यालय संख्या घटेपछि तिनमा वषौंदेखि कार्यरत करारका कर्मचारीको व्यवस्थापनमा समस्या भएको सामान्य प्रशासन मन्त्रालयका प्रवक्ता सहसचिव सुरेश अधिकारीले बताए । जिल्लामा दुई दर्जन रहेका कार्यालय ९ वटामा सीमित भएका छन् ।

केन्द्रका ३० मन्त्रालय २१ र ५४ वटा विभाग ३९ मा भनारिएको छ। मन्त्रालय र विभागहरू मर्ज भएपछि ती कार्यालयमा करारका कर्मचारीको एकै ठाउँमा ओइरो लागेको अधिकारीले बताए । खासगरी कुचीकार, कार्यालय सहयोगी, वगैचामा काम गर्ने कर्मचारी, सवारीचालक, कम्प्युटर (आईटी) लगायतमा करिव १० देखि १२ हजार कर्मचारी करारमा कार्यरत छन् । यसमध्ये सबभन्दा बढी सवारीचालक छन् । मन्त्रालयमा मन्त्री फेरिएसँगै ज्यालादारी र अस्थायी कर्मचारी भर्ती गर्ने प्रवृत्तिले करारका कर्मचारी यति धेरै भएका हुन् । सचिव र महानिर्देशकले पनि करारमा कर्मचारी भर्ना गर्ने गरेका छन् ।

‘मर्ज भएका मन्त्रालय र विभागहरूमा करार कर्मचारीको संख्या धेरै भएको छ,’ अधिकारीले कान्तिपुरसित भने, ‘उनीहरूको व्यवस्थापन सरकारलाई घाँडो भएको छ, के गर्ने अहिलेसम्म सोच्न सकेका छैनौं ।’ संघीय संरचनाअनुसार कर्मचारी व्यवस्थापनका बेला यो विषयमा पनि छलफल गरिने अधिकारीले जनाए । मन्त्रालयले अहिले संघ, प्रदेश र स्थानीय तहमा कर्मचारी व्यवस्थापन गरिरहेको छ। संघ (केन्द्र) मा २० रहेका मन्त्रालय २१ मा भर्दा करारमा रहेका धेरै सवारीचालक कामविहीन बन्न पुगेका छन् । काम नभए पनि उनीहरूलाई तलब, भत्ता, पोसाक र अन्य सुविधा दिनुपर्ने भएकाले राज्यमाथि आर्थिक भार बढ्ने देखिन्छ । अधिकारीका अनुसार करारका

कर्मचारीलाई यत्तिकै हटाउन सक्ने अवस्था छैन । उनीहरू संगठित छन् । बेलाबेलामा तलब बृद्धिलगायत सुविधा माग गर्दै सरकारको ध्यानाकर्षण गराउने गरेका छन् । करारका कर्मचारीको छाता संगठन ‘अखिल नेपाल सरकारी अस्थायी करार ज्यालादारी कर्मचारी श्रमिक संघ’ का केन्द्रीय सदस्य लालबहादुर तामाङले करारका कर्मचारी भनेर सरकारले हेप्न नपाइने तर्क गरे । ‘२०/३० वर्षदेखि सेवा गरिरहेकालाई यत्तिकै राज्यले हटाउन पाउँदैन,’ वन तथा वातावरण मन्त्रालयमा कार्यरत तामाङले भने, ‘यसबारे श्रममन्त्रीसँग पनि हामीले छलफल गरेका छौं ।’ श्रममन्त्री गोकर्ण विष्टले तलबलगायत सुविधा बढाइदिए आश्वासन दिएको पनि उनले सुनाए ।

१६ सहसचिव सरुवा, १२ को पदस्थापन सरकारले १६ सहसचिव र नयाँ १२ सहसचिवको बुधवार पदस्थापन गरेको छ । वन तथा वातावरण मन्त्रालयका नयाँ सहसचिव धीरेन्द्र प्रधानलाई कर्णाली प्रदेशको उद्योग, पर्यटन, वन तथा वातावरण र उक्त मन्त्रालयका सचिव विद्यानाथ भट्टालाई कर्णाली प्रदेशको मुख्यमन्त्रीको कार्यालयमा सरुवा गरिएको छ। भा र प्रदेश वनमन्त्री नन्दसिंह बुढाथीक पछिल्लो समय मनमुटाव

बढेको थियो । उनलाई सरुवा गरिदिन मन्त्री बुढाले संघीय वन मन्त्रालयको समेत ध्यानाकर्षण गराएका थिए ।

यस्तै, सहसचिव आभा श्रेष्ठलाई श्रम मन्त्रालयबाट सामान्य प्रशासन, वासुदेव शर्मालाई प्रदेश १ को सामाजिक विकास मन्त्रालयबाट १ नम्बर प्रदेशकै मुख्यमन्त्री कार्यालय, सामान्यका रामकृष्ण सापकोटालाई अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोग, उद्योग, वाणिज्यका शंकर अर्याललाई सामान्य प्रशासन, सामान्यका शिवराम न्यौपानेलाई उद्योग र भौतिक पूर्वाधारका रूपनारायण भट्टराईलाई श्रम मन्त्रालय सरुवा गरिएको छ । भट्टराईलाई गत साता मन्त्रालयले यातायात व्यवस्था विभागबाट मन्त्रालयमा फिर्ता बोलाएको थियो । उद्योगका गोपीकृष्ण खनाललाई प्राकृतिक स्रोत वित्त आयोग, योजना आयोगका तुलसीप्रसाद गौतमलाई सामान्य प्रशासन, उद्योगकी जानकीबल्लभ भट्टराईलाई लोकसेवा आयोग, नयाँ सहसचिव भूपाल बराललाई सामान्य प्रशासन, पर्यटनका विनेश भट्टराईलाई उद्योग, नयाँ सहसचिव सन्त केसीलाई पुनर्निर्माण, सामान्यका आनन्दराम रेग्मीलाई सञ्चार र सामान्यकै सीता पोखरेल अर्याललाई पर्यटन मन्त्रालयमा सरुवा गरिएको छ ।

तलब बढाउन माग

काठमाडौँ- निजामती कर्मचारीहरूको आधिकारिक ट्रेड युनियनले बजेटको पूर्वसन्ध्यामा कार्यालय सहायकदेखि मुख्यसचिवसम्मको तलब बढाउन माग गर्दै अर्थमन्त्री युवराज खतिवडालाई ज्ञापनपत्र बुझाएको छ । अध्यक्ष पुष्प ढकालका अनुसार कार्यालय सहयोगीको ३० हजार र मुख्यसचिवको एक लाख ५० हजार तलब बनाउन माग गरिएको हो । यस्तै, सचिव र सहसचिवको तलब पनि १.५ अनुपातमा बृद्धि गर्न युनियनले माग गरेको छ । युनियनले १८ बृदि माग प्रस्तुत गर्दै तलब बृद्धिसँगै जिम्मेवारी लिएर काम गर्न पनि आफूहरू तयार भएको जनाएको छ । जलविद्युत् तथा प्रदेशमा बन्ने निजामती अस्पताललगायत क्षेत्रमा लगानी गर्न आफूहरू तयार भएको युनियनले बताएको छ ।

सामान्य प्रशासनले थप १२ नयाँ सहसचिवलाई समेत पदस्थापन गरेको छ । भीष्म भुसाललाई वीरगन्ज महानगर, हुमकला पाण्डेलाई अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोग, उमेश ढुंगानालाई जनकपुर उपमहानगर, पुष्पराज शाहीलाई हेटौँडा उपमहानगर तथा छुबिलाल रिजाललाई इटहरी उपमहानगरपालिकाको प्रमुख कार्यकारीमा सरुवा गरिएको छ । यस्तै, तोयनारायण सुवेदीलाई नेपालगन्ज उपमहानगर, शिवकुमार कार्कीलाई सिमरा उपमहानगर, चक्रपाणि पाण्डेलाई घोराही उपमहानगर, शेोपनारायण पौडेललाई पोखरा लेखनाथ महानगर र शिवलाल तिवारीलाई प्रदेश ३ का प्रमुखको कार्यालयमा पदस्थापन गरिएको छ ।

प्रधानमन्त्री कार्यालयमै सहसचिवलाई ठाउँ छैन

■ **राजेश मिश्र**

काठमाडौँ- निजामती प्रशासनको संरचनामा फेरबदल गरिएपछि सिंहदरबारभित्र कतिपय मन्त्रालयलाई ठाउँ अथर्थात्त भएको छ भने कतिपयले दुईदेखि तीन वटासम्म भवन प्रयोग गरिरहेका छन् । प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् कार्यालय नै अस्तव्यस्त छ ।

नयाँ सरकार गठनसँगै प्रधानमन्त्री कार्यालयको सांगठनिक संरचना बढाइएपछि महाशाखा प्रमुखहरूले नै बस्ने ठाउँ पाएका छैनन् । प्रधानमन्त्री कार्यालयमा महाशाखाको संख्या ६ वाट बढाएर ११ पुर्‍याइएको छ । महाशाखाको नेतृत्व सहसचिवले गर्छन् । सामान्य प्रशासन मन्त्रालयले सरुवा गरी ११ जना सहसचिव त्यहाँ पठाइसकेको छ । सरुवा भएर आएका ५ सहसचिवलाई बस्ने ठाउँ छैन । हाकिमले नै ठाउँ नपाएपछि, ती महाशाखामातहत शाखाको अवस्था बहाल हुने नै भयो ।

साविकको ३० मन्त्रालयलाई घटाएर २१ वटा बनाइएको छ । तर, संरचना व्यवस्थित गरिएको छैन ।

कृषि, भूमि व्यवस्था तथा सहकारी मन्त्रालयका कर्मचारीले तीनवटा भवन ओगटेका छन् । संघीय मामिला तथा सामान्य प्रशासन, शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि, उद्योग, वाणिज्य तथा आपूर्ति, वन तथा वातावरण मन्त्रालयको काम दुइटै भवनबाट भइरहेको छ ।

१३ वर्षमै आमा...

ममता मरिक आमासँग ।

तस्विर : कविन अधिकारी

कालीली ममता काखमा छोरी च्यापेर घर छिरेपछि भूटीले आफुलाई थाम्न सकिनन् । छोरीको दुखको फेहरिस्त सुनेपछि उनको मन भर्ने कुँइयो । उनले मधुरो स्वरमा भनिन्, ‘छोरीको कुराले मन बर्हाक्यो अनि म धरधरी गरेँ ।’ भूटीले त्यही दिन नजिकैको हटिया पुगेर तीन सय रूपैयाँमा एक जोर परेवा किनेर ल्याइन् । दोस्रो दिनदेखि ममताको मुखबाट रात बन्न थाल्यो । त्यसपछि भूटी छोरी र नातिनी च्यापेर जन्माला अस्पताल इररुवा पुगिन् । सामान्य परीक्षणपछि डाक्टरले औषधि दिए । तर, एक सातासम्म बेथा नघटेपछि उनीहरू फेरि अस्पताल पुगे ।

पाँच दिनको उपचारपछि

चिकित्सकले भने, ‘नाबालकलाई कुपोषण छ । आमाको स्वास्थ्यमा पनि

जटिल समस्या छ ।’ चिकित्सकका अनुसार शिशुको तौल दुई किलो

एक सय ग्राम मात्रै थियो भने एक

सातादेखि शिशुले पर्याप्त दूध र अन्य

आहार पाएको थिएन । ममताको शरीरमा पनि रगतको मात्रा एकदमै

कम थियो र पोषणको कमीले स्वास्थ्य

कमजोर बनेको थियो ।

परोपकार प्रसूति तथा स्त्रीरोग अस्पतालको निर्देशक डा. जोषेवर गौतमका अनुसार नवजात शिशुको औसत तौल तीन किलो एक सय ग्राम हुनुपर्छ । डाक्टर गौतमका अनुसार दुई किलो पाँच सय ग्रामभन्दा थोरै तौलको शिशुको स्वास्थ्य कमजोर हुने, सुगरको कमी हुने र संक्रमण जोखिम हुने सम्भावना बढी हुन्छ । ‘बीस वर्ष पुगेपछि मात्रै छोरीहरू कुनैका जन्माउत शारीरिक रूपमा परिपक्व हुन्छन्,’ उनले भने, ‘कम उमेरमा आमा बनेकाको स्वास्थ्य बनेको देखिन्छ ।’ भल्म फेरपछि पनि र आफैँ हुर्की, बढ्ने उमेरमा आमा बनेहरूको उमेरजन्य विकासक्रममै अबर पनि डाक्टर गौतम बताउँछन् । इररुवा अस्पतालमै रहँदा स्थानीय रमेश अधिकारीले उनीहरूको हालतबारे पत्रकारलाई जानकारी दिए । खबर फैलिँदै ‘इररुवा सुनसरी’ नामक कसेबसे पेज चलाउनेहरूसम्म पुग्यो । उक्त पेजका सदस्य राकेश निरौलाले ममता र उनकी छोरीलाई थप उपचारका लागि विराटनगरस्थित

प्रधानमन्त्री कार्यालयदेखि अधिकंश मन्त्रालयमा कर्मचारीलाई बस्ने व्यवस्था मिलाउन प्रशासनलाई भ्याइनभ्याइ छ । कोठा व्यवस्थापन, फर्निचिडलगायत कामले तीब्रता पाएको छ ।

प्रधानमन्त्री कार्यालयका प्रवक्ता सहसचिव विनोदबहादुर कुँवरले समग्र प्रशासन संयन्त्रको अनुगमन गर्ने सक्षम निकायका रूपमा विकसित गर्ने प्रधानमन्त्री कार्यालयको सांगठनिक

सिंहदरबारभित्रको अत्यवस्था

कसैले बस्ने ठाउँ पाएका छैनन्, कसैलाई फालाफाल

संरचना विस्तार गरिएको बताए । ‘विस्तारित संरचनाअनुसार अहिलेको भवनमा ठाउँ अथर्थात्त छ, सबैलाई पुगेको छैन,’ उनले भने, ‘उप स्थानको खोजीमा छौं । सहरी विकास मन्त्रालयलाई पनि पटक-पटक भनेका छौं ।’ सिंहदरबारभित्र मन्त्रालयलाई ठाउँ उपलब्ध गराउन र व्यवस्थित गर्ने जिम्मेवारी सहरी विकास मन्त्रालय

मातहतको सिंहदरबार सचिवालय पुर्ननिर्माण समितिको हो ।

समितिका प्रशासकीय प्रमुख रामप्रसाद बेल्वासेले पहिला भूकम्प र अहिले मन्त्रालयको संरचनामा गरिएको फेरबदलले कतिपय

मन्त्रालयलाई स्थान अभाव भइरहेको बताए । ‘प्रधानमन्त्री कार्यालय रहेको अहिलेको भवन साविकको स्थानीय विकास मन्त्रालयको हो,’ उनले भने, ‘प्रधानमन्त्री कार्यालयका लागि पहिले नै त्यो अथर्थात्त थियो । अहिले संरचन थपिएपछि त अपुग हुने नै भयो ।’ ०७२ वैशाख १२ को विनाशकारी भूकम्पले सिंहदरबारको मूल भवन क्षतिग्रस्त भएपछि त्यहाँ रहेको प्रधानमन्त्री कार्यालय स्थानीय विकास मन्त्रालयको भवनमा चारिएको थियो । बेल्वासेले मन्त्रालयको संख्यामा भएको फेरबदललाई मध्यनजर गर्दै सिंहदरबारभित्र कुन भवनमा कुन मन्त्रालय राख्दा उपयुक्त हुने विषयमा अध्ययन भइरहेको बताए । उनले अहिलेका २१ वटा मन्त्रालयलाई पुग्ने गरी भवन उपलब्ध रहेको जानकारी दिँदै त्यसको व्यवस्थापनमा केही समय भने लाग्न सक्ने बताए ।

मन्त्रीको संख्या घटे पनि एउटै मन्त्रालयमा २ देखि ३ जना सचिव रहेको र तिनले साविकको भवन छुट्न नमान्ना व्यवस्थापनमा चुनौती भने देखिएको छ । अहिले भएका मन्त्रालयमा श्रम, रोजगार तथा सामाजिक सुरक्षा, युवा तथा खेलकुद, सहरी विकास र खानेपानी मन्त्रालयको आफ्नो भवन छैन । तर, मन्त्रालयको संख्या घटेकाले सिंहदरबार परिसरमा उपलब्ध भवनमै तिनको व्यवस्थापन गर्न सकिने बेल्वासेले बताए ।

दूतावासद्वारा कर्मचारी पदमुक्त

क्वालालम्पुर (कास)- मलेसियास्थित नेपाली दूतावासले स्थानीय कर्मचारी प्रवीन प्रधानलाई पदमुक्त गरेको छ। प्रधान काठमाडौँस्थित एक म्यानपावर कम्पनीसँग ‘आबद्ध’ रहेको समाचार प्रकाशित भएपछि, दूतावासले सवारीचालक प्रधानलाई पदमुक्त गरेको हो । दूतावासले बुधवार सूचना जारी गर्दै उनी

नेपाली दूतावासको कुनै पनि जिम्मेवारीमा नरहेको उल्लेख गरेको छ । सूचनामा हटाउनुको कारणबारे केही पनि उल्लेख गरिएको छैन । चालक प्रधानले भने २०७४ जैत २९ गते नै आफूले राजीनामा दिएको पत्र कानिपुरलाई पठाएका छन् । उनले घरायसी कारण देखाएर एक महिनाअघि दिएको

राजीनामा जेठ ९ देखि लागू हुने भनिएको छ । ‘चालक प्रवीनले एक महिनाअघि दिएको राजीनामा उनले उल्लेख गरेकै मितिदेखि लागू हुने गरी दूतावासले स्वीकृत गरिदिएको छ,’ कार्यवाहक राजदूत कुमार खरेलले भने । उनका बारेमा नकारात्मक समाचार र उजुरी आएपछि

दूतावास अधिकारीले उनलाई राजीनामा गर्न सुझाव दिएका थिए । ‘उहाँ म्यानपावर कम्पनीसँग आबद्ध हुनुहुन्छ भन्ने हामीलाई थाहा थिएन,’ दूतावासका एक अधिकारीले भने, ‘पछिल्लो समय विभिन्न समाचार आए र दूतावासले आफ्नो छविको ख्याल गर्दै जिम्मेवारीबाट वाहिर रहन यसअघि नै भनेको हो ।

प्रधान काठमाडौँको गौशालास्थित उत्सव एचआर सोलुसन प्रालिको कार्यकारी निर्देशक रहेको समाचार सार्वजनिक भएका पछि । प्रधान फ्रन्ड् ५ वर्षदेखि राजदूतको निजी सवारीचालकका रूपमा कार्यरत थिए ।

भ्याटको ५४ अर्ब...

‘कार्यान्वयन हुनुपुग्‍यो भनेर किटानीसाथ सुझाव दिएको ५ वर्ष भइसक्यो, अहिलेसम्म कार्यान्वयन हुन सकेन,’ ०७० मा गठित राज्यस्‍तुटको प्रभाव मुल्यांकन कार्यदलका संयोजक विष्टले भने, ‘फिर्ता दिइएको रकम राष्ट्रिय लेखा प्रणालीमा लेखाउने नै हुँदैन । ढुकुटीमै नगर्दै उसैलाई राख भनेर छुट दिने प्रचलन संसारमा केही छैन ।’ सरकारले स्वदेशी उद्योग प्रवर्द्धन, रोजगारी सिर्जना, विदेशी मुद्रा आर्जन र राज्यस्‍वमा योगदान हुनेलगायतका कारण देखाउँदै भ्याट फिर्ता अवधारणा भित्र्याएको हो । मोबाइल फोन सेटको सन्दर्भमा भारतबाट चोरीका मोबाइल भित्रिने पुष्टभूमि देखाउँदै वैध प्रणालीबाट ल्याउनेलाई प्रतिस्पर्धा गर्न समस्या नहोस् भन्ने तर्कका साथ भ्याट फिर्तासम्बन्धी निर्णय भएको हो । ‘कसैलाई प्रोत्साहन गर्नु वा चोरी नियन्त्रण गर्नु छ, भने बजेटमा रकम विनियोजन गरेर नै सुविधा दिनुपर्छ,’ विष्टले भने, ‘व्यापारीले त सरकारलाई उपभोक्ताबाट भ्याट उठाइदिने हो । त्यो रकमको केही अंश तिमीहरू नै राख भनेर सरकारले भन्न पाउँदैन । भ्याट रकम उठाएर ढुकुटीमा जम्मा गर, बजेटमा राखेर र त्यसपछि वितरण गर भनेर सरकारलाई सुझाव दिएका थियौं ।’

व्यापारीले यसरी पाउँछन् फिर्ता

उल्लिखित सामग्रीमध्ये मोबाइल

फोन सेटसँग तुलना गर्ौं । मागौं, कुनै

मोबाइल ३० हजार रुपैयाँ पर्ने छ । हाम्रो

कानुनअनुसार उक्त रकमको १३ प्रतिशत

भ्याट अर्थात् ३ हजार ९ सय थप रकमसहित

३३ हजार ९ सय रुपैयाँमा मोबाइल सेट

उपभोक्ताले खरिद गर्छन् । उपभोक्ताले भ्याट

शीर्षकमा व्यापारीलाई तिरेको ३ हजार ९

सय रुपैयाँ राज्यकोषमा दाखिला गर्नुपर्ने

हो । तर त्यस करको ४० प्रतिशत अर्थात्

१ हजार ५ सय ६० रुपैयाँ व्यापारी आफैँले

राख्ने नीतिगत व्यवस्था राज्यले गरिदिएका

छ । मोबाइलमा ०५४ सालबाट यो व्यवस्था

गरिएको हो । अन्य सामग्रीमा पनि विभिन्न समयमा यस्तै प्रकृतिका निर्णय भएका हुन् । चिनीमा ९० प्रतिशत, घिउ, तेलमा ४० र कपडा, टायर, टयुबमा लाग्ने भ्याटको पूरै रकम उद्योगी तथा व्यापारीले फिर्ता पाउँछन् । ०६४ सालसम्म मोबाइल विक्रेता व्यापारीले ६० प्रतिशत छुट पाउँदै आएका थिए । विरोध भएपछि सरकारले विस्तारै घटाउँदै लगेको छ । यो वर्ष ४० प्रतिशत मात्रै फिर्ता पाउने गरेका छन् । खारेजको निर्णय भने गर्न सकेको छैन ।

विकल्पमा चुनचपल

चोरीका मोबाइलसँग वैध प्रणालीबाट आएका फोन सेटले बजारमा प्रतिस्पर्धा गर्न नसके तर्कले मोबाइलमा भ्याट फिर्ताको अवधारणा आएको हो । चोरीका मोबाइल नियन्त्रणका उपायबारे भने सरकार मौन देखिन्छ । नेपाल दूरसञ्चार प्राधिकरणले अत्रैध मोबाइललाई नियन्त्रण गर्ने उपायस्वरूप अधि सारिएको आईएमईआई अहिलेसम्म २ करोड १२ लाख आईएमईआई नम्बर दर्ता भइसके । तर दर्ता नभएका मोबाइल सेटमा नचल्ने अर्को प्रविधि खरिद गर्न सरकारले आलटाल गरिरहेको छ । ‘हामीले तीन वर्षअघि नै मोबाइलको भ्याट फिर्ता खारेज गर्न लागेका थियौं,’ अर्थ मन्त्रालयका एक अधिकारीले भने, ‘आईएमईआई प्रणाली पूर्ण रूपमा लागू हुन नसकेकाले खारेज गर्न सकिइन ।’ यो आधारमा निरन्तर भ्याट फिर्ता लिइरहेका उद्योगी र सरकारका अधिकारीबीचको

मिलेमतोमा आईएमईआई प्रणाली लागू गर्न पछाडि धकेलिँदै गइरहेको अडकलबाजी चलेको छ ।

घिउ, तेलको सामान्य प्रशोधनमा पनि सुविधा
कच्चा पदार्थ आयात गर्ने र त्यसबाट कुनै सामग्री उत्पादन गरी निर्यात गर्नेलाई पनि सरकारले भ्याट फिर्ता दिने व्यवस्था गरेको छ । जस्तो कि १ हजार रुपैयाँको सामान ल्याउँदा १ सय ३० रुपैयाँ मूल्य अभिवृद्धि कर (भ्याट) तथा अन्य शीर्षकका कर व्यापारीले तिर्नुपर्ने गर्छन् । उक्त कच्चा पदार्थ प्रशोधन गरी कुनै सामग्री उत्पादन गरेर निर्यात गरे भ्याटसहितका ती करहरू फिर्ता पाइन्छ । घिउ, तेलको आन्तरिक प्रतोगधन समेत ४० प्रतिशत भ्याट रकम व्यापारीले फिर्ता पाउँछन् । पूर्वमहालेखा परीक्षक खत्रीका अनुसार प्रशोधनका पूरै चरण पूरा नगरी यो सुविधाको उपयोग व्यापारीले गर्दै आएका छन् । उनका अनुसार घिउ तथा तेल उत्पादनका ६ वटा चरण हुन्छन् । ‘५ चरणसम्मको काम विदेशमा सम्पन्न गर्ने र एक चरणको काम यहाँ गर्ने प्रवृत्ति देखेका छौं,’ उनले प्रश्न गरे, ‘सामान्य प्रशोधन मात्रै गरेर विक्री गरीलाई भ्याट किन फिर्ता दिनुपर्‍यो ? यसले कति रोजगारी सिर्जना गर्छ ? मुलुकलाई के फाइदा पुर्‍याउँछ ?’ उक्त प्रश्न गर्दै यो प्रणालीलाई पुनरावलोकन गर भनेर महालेखा परीक्षकको प्रतिवेदनले सरकारलाई निर्देशन गरेको उनले बताए । ‘अहिलेका अर्थमन्त्री युवराज खतिवडा र अर्थ सचिव राजन खनाल सुधारवादी नै हुन् । यी समस्याको सुधार उनीहरूले यो वर्ष गर्नुपर्छ ।’

सुझावलाई अटेर

यो विकृतिका विषयमा अध्ययन गर्न गठित प्रमुख तीन वटा कार्यदलले एकै प्रकृतिको सुझाव अर्थात् भ्याट फिर्ता खारेजी गर्नुपर्ने प्रतिवेदन सरकारलाई बुझाएका छन् । ‘औद्योगिक विकासका लागि मूल्य अभिवृद्धि करलाई प्रभावकारी

हेटौंडा उपमहानगरपालिका-११,
नवलपुरस्थित सहिद स्मारक
प्रवेश गर्दै आन्तरिक पर्यटक ।

नारायणगढ-मुग्लिन सडक

पहिरोको जोखिममा बस्ती

■ रमेशकुमार पौडेल

चितवन- नारायणगढ-मुग्लिन सडक विस्तारको काम सुरु भएसँगै पहिरोको जोखिममा परेका घरहरू सार्न तत्कालीन संसद्को विकास समितिले दिएको निर्देशन अझै कार्यान्वयनमा आउन सकेको छैन ।

पहिलीचो उच्च जोखिम रहेंको कारीवाला कर वसतको वासिन्दा ने ठाऊ सँ मानेको छैनन् । उनीहरूले अन्यत्र वसतको उचार प्रवृत्त नहुँसम्म ठाऊ नछोड्ने अलमल लिपक छ ।

नारायणगढ-मुग्लिन सडक आयोजनाले ठाऊ छान्न दुईपटक मुसुना निचको निकालेको थियो । पहिल्लो पटक उक्त ४ गते सुत्तको समय पुरा दिनिभएको तर चेतावनी दिइएको थियो । सुत्तको समय पुरा भइसकेको छ । तर चेतावनी दिइएको आधारक नदनेर जनसुदारी आयोजना र चितवन जिल्ला प्रशासन कार्यालयमार्फत गलसिदी आयोजना छान्ने । आयोजनाले घरको मुआब्जा दिएर ठाऊ छाडी गराउन खोजेको हो ।

मुआब्जावापतको पहिलो किस्ता बुक्के पनि ठाउँ नछाड्नेहरू
छैनै नै छन् । ठाउँ छाडेपछि मात्रै मुआब्जावापतको पूरा रकम
पाउने प्रावधान छ । कुल ४४ घर पहिरोको जोखिममा पर्ने
देखिछाएको थियो । उनीहरूलाई मुआब्जा दिएर हटाउन खोजेको
हो । पहिलो किस्ता सबैले लगे । घर भत्काएर हिँडेपछि दोस्रो तथा
अन्तिम किस्ता दिन हो । त्यसरी सबै पैसा लेजाने जम्मा १९
घर छन्, नारायणगढ-मुग्लिन खडक आयोजनाका डिभिजनल
इन्जिनियर गोविन्द खनालले भने ।

‘पहिरोको जोखिम छ भनेर बस्ती हटाउने कुरा गर्दा हामीलाई मुआब्जाका साथै घर बनाउन अर्को ठाउँमा जग्गा दिने भन्ने तयारी हो । ठाउँ खोज्नुहोस् भनेर हामीलाई भनियो पनि । तर पछि मुआब्जा मात्रै दिने हो स्थानान्तरण गर्ने हैन भनेपछि हामी ठगिएको अनुभूति भयो,’ इच्छाकामना गाउँपालिका-६ का

फाइल तस्विर : कान्तिपुर

नारायणगढ-मग्लिन सडक खण्डको कालिखोलामा गएको पहिरो ।

वडाध्यक्षसमेत रहेका कालिखोलाका वासिन्दा भूपेन्द्र चेपाङले भने । कालिखोलामा ३५ घर छन् । उनीहरू त्यहाँ बसेको ३५/३६ वर्ष भएको छ ।

उनीहरू वसेको जग्गा नम्बरी अर्थात् लालपुर्जा भएको जग्गा भने हैन । 'तर वर्षौं यही वसेको हो । अहिले घरबापत् जेजित रकम दिएको छ, त्यसले अरू ठाउँ गएर कति नै जग्गा आउँछ, जेजिसरी हटाउन खोजियो यो ठीक लागेन त्यसैले हामी पहिरोको

जोखिम भए पनि अझै घर छाडेका छैनौं,' कालिखोलाका मैते गुरुडले भने । पहिलो किस्ता बुझ्ने वेलामा जिल्ला प्रशासनका अधिकारीहरूले नै अर्को ठाउँमा जग्गा खोज्न भनेका थिए ।

‘त्यसपछि, हामीले रामनगर, ठिमुरा, आँपटारी, सिमलधाम लगायतका ठाउँमा जग्गा पनि हेरेको हो तर पछि जग्गा नदिने कुरा आयो,’ वडाध्यक्ष भूपेन्द्र चेपाङले भने । गत वर्षको असार २३ गते तत्कालीन संसदको विकास समितिका सभापति रवीन्द्र

■ અનિશ તિવારી

हेलम्बु (सिन्धुपाल्कोक) - भूकम्प गाएको ३ वर्षपछि
पूर्वाधार, धार्मिक स्थलको पुनर्निर्माणसँगै हेलम्बु
गाउँपालिकाको पर्यटन व्यवसाय तंग्रिन थालेको छ ।
क्षतिग्रस्त वस्ती र धार्मिक स्थल विस्तारै उठ्न थालेपछि
हेलम्बु गाउँपालिकाको प्रसिद्धस्थलमा दैनिक आउने
पर्यटकको संख्या बढ्न थालेको छ ।

दैनिक सयभन्दा बढी पर्यटक भित्रिने हेलम्बु भूकम्पपछि शून्य भएको थियो। वार्षिक ३६ हजार पर्यटक पदमार्गाको आनन्द लिँदै हेलम्बुको बस्तीदेखि विभिन्न धार्मिकस्थल अवलोकन गर्दथे। अहिले पूर्वाधार र धार्मिक मान्दिको निर्माण भइरहेँदा दैनिक ४० पर्यटक आउने गरेका छन्।

‘पर्यटकीय पदमार्गको लागि दिनुहु १५ विदेशी आउँछन्, जसले माथिल्लो क्षेत्र घुम्न लक्ष्य राखेका हुन्छन्,’ हेलम्बु गाउँपालिकाका प्रमुख मेलम्बाग्लेन शेराले भन्ने, ‘पर्यटकीय गाउँपालिका हेलम्बुमा सबै कुराको सुविधा सहज बनेपछि पर्यटक आउन थालेका हुन् । ह्याल्मो जातिको उद्दामस्थल मानिने ताकेघ्याङ, गुरु रिम्पोछेको गुफा, चिरी गुम्बा, मेलम्बिघ्याङ, महादेव पाइला, आमायात्री घुम्न अत्यधिक आन्तरिक पर्यटक आउने गरेको उनले सुनाए ।

किउको शेर्माथान, मेलम्चीघ्याङस्थित पर्यटकको लागि लक्षित गरेर बनाइएको होटल, रिसोर्ट पहिलेकै सविधासम्पन्न अवस्थामा पुर्‍याउने कार्य भइरहेको

तस्विरः अनिश

हेलम्ब्र गाउँपालिका घुम्न आएका विदेशी पर्यटक किउल गाउँको हरियालीमा ।

छ । २ दर्जन सडक, बिजुलीदेखि खानेपानीलगायत सबै सिविधालाई लक्ष्य बनाएर सबै पूर्वाधारको काम एकैसाथ भइरहेको उनले बताए । 'बाह्र महिना चल्ने व्यवस्थित बनाउने काम हुँदै छ, जसले पर्यटक या

एकैसाथ भइरहेको उनले बताए । 'बाह्रै महिना चल्ने व्यवस्थित बनाउने काम हुँदै छ, जसले पर्यटक या

यात्रीलाई आवतजावत गर्न सहज होस्,' शोपेल भने । शोपेका अनुसार सामूहिक वासको व्यवस्थासहित आएका पर्यटकभन्दा अलग आएकाहरूलाई वासको समस्या हुने गरेको छ । साता दिन हेलम्बु घुम्ने प्याकेज लिएर अमेरिकाबाट आएका कोलना केटल यहाँ स्वर्गीय अनन्द लिएका अनुभव सुनाइन् । फर्कालो हरियो खेतमा लगाइएको धान र फाटको रमाइलो लीई, यसपछि, मेलाभन्दाभन्दा, ताकेछाडि हुँदै अमावास्या महोत्सव पाइला हेरेर अनन्द लिने योजना बनाएका थौं,' उनले भनिन् । भेगका आउने क्रम बढिरहेकाले फिजुल, हेलम्बु प्याकेज होटल तथा रिसोर्ट भरिन थालेको भण्डारी रिसोर्टका उत्तमर्माण भण्डारीले बताए ।

‘भुक्तम्पछि शुन्य बनेको पर्यटन फोर् उनै थाले, दिनकै ठाउँको सञ्चामा आउने पर्यटकले यहाँको रिसोर्ट वुकिड बढ्न थालेको छ,’ भण्डारीले भने । मेरा हेमजुल सुन्दरता चाखेर आएर पर्यटक वास बस्नका लागि फिजुल भर्ने गरेको उनले जनाए ।

‘किङलदेखिका माथिल्ला स्थानमा होटल बन्ने क्रममा छन्। होटल नबन्दना वासको समस्या टार्न उपरीकू तलतिर भर्ने गरेका छन्,’ उनले भने। पनौती वस्तीको होमस्टे र कला स्मृतिशाला कारण पर्यटक लोभिएर हेलम्बु धाउने गरेको उनको कथन छ। गाउँपालिकाको पहलमा पूर्वाधारको योजनालाई सकेपछि पर्यटकले गर्दा स्थानीयलाई रोजगारी भइरहेको स्थानीय राजकुमार भण्डारीको अनुभव छ। ‘धार्मिक र प्राकृतिक सम्पदाले पर्यटक तानिन थालेका छन्,’ उनले भने।

म मा कुनै कुरा लुकेको छैन, किनकि
म स्पष्ट छु, म क्लियर छु।

म सधैं स्पष्ट बोल्छु किनकि म
स्पष्ट छु, म क्लियर छु। मलाई कुरा
बंग्याउन आउदैन् किनकि म स्पष्ट
छु, म क्लियर छु। म प्यास भेटाउन,
रिफ्रेस हुन सधैं साथ दिन्छु। म स्पष्ट
हुं, म स्पष्ट छु, म क्लियर छु।

म स्पष्ट बोल्नेहरूको रोजाई हुं र
स्पष्ट बोल्ने, क्लियर कुरा गर्नेहरू
मेरो पनि पहिलो रोजाई नै हुन्।
म कसैलाई प्रख्यात बनाउन सक्दिन
तर म सबैलाई रिफ्रेस गर्न सक्छु।
म प्यास भेटाउँछु, म
रिफ्रेस बनाउँछु

- क्लियर छ।
म सबैलाई रिफ्रेस गराउँछु, म सब
लाई क्लियर बनाउँछु। मलाई मन
पराउनेहरू नाम कमाउन ज्यान
जोखिममा पार्दिनन् घर ज्यानलाई
रिफ्रेस गर्न र प्यास भेटाउन मलाई
पिउँछन् किनकि म जस्तै उनीहरू पनि
क्लियर छन्। म जे छु, त्यही नै देखिन्छु
पनि किनकि म क्लियर छु,
म स्पष्ट हुं।

Sprite

क्लियर छ!

बकबक हरायो। रिफ्रेस बनायो।

विलयर छ!

बकबक हरायो । रिफ्रेस बनायो ।

खेलकुद

प्रथम उपराष्ट्रपति विल्हेम गेम्स बिहीबार राजधानीमा सुरु भएको छ । तेकवान्तोतर्फ ब्वाइज ३३ केजीमा प्रदेश २ का सुदीप नेपाली, ३७ केजीमा प्रदेश ४ का महावीर पासी तथा गर्ल्स २९ केजीमा प्रदेश ३ की करुणा श्रेष्ठले स्वर्ण जितेका छन् ।

कोलकाता क्वालिफायरमा

कोलकाता (एएफपी)- कप्तान दिनेश कार्तिक र आन्द्रे रसेलको प्रदर्शनामा कोलकाता नाइट राइडर्सले राजस्थान रॉयल्सलाई २५ रनले शराजित गर्दै इन्डियन प्रिमियर लिग (आईपीएल) को दोस्रो क्वालिफायरमा स्थान बनाएको छ ।
बुधवार एलिमिनेटर खेलमा कार्तिकले ५२ तथा रसेलले नटआउट ४९ रन जोडेपछि कोलकाताले ४ विकेट गुमाउँदै ५ सय ६९ रनको बलिथो योगफल तयार गरेको थियो ।
जवाफमा राजस्थानले ४ विकेट गुमाउँदै १ सय ४४ रनमात्र जोड्न सको । कोलकाताले लिए
स्पिनर पीयूष चावलाको २ विकेट लिएका थिए ।

सन्तु स्यामनले अर्धशतक तथा कलान अञ्चिन्या
रानले ४४ रन प्रहार गरेपनि रायशालालाई जित
दिलाउन सकेनन् । कुलदीन यादवले १८ रन खरे
१ विकेट लिई कोसलो बलिङ गरे ।
कोलकाताले अब फाइनलमा स्थान बनाउन
दोस्रो क्वालिफायरमा शुक्रवार सराउजर्स
हैदराबादसँग खेल्नेछ । कोलकाताले यसअघि
दुई पटक उपाधि जितिसकेको छ । फाइनल
आइतवार मुम्बईको वाडखे रंगशालामा
हुनेछ । चेन्नई सुपर किंग्सले पहिलो
क्वालिफायरमा हैदराबादलाई पराजित गर्दै
फाइनलमा स्थान बनाइसकेको छ ।

रेटिड बुद्धिचाल
शनिवारदेखि

किङ्किभिद्रा (कास)- नाइट्र चेंस
नवक कोंकडिभुको आयोगनामना
निगवार्देख पीवी थापा सैरि राष्ट्रिय
लाग गेटड बुद्धचाल हनु भएको छ ।
कवलेन पीवा शिवासेवी पीवी थापाको
सुमना प्रतियोगिता पन परिकाले टाड्ड
यसका लागि थापा परिवारले टाड्ड
कवलेन कोसला लाग १ लाख २० हजार
सैर्या उपलब्ध गराएको जनाइएको छ ।
तत्पश्चात्तया गेटड निरन्तरता दिने अनंता
नामना प्रतियोगिता जनाएको छ ।
नाइट्र चेंस कवलेन पकवार सम्मेलन
प्रतियोगिता तयारी अन्तिम
गठरमा पुगेको जनाएको छ । फाफाका
२० सहित दशका करिव १ सय २०
नामना प्रतियोगितामा फाफा लिनेछन् ।
फाफा आविर्त विजयकुमार थापाले
तत्पश्चात्तया राष्ट्रिय भोग पन
नरन्तराष्ट्रिय स्तरको खेल प्रतियोगि
ने बताए ।
प्रतियोगिता गर्न करिव ११ लाख
सैर्या पछि लाग्न सक्ने आगोजकको
नामना लाग्नेछ । साँच्च सन्तोष आचार्यले
नामना वाहिरवाला भाग लिने आजने
लाइलाइछे खाना र यातायातको
व्ययस्था उपलब्ध गराइने बताए ।
जित्ने लाग्ने ४० हजार, दोस्रोले २०
जार तथा तेस्रोले २० हजार सैर्या
पुस्कृत प्राप्त गर्नेछ । मुख्य १५
सहित विभिन्न ३७ विधामा पुस्कृत
जित्ने गरिने कवलेन जनाएको छ ।

NGAP NEPAL

PILOT TRAINING

INFORMATION SEMINAR

**PILOT CAREER Seminar for Next Generation
Aviation Professionals of ALL AGES**

**26th May 2018 | 11:00 am
at Unglobe College, Kamaladi, KTM**

What to EXPECT in the SEMINAR?

- ✦ Next Generation Aviation Professionals in global and Nepalese context
- ✦ Nepali Requirements to become a pilot
- ✦ Information about global and national demand of pilots
- ✦ Course materials in Pilot training
- ✦ Career as a pilot
- ✦ Information about earning potential

History of World and Nepali aviation industry

Target Audience:
+2 graduate & their guardians

Interaction with Civil Aviation Authority Of Nepal (CAAN), Airlines Operator Association of Nepal (AON), Airline Pilots & Nepal Army

A Complete Information seminar about HOW TO BECOME PROFESSIONAL PILOT

Initiated & Supported by:

CIVIL AVIATION
AUTHORITY OF NEPAL

**FOR REGISTRATION AND INFORMATION
CONTACT: 9841577289**

**तिमी नै हौ नेपालीहरुको
आशा र शान**

**समर्पण छ तिमिमा
शुभकामना र सम्मान**

IPL मा खेलने प्रथम नेपाली खेलाडी **सन्दीप लामिछाने**को प्रतिभा र शानदार प्रदर्शन देखेर सारा नेपालीको छाती गर्वले फूलेको छ ।

DishHome સન્દીપ લામિછાનેલાઈ
સ-સન્માન બધાઈ જાપન ગર્દછ ।

DishHome મા **IPL** હેરેર સન્દીપલાઈ
સાથ દિનુહને સબૈલાઈ ધન્યવાદ !

स्वस्थी ON गरौं!

भुवनलाई प्रिमियर गल्फ

नम्बर एक गल्फ शिवराम श्रेष्ठविरुद्ध प्लेअफमा सफलता हात पार्दै सूर्य नेपाल प्रिमियर गल्फको उपाधि जितेपछि फरक मुद्रामा भुवन नगरकोटी ।
तस्विर : सुवास

■ सुवास हुमागाई

काठमाडौँ- नेपालका नम्बर एक गल्फर शिवराम श्रेष्ठलाई प्लेअफको दोस्रो होलमा पराजित गर्दै भुवन नगरकोटीले सूर्य नेपाल प्रिमियर गल्फको उपाधि जितेका छन् । अन्तिम दिन बिहीबार ८ होलको खेल हुँदा ४ स्ट्रोकले पछाडि परेका भुवनले ब्याक नाइनमा उत्कृष्ट पुनरागमन गर्दै खेल प्लेअफसम्म पुऱ्याएका थिए । धरेलु कोर्स गोकर्ण गल्फ क्लबमा सूर्य नेपाल गल्फ टुर २०१७/१८ अन्तर्गत सिजनको दसौँ तथा अन्तिम प्रतियोगिता जितेका भुवनले २ लाख ३० हजार रूपैयाँ हात पारे । जारी सिजन चौथो उपाधि जितेका भुवनको यो लगातार तेस्रो उपाधि हो । उपविजेता शिवरामले १ लाख ४० हजार पाए ।

समान स्कोरमा दिनको सुरुआत गरेका भुवन र शिवरामले दुवैले बिहीवार १ अन्डर ५ को स्कोर बनाए । दुवैको स्कोर समान १२ अन्डर २ सय ७६ भएपछि खेल प्लेअफतर्फ धर्केलिएको हो । शिवरामले फ्रन्ट नाइनमा उत्कृष्ट प्रदर्शन गर्दै २ अन्डर ३४ स्कोर जोड्दा भुवनले भने १ ओभर ३७ बनाए । ब्याक नाइनमा भने शिवराम १ ओभर ३७ र भुवनले २ अन्डर ३४ खेलेपछि नतिजा निकाल्न प्लेअफको सहारा लिनुपरेको थियो ।

नम्बर एक शिवराम प्लेअफमा पराजित

त्यसअघि भुवनले १८ औँ होलमा उपाधि जित्ने सुनौलो अवसर गुमाए । शिवरामले अन्तिम होलमा इभन पार खेलेपछि भुवनले उपाधि जित्न बढी खेल्नुपर्थ्यो तर उनले होलको फन्डै ४ फिट परवाट पट गर्न नसक्दा खेल प्लेअफमा पुगेको थियो । प्लेअफको पहिलो होलमा दुवै खेलाडीले इभन पार खेले । दोस्रोमा भने शिवरामको बढी पट होलभन्दा पर पुगेपछि भुवनले बढी पट गर्दै उपाधि जित्ने अवसर पाए । फन्डै १० फिट टाढाबाट बढी पट गर्दै उनले उपाधि पक्का गरे । च्याम्पियन भुवनले सिजन अन्त्यमा लगातार तीन प्रतियोगिता जिता निकै खुसी लागेको बताए । उनले आउने सिजनमा पनि यस्तै प्रदर्शनलाई निरन्तरता दिने लक्ष्यसहित वैदेशिक प्रतियोगितामा सहभागी हुने सोच बनाएको खुलाए । यता शिवरामले भने सिजनको अन्त्य नराम्रो भए पनि अर्को सिजन अझै राम्रो गर्ने आशा राखे । यस सिजनको प्रदर्शन सन्तोषजनक नभएकाले अर्को सिजनका लागि अहिलेबाट विशेष प्रशिक्षणमा जुट्ने उनले बताए ।

प्रतियोगितामा ४ अन्डर २ सय ८४

सूर्य नेपाल गल्फ टुर २०१७-१८

	
शिवराम श्रेष्ठ	भुवन नगरकोटी
घनस्थाम प्रोफेशनल गोल्फेन जुब्ली/आरएनजीसी सूर्य नेपाल इस्टर्न ओपन/धरान सूर्य नेपाल सैन्ट्रल ओपन/गोकर्ण सूर्य नेपाल एनपीजीए ग्याच प्ले/आरएनजीसी गल्फर पाइलट्स एनपीजीए क्लासिक/गोकर्ण	सूर्य नेपाल च्यालेन्ज/आरएनजीसी सूर्य नेपाल काठमाडौँ ओपन/आरएनजीसी सूर्य नेपाल एनपीजीए टुर च्याम्पियनसिप/गोकर्ण सूर्य नेपाल प्रिमियर गल्फ/गोकर्ण
धनबहादुर थापा	
सूर्य नेपाल वेस्टर्न ओपन/पोखरा	

स्कोरसाथ तेस्रो स्थान प्राप्त गरेका तोरणविक्रम शाहीले १५ हजार प्राप्त गरे । चौथो स्थानका धनबहादुर थापा (३ अन्डर २८५) ले ७७ हजार ५ सय तथा पाँचौँ स्थानका सञ्जय लामा (१ अन्डर २८७) ले ६९ हजार पाए । छैटौँ स्थानका बलभद्र राई (२ ओभर २९०) ले ६३ हजार प्राप्त गर्दा समान ३ ओभर २ सय ९१ स्कोर जोडेका जयराम श्रेष्ठ र दिनेश प्रजापतिले उनही ५५ हजार ५ सय रूपैयाँ थामे ।

एमेच्योरतर्फ सुनील केसीले काउन्ट ब्याकमा टेकवहादुर काकीलाई हराउँदै उपाधि

जिते । दुवै खेलाडीले समान ४ ओभर २ सय ९२ अंक जोडे पनि सुनील काउन्ट ब्याकमा अगाडि रहे । तेस्रो स्थानमा ६ ओभर २ सय ९४ स्कोरसहित पुष्पी मल्ल रहे । अर्को सिजनका लागि नम्बर एक वरीयता भने शिवरामले बचाए । उनले जारी सिजन पाँच उपाधि जित्दै ८ लाख ४ हजार २ सय ५० रूपैयाँ बढुले । भुवनले ४ उपाधिसहित ७ लाख ६० हजार ५ सय ५० रूपैयाँ जिते । वरीयतामा तेस्रो स्थान धनबहादुरले ओगटेका छन् ।

कर्णाली प्रिमियर लिग

आर्मीले धनगढीसँग खेल्ने

■ कृष्णप्रसाद गौतम

सुर्खेत- रुस्लान कर्णाली प्रिमियर लिग (केपीएल) ट्वान्टी-२० क्रिकेटअन्तर्गत बिहीबार त्रिभुवन आर्मी क्लब र एवीसी स्पोर्ट्स क्लब विजयी भएका छन् ।

लिग चरणबाट समूह 'ए' विजेता रूपन्देही ११ र उपविजेतामा त्रिभुवन आर्मी तथा समूह 'बी' विजेता धनगढी क्रिकेट एकेडेमी र उपविजेता मध्यपश्चिम क्रिकेट क्लब सेमिफाइनल चरण पुगेका छन् । शुक्रवार सेमिफाइनलमा रूपन्देहीले मध्यपश्चिम र आर्मीले धनगढीसँग प्रतिस्पर्धा गर्नेछन् ।

बिहीबार आर्मीले भेरीगंगा क्रिकेट क्लबलाई ८ विकेटले हरायो । टस जितेको भेरीगंगाले १२ ओभरमा घटाइएको खेलमा ४ विकेट गुमाएर ६३ रन बनायो । तिलक थापाले २०, सौगात कार्कीले १८ र पदम कँडेलले १३ रन बढुले । आर्मीका जितेन्द्र मुखिया, चन्द्र साउद, सागर पुन र शाहब आलमले १-१ विकेट हात पारे । म्यान अफ द म्याच चन्द्र साउद घोषित भए ।

६४ रनको लक्ष्य आर्मीले ७.४ ओभरमा २ विकेट गुमाएर पूरा गर्‍यो । सागर पुन र इन्द्रकमल मानन्धरले समान १७ तथा राजु रिजाल र भीम सार्कीले समान १२ रन

बनाए । भेरीगंगाका बलर जनादेश चुनाराले २ विकेट लिए ।

अर्को खेलमा एवीसीले काठमाडौँ क्रिकेट ट्रेनिङ सेन्टरमाथि १९ रनको जित पायो । यो जितले टोली अगाडि बढ्न सकेन । टस जितेको एवीसीले निर्धारित २० ओभरमा ७ विकेट गुमाएर १ सय ६४ रन बनायो । दिनेश पुनले सर्वाधिक ६९ रन बनाए । उनले ४५ बलमा ११ चौका र १ छक्का प्रहार गरे । टेक सलामीले २७ बलमा ४ चौका र ३ छक्का मदतमा ३९ रन बनाए । काठमाडौँका प्रितम थापा र भोजराज भट्टले २-२ विकेट लिए ।

१ सय ६५ रनको लक्ष्य पछ्याउने क्रममा काठमाडौँ क्रिकेट ट्रेनिङ सेन्टरले पूरै २० ओभर ब्याटिङ गरेपनि ७ विकेट गुमाएर १ सय ४५ रनमात्रै बनाउन सक्यो । विश्वास श्रेष्ठले सर्वाधिक ४३ रन बनाउन २८ बलमा ४ छक्का र २ चौका प्रहार गरे । दुर्गेश थापाले २३ र रोशन शर्मांले २० रन जोडे । एवीसीका महेश खत्रीले ३ विकेट हात पारे । दिनेश अधिकारी, युनिर्शाविक्रम सिंह, विनित खत्री र रवीन्द्रजंग शाहीले १-१ विकेट लिए । प्लेयर अफ द म्याच दिनेश पुन घोषित भए ।

फाइनल शनिवार हुनेछ । विजेताले ३ लाख र उपविजेताले १ लाख ५० हजार रूपैयाँ प्राप्त गर्नेछन् ।

रोष्टर्न

एफपी

नेयमर ट्रेनिङमा फर्किए

ट्रेसोपोलिस (एएफपी)- ब्राजिली स्टार फरबाड नेयमर अपेक्षा गरिभन्दा चाडै ट्रेनिङमा फर्किएका छन् । खुद्राको हाड भाँचिएको दुई महिना बढी भएपछि उनी फर्किएको बुधवार ब्राजिली टिमका शारीरिक प्रशिक्षकले बताए ।

पेरिस सेन्ट जर्मेनका स्ट्राइकर नेयमरको फेब्रुअरीमा घाइत भएपछि ब्राजिलमा शल्यक्रिया गरिएको थियो । उनले

विश्वकपअघि राष्ट्रिय टिमसँगै रियो द जेनेरियोर्नजिक ट्रेसोपोलिसमा बुधवार प्रशिक्षण गरे ।

'राम्रो विकास भयो । हरेक दिन ट्रेनिङ गर्नेछु । उनको विकास अपेक्षाभन्दा राम्रो भयो,' ट्रेनर फाबियो माहसेरेदजयानले भने । टिमका चिकित्सक रोड्रिगो लेमरको अनुसार उनले अर्को चरणमा पूर्ण प्रशिक्षण गर्नेछन् अनि खेल्नेछन् । उनलाई तयार

हुनका लागि सबै कुरा भएको छ ।' नेयमरलाई जुन ३ मा कोएसिया र जुन १० मा अस्ट्रेलियाविरुद्ध हुने मैत्रीपूर्ण खेलका लागि फिट हुने अवसर छ । ब्राजिलले १७ जुनमा स्वीट्जरल्यान्डविरुद्ध खेल्दै विश्वकप यात्रा थालेछ । सामान्य चोट लागेका डग्लस कोस्टाले मैत्रीपूर्ण खेल गुमाउन सक्ने चिकित्सक लेमरले बताए ।

इनिस्टा जापानी क्लबमा

टोकियो (एएफपी)- वार्सिलोनाका लिजेन्ड आन्द्रेस इनिस्टाले जापानी क्लब भिसेल कोबेसँग आबद्ध भएपछि बिहीबार जे-लिग यात्रालाई 'महत्त्वपूर्ण करिअरको लागि चुनौती' भएको बताएका छन् ।

'मेरो लागि यो धेरै विशेष दिन हो,' ३४ वर्षीय विश्वकप विजेता इनिस्टाले भने, 'धेरै प्रस्ताव आएका थिए । अरु धेरै क्लबले मप्रति इच्छा देखाए । तर मैले भिसेललाई छनोट गरे किनभने उसको योजना आकर्षक छ । उसले मप्रति खेलाडी र व्यक्तिको रूपमा पूरा विश्वास पनि देखायो । यो नै ठूला कारण हुन् ।' उनले जे-लिगकै कीर्तिमान वर्षिक ३ करोड डलरमा तीनवर्षे सम्झौता गरेको बताइएको छ ।

इनिस्टाले वार्सिलोनाका लागि ६ सय ७४ खेल खेल्दै ३२ उपाधि जितेका थिए । उनलाई भिसेलका मालिक हिरोसी मिकितानीले आफ्नै 'ट्रेडमार्क' जर्सी नम्बर ८ दिए । 'इनिस्टाको

नेतृत्व दर्शन र डीएनए भिसेल कोबेको लागि मात्र होइन, जापानी फुटबलकै लागि प्रेरणादायी हुनेछ,' मिकितानीले भने, 'उनको आगमनले जापानी फुटबललाई विश्वव्यापी बनाउन प्रोफाइल बढाउने छ । जापानी फुटबललाई नयाँ उचाइमा पुऱ्याउन उनले प्रेरणा र ऊर्जा दिनेछन् । यो दिनका लागि हामी धेरै गर्व गर्छौं ।'

करिअरको अन्त्यतिर घनाढ्य चिनियाँ क्लबहरूमा ठूला स्टार गइरहेको बेला स्पेनी आदर्शको निर्णयलाई जापानी फुटबलकै सबैभन्दा ठूलो स्थानान्तरणको रूपमा लिइएको छ । यसले जे-लिगलाई पनि उत्साहित पार्नेछ । ब्राजिलका जिको र इल्यान्डका गेरी लिनेकरलाई जे-लिग सुरु हुदा सन् १९९३ मा ल्याइए पनि पछिल्लो समय स्टार खेलाडीको लागि संघर्ष गरिरहेको छ । हाल कोबेमा आबद्ध आर्सनलका पूर्व फरबाड लुकास पोडोल्स्कीले पनि 'इनिस्टालाई स्वागत गर्दै टोट गरेका छन् ।

पहिलो वान-डे अन्तर्राष्ट्रिय

नेपालले नेदरल्यान्ड्समा खेल्ने

काठमाडौँ (कास)- नेपालले पहिलो वान-डे अन्तर्राष्ट्रिय क्रिकेट नेदरल्यान्ड्समा खेल्ने भएको छ । अगस्ट १ र ३ मा नेदरल्यान्ड्स र नेपालबीच दुई वान-डे अन्तर्राष्ट्रिय खेल हुने भएपछि नेपालको वान-डे अन्तर्राष्ट्रिय 'डेब्यु' नेदरल्यान्ड्समा हुने भएको हो ।

क्रिकवज अनलाइनले नेदरल्यान्ड्स र नेपालबीच वान-डे अन्तर्राष्ट्रिय खेल हुनु लागेको जनाएको छ । नेपालले जुलाई २९ मा इंग्ल्यान्डको लर्ड्समा गएर ट्वान्टी-२० त्रिकोणात्मक शृंखला खेल्नेछ । एकीर्दने त्रिकोणात्मक शृंखलामा नेपालले मेरिलेबोन क्रिकेट क्लब र नेदरल्यान्ड्ससँग प्रतिस्पर्धा गर्दै छ । त्यस लगत्तै नेपालले नेदरल्यान्ड्स गएर खेल लागेको हो । नेदरल्यान्ड्समा हुने भनिए पनि खेलस्थल टुंगो नलागेको

सोही अनलाइनले जनाएको छ । अन्तर्राष्ट्रिय क्रिकेटमा नेपाल क्रिकेट संघ निलम्बन भएयता अन्तर्राष्ट्रिय क्रिकेट परिषद्सँग समन्वय गर्दै आएको भावना धिमिरले नेदरल्यान्ड्ससँग वान-डे अन्तर्राष्ट्रिय खेल्नेबारे त्यहाँको बोर्डसँग छलफल भइरहे पनि विश्व क्रिकेटको सर्वोच्च संस्थाले त्यसको अन्तिम निर्णय लिने जनाइन् ।

आईसीसीले यसबारे आधिकारिक केही जनाएको छैन । तर आईसीसीको आधिकारिक वेबसाइटमा नेदरल्यान्ड्स र नेपालबीच अगस्ट १ र ३ मा खेल हुनु लागेको तालिका राखेको छ । क्रिकवजमा नेदरल्यान्ड्सका प्रशिक्षक रायन क्याम्पबेलले नेपाललाई उसको पहिलो वान-डे अन्तर्राष्ट्रिय म्याच खेल बोलाउन पाउँदा र नेदरल्यान्ड्सले पनि २०१३

पछि पहिलोपल्ट घरेलु मैदानमा वान-डे अन्तर्राष्ट्रिय खेल्न लागेकाले खुसी लागेको जनाएका छन् । नेपालले इंग्ल्यान्ड र नेदरल्यान्ड्स भ्रमणका लागि प्रधानमन्त्री कपपछि खेलाडी छनोट गर्ने जनाएको छ । प्रधानमन्त्री कप वान-डे प्रतियोगिता आइतबार काठमाडौँमा सुरु हुँदै छ । फेब्रुअरीमा जिम्बावेमा भएको विश्वकप छनोटमा आठौँ स्थान हात पार्दै नेपालले ऐतिहासिक रूपमा वान-डे अन्तर्राष्ट्रिय मान्यता पाएको थियो । नेपाल सो प्रतियोगिताको आठौँ स्थानको प्लेअफ खेलमा नेदरल्यान्ड्ससँगै पराजित भएको थियो । नेपालले २०१६ मा नेदरल्यान्ड्स गएर विश्व क्रिकेट लिग च्याम्पियनसिपको दुई खेल खेलेको थियो । त्यसमा दोस्रो खेलमा नेदरल्यान्ड्समाथि जित हात पारेको थियो ।

छोटकरी

अजा र आरभ विजेता
काठमाडौँ (कास)- आरभ सम्राट हाडा र अजा रेग्मी प्रथम आईएमई-जेटीआई ग्रान्ड जुनियर ओपन टेनिसको यू-१२ सिंगल्समा च्याम्पियन भएका छन् । बिहीबार ब्याडज फाइनलमा आरभले प्रणव मानन्धरलाई ६-१, ६-४ र गर्ल्सतर्फ अजाले शुभाङ्ग गीलक्ष्मी शाहलाई ७-६, ७-५ को सोको सेटमा हराए । यू-१४ ब्याडजमा आर्यन गिरी र चिराग तिमिल्सिना उपाधिलाई भिड्नेछन् । गर्ल्समा रायना शाहले सलोनी तामाडङ्ग खेल्नेछन् ।

सहकार्य गर्न इच्छुक
काठमाडौँ (कास)- युवा तथा खेलकुदमन्त्री जगतबहादुर विश्वकर्मांले बिहीबार नेपालका लागि अमेरिकी राजदुत अलाइना वी टेल्लिजसँगको भेटवार्तामा खेलक्षेत्रको विकासका लागि अमेरिकी सरकारसँग सहकार्य गर्न मन्त्रालय इच्छुक रहेको बताएका छन् । उनले खेलकुदका लागि आवश्यक भौतिक पूर्वाधार संघ, प्रदेश र स्थानीय तहमा निर्माण गर्ने तथा खेलाडीको क्षमता अभिवृद्धि गर्दै उनीहरूको भविष्य खेलक्षेत्रमै सुनिश्चित हुने वातावरण तयार गर्ने काममा मन्त्रालय लागिपरेको बताए । राजदुत टेल्लिजले खेल पूर्वाधार विकासमा सार्वजनिक-निजी साझेदारी गर्न र विश्वी लगानी ल्याउन नेपालले ऐन कानून संशोधन गरी लगानीमैत्री वातावरण बनाएसमा अमेरिकी लगानीकृतलाई सहकार्य गर्न सहज हुने बताइन् ।

सरकारसँग आग्रह
काठमाडौँ (कास)- सांसद तथा नेपाल ओलम्पिक कमिटीका अध्यक्ष जीवनराम श्रेष्ठले खेलकुद राष्ट्रलाई एकता गर्ने आधार भएकाले सरकारलाई लगानी गर्न आग्रह गरेका छन् ।

सरकारको नीति तथा कार्यक्रममाथिको छलफलमा बिहीबार प्रतिनिधिसभा बैठकमा बोल्दै सांसद श्रेष्ठले ३ औँ साग खेलकुद आयोजना नेपालले गर्ने भएकाले त्यसलाई सफल पार्न स्पष्ट खाँकसहित सरकारलाई प्राथमिकतामा राख्न सुझाए । उनले खेलाडीलाई आजीवन भत्ताको व्यवस्था गर्न पनि माग गरे । पूर्वाधारको क्षेत्रमा नीति तथा कार्यक्रममा आएको योजनालाई खेलकुदलाई राम्रो गर्ने विश्वास उनले गरे ।

सुशान्त र सुजना विजयी
काठमाडौँ (कास)- नेपालका सुशान्त सेह्राई ११ औँ एनएसकेए अन्तर्राष्ट्रिय कराँतेको पुरुष कातामा बिहीबार सेमिफाइनल पुगेका छन् । पुरुष २५ केजीमुनि कुमुतेमा नेपालका फ्रिजल शाही, महिला खुला कातामा नेपालकी सीता तामाङ र महिला ४० केजीमुनि कातामा नेपालकी सुजना तामाङ सेमिफाइनल पुगेका छन् ।

Commercial land for SALE at New Baneshwor to Tinkune Highway
9813976956
9880435537

लोकेश बस्नेत

ललितपुरस्थित सेनाको शारीरिक तथा प्रशिक्षण केन्द्रमा सुरु उपराष्ट्रपति चिल्ड्रेन गेम्सअन्तर्गत टिपनजम्पमा प्रतिस्पर्धा गर्दै प्रदेश २ की अनुशा रावत ।

चिल्ड्रेन गेम्स सुरु

काठमाडौँ (कास)- राष्ट्रिय खेलकुद परिषद् (राखेप) को आयोजनामा प्रथम उपराष्ट्रपति चिल्ड्रेन गेम्स बिहीबार सुरु भएको छ । केन्द्रीयस्तरको यो प्रतियोगितामा एथलेटिक्स, कराँते, तेक्वान्दो र उसुको प्रतिस्पर्धा समावेश छ ।

प्रतियोगिताको उपराष्ट्रपति नन्दबहादुर पुनले उद्घाटन गर्दै यो प्रतियोगिता नेपाली खेलकुदको जग बलियो बनाउने महत्त्वपूर्ण आधार बन्ने विश्वास व्यक्त गरे । साथै उपराष्ट्रपतिले आईपीएलमा सानदार प्रदर्शन गर्दै नेपालको शिर उँचो बनाएकोमा क्रिकेटर सन्दीप लामिछानेलाई धन्यवादसहित बधाई दिए ।

एथलेटिक्स
पहिलो दिन एथलेटिक्सको १ सय मिटर दौडको ब्याडजमा राहुल गुरूङ र गर्ल्समा रिया थापाले स्वर्ण जिते । दुवै प्रदेश ४ का हुन् । राहुलले ११.४४ सेकेन्डमा दौड पूरा गरे । प्रदेश ३ का

विमल बुढाथोकी दोस्रो तथा प्रदेश ५ का सुरेन्द्र विक तेस्रो भए ।

रियाले १३.७० सेकेन्डमा दूरी तय गरिन् । प्रदेश ६ की शेरुणा शेर्पाली दोस्रो र प्रदेश ५ की प्रशान्ती थारु तेस्रो भए ।

टिपनजम्पको ब्याडजतर्फ प्रदेश ५ का कृष्ण धिमिर, प्रदेश ४ का नुतन श्रेष्ठ र प्रदेश ७ का सञ्जय चौधरी तथा गर्ल्समा प्रदेश २ की अनुशा राउत, प्रदेश ७ की दुर्गा धामी र प्रदेश ३ की मानिका महतोले क्रमशः शीर्ष तीनस्थानमा सफलता पाए ।

तेक्वान्दो
तेक्वान्दोको ब्याडज ३३ केजीमा प्रदेश २ का सुदीप नेपालीले प्रदेश ४ का रविकान्त कुर्मी र ३७ केजीमा प्रदेश ४ का महावीर पासीले प्रदेश ५ का रविन शोकयालाई हराउँदै स्वर्ण जिते । गर्ल्स २९ केजीमा प्रदेश ३ की करुणा श्रेष्ठले स्वर्ण जितिन् । उनले प्रदेश ७ की गंगा खड्कालाई हराइन् ।

नेपाललाई पहिलो पटक
जेठ ११ र १२ जति

ASSURED

AUCTION MELA

विभिन्न ब्राण्डका ६० भन्दा बढी ब्राण्डेड गाडीहरू चारैतिर सहित लुकेत जालझर्ती हुने ।

सिप्रदी प्रसर्जोड प्रा. लि. बायावली काठमाडौँ (फिजर ईन्टरनेजल अले बार्दी)
फोन: ०१-४२०५४२० जीकाबल: ९८४५००८०३, ९८४९८०८८४, ९८४०२४५५५५
इमेल: assured@sipradi.com.np, वेबसाइट: www.sipradiassured.com.np